

Слънчеви лъчи

СБОРНИК

Поезия, проза и песни

2

СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ

Сборник 2
поезия, проза
и песни

Посвещава се на УЧИТЕЛЯ,
Който ни учи да живеем
по Високия идеал тук и сега,
за да придобием Вечността.

„И който иска да намери Вечния живот – живота, който произтича от Любовта, трябва отново да се върне към Дървото на живота... и да се храни с любов, светлина, мир и радост. Това са плодове на Божествения Дух... и първият плод на Любовта, който вкухва, носи Вечния живот.“

„Който вкуси от тези плодове, той ще почувства присъствието на Бога във всичката Му пълнота. С други думи казано: който вкуси от мощното и красиво Слово на Великия Учител, той ще разбере неговия дълбок смисъл.“

„Сега ви трябва любов със светлина, светлина с мир, мир с радост. Всичките тия неща са свързани в едно.“

„Помни: целта е съвършенство, Любовта е блаженство, а добрата мисъл – Небесна красота.“

„Любов, светлина, мир и радост за душите! Това не е един идеал за бъдещето. Той може да се постигне още сега.“

От книгата „Учителя говори“,
съставител Георги Радев, 1939 г.

СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ

Сборник 2
поезия, проза и песни

София
2024

С благодарност към всички, които допринесоха за осъществяването на този сборник:
на първо място, Учителя Беинса Дуно, Който ни е събрал и ни ръководи в Пътя на живота, след това, идейните вдъхновители (видими и невидими) и материалните спомоществователи на проекта, също участниците в Творчески кръг „Слънчеви лъчи“ и приятели, както и творците от братските среди в страната и по света, които откликнаха и се включиха в проекта.

С признателност за активното събиране на материалите, както и за тяхното подкреждане и оформление към:
Ангелина Михайлова, Иван Михайлов, Юлиана Василева, Сашо Георгиев, Филип Гергинов, Веселина Маркова и Добринка Златарева

СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ

Сборник 2 – поезия, проза и песни

- © Съставител: Мария Брайкова
- © Илюстрации: Андрейана Цонева, Арамон Айдара, Божанка Атанасова – Жанет, Борис Георгиев, Валентина Кюприйска, Велислава Ивановска, Десислава Петрова, Лили Димкова, Любомир Йорданов, Мария Брайкова, Мария Харалампиева, Наташа Балабанова, Пламен Капитански, Сашо Георгиев, Снежанка Стоянова, Тамара Стаева-Пенчева, ТЕ „Хармония“ – Добринка и Красимир Златареви, Цветана Цилянова
- © Графичен дизайн и предпечат: Ангелина Михайлова

Първо издание

ISBN: 978-619-92115-3-3

Печат: „Булгед“ ООД

София, 2024

ПРЕДГОВОР

„Искам да ви дам една философия на живота, да мислите право.

Моята задача е да събудя в човека свещеното чувство към живота, към Бога, за да вярва в доброто и възвишеното, което е вложено в него.

Не мислете, че ви проповядвам някаква религия. Аз ви проповядвам Божественото учение, върху което се основава бъдещият строй.”

От дистанцията на времето – 160 години от рождението на Петър Дънов и 80 години от заминаването на Учителя Беинса Дуно – ние, които сега изучаваме и прилагаме неговото Учение, можем истински да оценим значението на оставеното от него духовно наследство.

Тъй като не сме имали възможността да бъдем в неговото физическо присъствие, връзката ни с него е чисто духовна и става по вътрешен път. Такъв път е предвидил и Учителя за разпространението на Словото му в бъдеще:

„Това, което аз говорих 40 години, то вече изпълни света. То не е мое, то е Божествено. Един ден хората отвътре ще го приемат.”

Важното обаче е не само да го приемаме, но и да го прилагаме *„точно, навреме, с чистота и в Божествен порядък”*. Тогава ставаме ученици във Великото Училище на Живота, а не само слушатели и последователи.

Но дори само една беседа да се прочете, една красива идея да се изпълни, това непременно ще доведе до хармонизиране на ума и сърцето, до усиляване на волята, положителни промени в средата и подобряване на живота.

Предговор

Ако пък сме постоянни и прилежни в учене, работа и приложение на новите идеи, които Учителя дава, неусетно ще станем по-добри и съзнателни, по-внимателни и отзивчиви към нуждите на другите, по-грижовни и съпричастни към природата и Земята, по-любознателни и свързани с духовния и Божественния свят.

Като правим безкористно поне едно добро на ден, както ни съветва Учителя, ние изминаваме с малки стъпки онзи царски път на душата, който ни води от мрака и страданията през Светлината и разумността към хармонията, единството и свободата. Това са основни постулати в Божественото учение, които са от древността и за вечността, като Учителя дава пример как да бъдат приложени в живота тук и сега.

„За да изпълнявате Божието Слово, ще имате образец само мене. Ще гледате какво правя, как постъпвам и ще правите същото. Тогава светът у вас ще се промени. Ще се промени и светът около вас. Тогава ще настъпи Царството Божие за вас. Друг път няма! Този път съм го опитал. Той е единственият път за цялата Вселена!”

Благодарим, Учителю, че ни показва единствения спасителен път и ни водиш по него все напред и нагоре!

Благодарим, Учителю, че ни научи на всичко, което е съществено и допринася за нашия духовен напредък, като ни показва и как да го осъществяваме на практика!

Когато си тръгваше оттук, Ти каза, че си свършил една малка работа за Бога. Но за нас, като индивидуалности и колектив, Твоето дело е колосално и Твоето наследство няма аналог в цялата световна история. Още повече, че една немалка част от служенето Ти остава невидима и скрита, неизвестна и неразгадана.

Днес има вече публикувани доста книги за живота и мисията на Учителя, както и за негови ученици и последователи, за историята и разпространението на Новото учение в епохата на Водолея. Издавани и преиздавани са хилядите беседи и разговори на Учителя по стенограми и записки на ученици. Те могат да образуват една цяла библиотека – съкровищница на духовното познание и Божествената мъдрост. Публикувани са също така сборници с песни на Учителя, както и с братски песни, които са създадени по мелодии, идеи и формули на Учителя. Те слагат началото на едно ново, свежо творчество, което извисява душите и радва сърцата. Благодарение на Учителя и учениците му, поетапно е свалена на Земята Паневритмията, танца на Ангелите, който е приспособен за хората, за да послужи за тяхното физическо изцеление и духовно обновление.

Учителя ни даде не само принципите и законите, поддържащи творението – като теория на Божествената наука, но ни остави и приложна част с многобройни насоки, правила, методи, духовни и енергийни практики, наред с физически дейности и дихателни упражнения, изпълнявани с песни и формули. Обикновено беседите са построени върху цитати от Библията с примери, обяснения и задълбочено многопластово тълкуване на смисъла. Словото на Учителя, което е естествено и живо, е изпъстрено с поучителни истории, притчи и житейски случки като илюстрация на идеите, законите и принципите, които се изнасят. Има и редица случаи на символно и аналогово предаване на по-сложни философско-етични понятия и концепции. В класовете Учителя възлага на учениците различни задачи: да развиват теми, да четат цитати от Библията или негови беседи/книги и да работят с тях, да пишат резюмета, писма, псалми, стихове и песни, да правят

опити за самонаблюдение, размисъл, съзерцание и молитвени наряди.

„В беседите има запечатани работи, които не могат да се предадат с думи. Само който ги е преживял, ги възприема.“

Словото на Учителя звучи просто и ясно, но в него има както закодирани елементи, така и различни нива на разбиране – на физически, духовен и Божествен план. С несметните си богатства, с вътрешната си дълбочина и красота, с мъдростта и благостта си това духовно богатство тепърва ще бъде откривано и преоткривано, изследвано и изучавано, опитвано и оценявано като духовна храна с живителни сокове за нас и за бъдните поколения. Тези, които търсят Истината, тук ще я намерят, за да я прилагат като мерило и висш идеал в живота си.

„Всичко онова, което съм казал, няма да загине, то ще бъде, това са живи думи“ и те ще внесат сила и благословение за създаването на Нова Земя и Ново Небе, Нов Човек и Ново Божествено Битие.

КОЙ Е УЧИТЕЛЯ?

„Странник съм в този свят.“

Познат и непознат,
обичан, заклеимяван,
но Словото оставил
за днешните
и бъдни времена.
Учителю, хвала!

Хвала, че ни нахрани
с духовната храна
и живата вода,
която ни спасява
от жажда, глад, забрава.
Учителю, хвала!

Духовното име на Учителя Беинса Дуно според някои тълкувания означава: „този, който носи добро чрез Словото“.

„Ще дойде време, когато човечеството ще потърси Словото и тогава неразбраното ще стане разбрано.“ Беинса Дуно

И тогава навярно ще разберем колко голяма е саможертвата на Великия Учител! Той слиза от най-голямата светлина на Божествената реалност в най-голямата тъмнина на заблудите във физическия свят, за да подкрепи онези, които се подвизават или стоят залостени там и да им покаже Пътя към освобождение и възход.

Благодарим Ти, Господи Боже наш, че усилваш ни в Светлината!

Благодарим Ти, че отново ни свързваш с Духа и душата!

Благодарим Ти, че ни връщаш простора отвътре и възможност ни даваш Учителя съвършен да намерим и с Него в живота да преуспеем!

Какво очаква Учителя в отговор на работата и подкрепата си за нас?

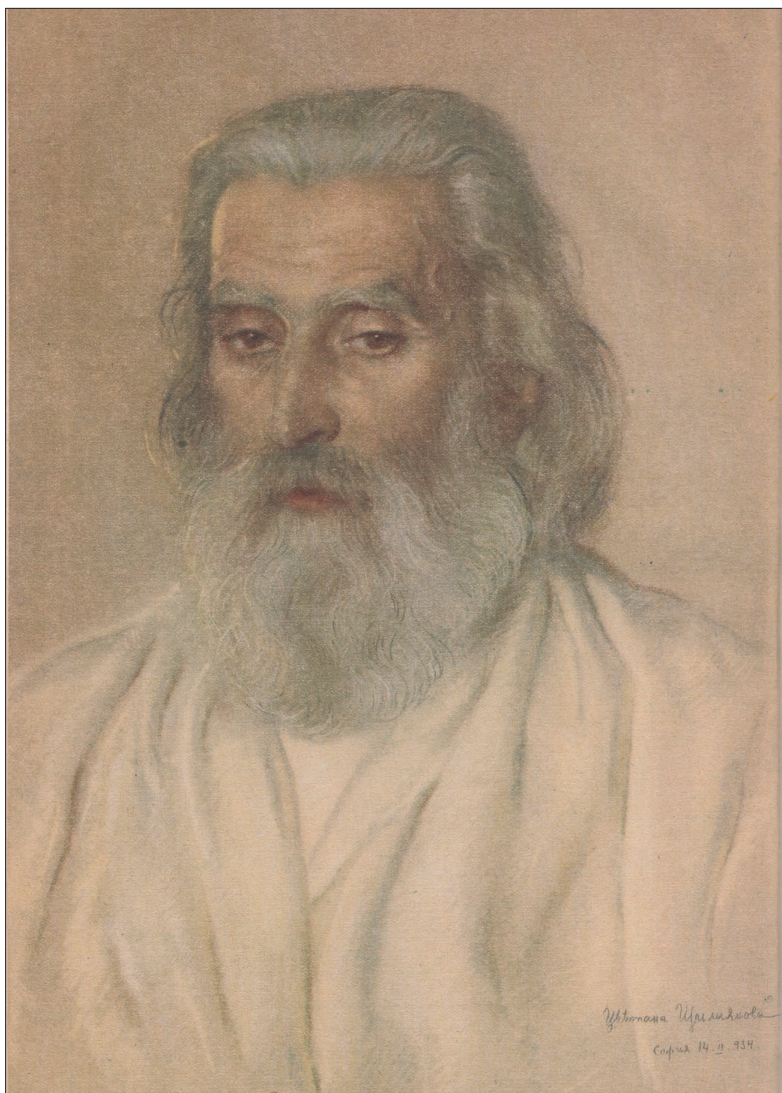
„Искам душите, над които работя, да преуспяват, че един ден да бъдат като написана книга, която да свидетелства, че съм постъпвал добре.

След мене трябва да вървят добри хора, разумни, честни и справедливи, с пълни чували, да има какво да дават.“

По делата ще ни познаеш, Учителю, и нека тази книга-сборник да бъде свидетел, че се стремим да изпълняваме повелите на Духа и да следваме съвършения път на Истината и живота.

Благодарим, за всичко Ти благодарим!

От съставителя

Петър Константинов Дънов (1864 – 1944)
Бейнса Дуно (духовно име и мисия,
получени след посвещение)
Портрет от Цветана Щилянова

УЧИТЕЛЯ ЗА СЕБЕ СИ

„Ида от предвечните обиталища, за да ви пробудя за добър и свят живот.“

„Затова аз дойдох, за да ви оживя, да ви просветя, да ви помогна, да ви дам знание и мъдрост, да ви утеша, като взема една част от мъката ви и да ви предам от радостта да чуете Божието Живо Слово.“

„Вие сте под мое покровителство и аз съм длъжен да ви ръководя и да ви изпитвам в Словото на Истината.“

„Ако аз не бях вашият закрилник, знаете ли колко злини биха ви сполетели? Сега много от тях са отстранени.“

„Моят Дух работи за вашето обновление.“

„Аз ви предавам едно учение на Христа, учение на Живота, не на буквата. Учение не на сектантство, а учение живо, учение на мъдрост и любов, което може да обнови целокупния живот.“

„Винаги съм присъствал между вас и съм ви ръководел. В трудните и скръбни моменти на живота ви съм бил наблизо.“

„Господ е с мене. Аз ходя в пътищата Му, върша волята Му, слушам гласа Му. Духът Му пребъдва в мен, в моята душа, и аз пребъдвам в Него. Знайте, че в това учение, за което ви говоря, човек не погинва.“

„Всичко, което тук ще научите, е Велика Истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението.”

„Бялото Братство сега отваря тази Школа, а досега то е държало своята Школа затворена. И малцина са влезли в нея.”

„Сега ние отваряме Школа. Вие мислите, че в тази Школа ще влязат само избраните. Звани и незвани – ще влязат всички, без изключение. Който може да люби, който може да мисли, който може да говори Истината, той е добре дошъл, той се приема за ученик в тази Школа. Малък или голям, който желае, може да влезе в Школата.”

„Влизате в една християнска, окултна, научна Школа. Християнска, защото трябва да приложите изучаваното за благото и повдигането на другите; окултна, защото ще придобивате скрити сили, добродетели и способности; научна, защото всичко се проверява на опит.”

„В Школата първо ще развием центровете на Вяра, Надежда, Любов, музикалните чувства, въображението, математическите способности, разсъдъчните способности, творческия ум, дружелюбието; ще регулираме честолюбието, гордостта, после ще впрегнем екзекутивните способности в работа, ще развием речта и ще я турим в правия път, ще създадем правилните форми на живота...”

„Учениците ще реализират Доброто тъй, както е записано в Божествената книга, която още не е напечатана на Земята.”

„Мнозина от вас постоянно казват: тъй или иначе рече Учителя. Вие си служите с мене, за да си създадете авторитет ли, какво ли? Ако Любовта, Мъдростта и Истината у вас са цел на живота ви, тогава може да кажете: тъй рече нашият Учител, но ако в това се колебаете, Словото нищо няма да допринесе. И ако не можете да понасяте всичките обиди и мъки, които светът може да ви даде, вие нито мене, нито Христос сте разбрали.”

„Аз не мога да уча вместо вас. Като намеря някой, че не учи, като му помогна 99 пъти, на 100-ия път го оставям и му казвам: „Сбогом”.

„Аз казвам като Архимед: дайте ми опорна точка да поставя моя лост и с него да изместя орбитата на живота. Опорната точка, която търся, това сте вие – моите ученици, а моят лост, това е моето учение. Когато вие приемете моето учение, ще приемете и силите, които носи това учение. Вие ще внесете това Учение в света. Ще го направите ясно и достойно за света. Всички ще видят, че то носи радост, здраве, блага, знание, Любов и смисъл. Ще видят, че животът е велик. Хиляди ще тръгнат след вас. И така, светът ще тръгне в нов, светъл път.”

„И тъй, задачата на ученика е да се запознае със своя Учител. Къде е неговият Учител? – На Небето. По форма Учителя може да е на Земята, във физическо тяло облечен, но по същество той не живее на Земята. Вашата първа работа е да спечелите Любовта на вашия Учител. Дето и да ходите, каквото и да правите, стремете се да придобиете тази Любов.”

„Без Учител като най-висша, съвършена форма, като образец в живота, никой не може да се развива правилно.”

Учителя за себе си

„Животът на ученика, след пробуждане на неговото съзнание, е живот на творчество. Ученикът трябва да се научи да твори така, както Бог твори.”

„Учениците подготвят Пътя за идването на Царството Божие на Земята.”

„Учителят и ученикът трябва да работят едновременно с помощта на Божествения Дух, за да изградят духовното тяло на ученика – неговото Вечно жилище. Ето защо, да бъдеш Учител, това ще рече да раждаш духовно.”

„Пригответе се всички за Новия ден, който идва и който ще донесе щастие и благоденствие за цялото човечество, ще донесе братството и хармонията между всички човешки синове. Тогава хората ще живеят в мир и хармония, както Природата иска, ще бъдат съработници във Великото космическо творчество.”

От книгата „Учителя говори”,
съставител Георги Радев, 1939 г.

От книгата „Учителя за себе си и за нас”,
съставител Лалка Кръстева, 1997 г.

ДРУГИТЕ ЗА УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИЕТО

*„Аз не искам да знаете кой съм,
други ще говорят за мен.”*

Учителя

„На славянството е отредена велика мисия. То, и в частност България, ще допринесе много за духовното повдигане на човечеството... В България работи вече Мировият Учител.”

д-р Рудолф Щайнер,
австрийски философ, езотерик,
социален реформатор, 1910 г.

„Мировият Учител е в България.”

Джиду Кришнамурти,
индийски философ
и общественик, 1932 г.

„Учението на Петър Дънов е основано на Любовта, то има отношение към един нов живот.”

Магдалина де Пита,
разпространител на Учението
в Аржентина, 1933 г.

„Има много окултни школи по света, но тази в България се отличава с нещо специфично. Тя се старее да упражни възпитателно въздействие върху обществото чрез добрия си пример.”

Агни Пилшова,
полски езотерик, 1934 г.

„В България действа Духът на Истината.”

Парамаханса Йогананда,
преподавател по крия йога, 1936 г.

Другите за Учителя и Учението

„Петър Дънов е най-универсалният духовен Учител на XX век – световна историческа фигура, чиято значимост ще бъде осъзнавана постепенно през следващите векове.”

Дейвид Лоримър,
английски писател, издател и лектор,
автор на книгата „Пророк на нашето време:
животът и ученията на Петър Дънов”, 1991 г.

„Аз се чувствам благословен, че съм се запознал с живота и ученията на този Учител, който е повлиял на духовния Ренесанс на света. Той е един от наистина Великите учители, които са ходили някога сред нас.”

д-р Уейн Дайър,
американски писател и лектор, 2015 г.

„В днешната епоха най-големият философ, който живее на Земята, е Петър Дънов.”

Анджело Ронкали,
„българският папа” – папа Йоан XXIII

„Учителя е истински пратеник на Небето. Той е най-големият духовен магнит на Любовта, който е слизал някога на Земята.”

Рене Генон,
френски мислител, 1947 г.

„Учението му ще бъде основа за духовната култура на Новото време.”

Пако Рабан,
моден дизайнер, писател

„Учителя Петър Дънов създава едно учение, което се отнася към трите аспекта на съвременната духовност – постигане на вътрешно развитие, съзнателна връзка човек-природа и формиране на ново социално

съзнание. Това учение е най-същественият принос на България за новата глобална култура.”

доц. Хари Салман,
холандски културолог и социолог

„Идеите на Учителя имат съвременно звучене и актуално значение. От тях може да се поучи всеки.”

доц. Масис Хаджолан,
юрист

„Петър Дънов е представител на всички времена и в същото време – на човечеството; един българин, който има вселенско послание и вселенска принадлежност.”

проф. Андрей Пантев,
български историк

„Той е Живият Бог на Земята, облечен в плът и кръв, но изявяващ се чрез Слово, което има власт и сила, и дава Живот преизобилно.”

Вергилий Кръстев,
съставител и издател на поредицата
„Изгревът” на Бялото братство
пее и свири, учи и живее

„В астрологичен смисъл, Учителя Беинса Дуно оформя и проявява тялото на Петър Дънов, когато Алфиола е съвпаднала с Имум Цели – Корена на Небето – в хороскопа на Петър Дънов, а Учителя напуска физическото тяло на Петър Дънов, когато Алфиола е съвпадала с Асцедента. Това пределно ясно показва откъде идва Учителя и после накъде си тръгва в космически смисъл, защото в Езотеричното Християнство се знае, че Великите Учители идват от своя роден дом – Великата централна област на Галактиката ни.”

Филип Филипов,
астролог, 2017 г.

Другите за Учителя и Учението

„Идването на Миров Учител на Земята е един разумен акт на цялата жива природа, при което е важно всички разумни души да се съберат на едно място и да се подготвят съответните условия, необходими за това. ...Благословено от Бога, такова явление носи на цялото човечество мир, светлина и хармония, така необходими за живота на Земята през Новата епоха.”

доц. Николина Колева,
д-р по медицина, университетски
преподавател по педагогика,
От Въведение към книгата „Познаваме ли е
здравето и как да го опазим”, 2023 г.,
издателство „Слънце”

„Обожествяван още приживе от едни, той е злостно хулен от други. Безспорно обаче Петър Дънов оставя оригинално философско учение, практическа наука за разумен и духовно осмислен живот.”

Маргарита Димитрова, Петя Бахарова,
статия „Изгревът на Петър Дънов”, 2024 г.

„Оценяваме беседите на Петър Дънов – нещо хубаво произтича от тях, когато ги четеш. Прости думи, а с каква сила!”

Издателство „Ганг”,
Русия, 2024 г.

В СЪПРИКОСНОВЕНИЕ С УЧИТЕЛЯ

*„Ученици мои, бях между вас
и богата трапеза ви сложих...
Разгърнете сърцата си, отворете
душите си, за да ви влея жива енергия.
Аз отворих вашия път и ви сложих
да следвате Пътя на Вечната Светлина.”*
Учителя

„Аз мога да кажа най-чистосърдечно, че той е Божи пратеник не само за България, но за целия свят.”

Тодор Стоименов (1872 – 1952),
секретар в Бургаския окръжен съд,
един от първите ученици на Учителя

„Той виждаше всичко не само около себе си, но виждаше всичко, което става по цялата Земя и в целия Космос. Виждаше в миналото на хора, събития и епохи. Виждаше и в бъдещето им. Владееше събития, епохи, съдбата на човечеството и го направляваше съгласно Божия план, който той знаеше.”

Борис Николов (1900 – 1991),
естественик, писател, ученик на Учителя

„Учителя беше маг от най-висш разряд, защото разполагаше със силите на природата за изпълнение на Божията воля и за благо то както на отделни хора, така и на цялото човечество.”

Влад Пашов (1902 – 1974),
астролог, писател, издател,
ученик на Учителя

В съприкосновение с Учителя

„Той оставяше човека свободен. Това е най-великата черта на неговото слово. Истина, която освобождава отвътре и отвън човека.”

д-р Методи Константинов (1902 – 1979),
юрист, философ, писател, обществен деец,
ученик на Учителя

„Учителя всякога и за всичко знаеше... Той бдеше върху нас повече от най-прилежната майка, която бди над своите деца.”

Николай Дойнов (1904 – 1997),
астролог, математик, физик, писател,
ученик на Учителя

„Учителя живя между нас, българите, в нашата родина, така скромно, смирено и безшумно, както Слънцето сипе обилно животворните си лъчи, както планинският извор струи кристалните си води, както утринната роса освежава всеки цвят и всяка тревица, без избор и предпочитание. Говореше тихо и спокойно. Говореше направо на душата.”

Милка Периклиева (1908 – 1978),
педагог, писател, ученичка на Учителя

„Учителя – това е небесна музика. При Него всичко земно се губи. Съзнанието диша Любовта на Бога. С мекото си Слово отвежда душата в света на примирението и добротата. Всичко при Него е виделина, поема за рая, който човечеството търси – и тоя Учител е днес на Земята. В безмълвие отпраща злото от нас и ни влива живота на Истината. О, ако човечеството би Го приело, всичката земна лъжа би изчезнала. Светът би се обожествил.”

Весела Несторова (1909 – 2002),
учител, преводач,
музикант, творец на словото

„Учителя Дънов не проповядва теоретична и отвличена философия, а излъчва пълната наука за живота, която почива на Любовта.”

проф. Алфред Ломоние,
преподавател в Тулузкия университет,
посетил „Изгрева” през 1939 г.

„Откакто изучаваме това Божествено учение – неочаквано големи промени стават в нашата душа и в нашето физическо тяло, постепенно и в нашите семейства и в нашите приятели. Ритъмът на нашия живот се промени, всичко приема за нас нов смисъл и сега за нас започва нов живот.”

Тони Белмен от Лион, Франция,
посетил „Изгрева” през 1939 г.

„Да усетиш действеността на мелодията, която идваше от други светове над нас, която носеше друга светлина, друга сила, която постепенно махаше мрака над тебе и в тебе – това беше нещо ново и това ново придаваше друго значение. При тези случаи разбираш мощта на Словото, изразено в песента на Учителя.”

Мария Тодорова (1898 – 1976),
музикант, пианист, ученичка на Учителя

„Композитори и музикални изпълнители наричаха неговото творчество патетичен химн на човешката душа. Звукоизвличането му (когато свири на цигулка) беше наситено със свежест, мекота и красота.”

Галилей Величков (1911 – 1985),
цигулар, ученик на Учителя

„Целият салон притихваше, изтръпнали, унесено слушахме. Гласът на Учителя беше естествено поставен, мек, дълбок, приятен, с баритонов тембър. И сега още ми звучи как изпя песента „А бре, синко”, как естест-

вено, с бащинска топлинота предаде упрека и съвета на любящия сина си баща.”

Мария Златева (1905 – 1996),
цигулар, музикален педагог,
ученичка на Учителя

„Две неща, създадени от самия него, издигат Учителя на Белите братя до български фактор от исторично значение: първо – неговото силно прихvatливо учение; второ – неговите добри и предани ученици. Това ново учение е древно като планините и чисто като светлината. И при това, не по-малко християнско. В него има чудесни, възвишени морални наставления. Кой свещеник, например, на коя църква, е дал на своето паство по-възвишен и по-християнски лозунг от „Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“?

Стоян Ватралски (1860 – 1935),
поет, писател, публицист,
протестантски проповедник, общественик

„Когато Учителя Дънов говори, струва ти се, че Той е седнал до морето, гребе от него и налива в съдинките на Своите слушатели според големината им. И чувстваш, че това обилие не може никога да се свърши.”

Мара Белчева (1868 – 1937),
поетеса, писател, преводач,
ученичка на Учителя

„Благият Учител ми говореше с любов. Тихият Му глас беше като небесна музика, а Думите Му проникваха в мене и се посаждаха като житени зърна. Аз се чувствах обновен. Отпред очите ми се вдигаше една тъмна завеса и виждах светлите хоризонти на един чуден и приказан свят.”

Петър Димков (1886 – 1981),
народен лечител, автор на книги

Спомен с Учителя

„Веднъж отивах при Учителя със специално подготвен въпрос. А Той ме чака, облечен с бежов костюм. Облечен официално.

„Учителю, от известно време ме занимава един въпрос. Откъде идвате, Учителю?“

Той ме погледна сериозно. „Идвам от Слънцето.“

„Аз, Учителю, съм слушал, че Вие говорите понякога за физическото слънце, друг път говорите за духовното слънце, а трети път за Божественото слънце. Затова искам да разбера – от кое по-точно слънце идвате?“

Учителя ме оглежда. Мълчи известно време.

„Учителят на Бялото Братство идва от физическото слънце.

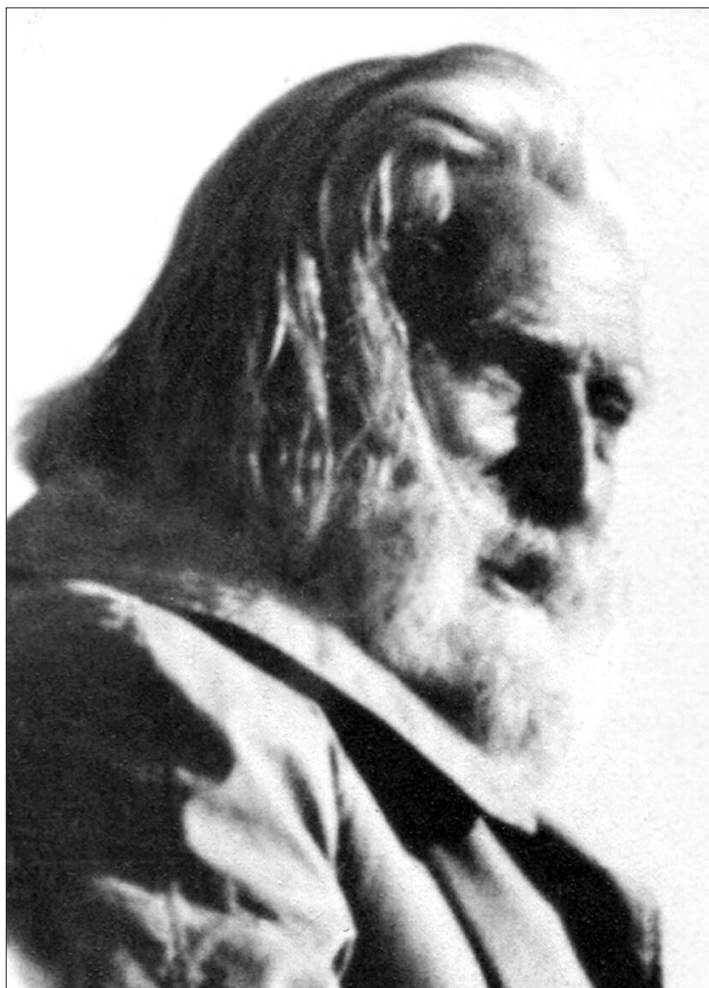
Мировият Учител на Великото Бяло Братство идва от духовното слънце.

Всемировият Учител на Всемирното Велико Бяло Братство идва от Божественото слънце.

Всемировият Учител на Всемира и Вселената и Великият Учител слезнаха в тия времена на Земята между българите, за да донесат Учението на Живия Бог. Това е третият, последен Завет на човечеството.“

Учителя е изправен пред мен. Строг и величествен. Аз бях само един от представителите на човешкия род. Амин.“

Галилей Величков (1911 – 1985),
цигулар, ученик на Учителя
„Изгревът“, т. 4

Учителя Беинса Дуно – Петър Дънов

ТВОРБИ, ПОСВЕТЕНИ НА УЧИТЕЛЯ

*от Негови непосредствени
ученици и последователи*

*„Преди две хиляди години един богат момък
зададе на Великия Учител въпроса:
„Учителю благи, що да сторя, за да наследя
живот вечен?“ Но отговорът го накара
да си отиде с оборена глава.
Вдигнете сега главите си, обърнете се
към Великия Учител и кажете:
„Учителю благи, искам да изпълня закона Ти.“
Само така ще станете ученици на Великия Учител
и служители на Живия Бог.“*

Учителя

Учителя

По стръмен път той кара земните си дни,
с железни мишници подхванал им юларя.
Очите му – световните везни.

С незначайни ключове законите отваря.
Камшик му са в ръката злите ветрове.
С вулкани, мълнии се разговаря.

И по земята, наторена с трупове,
чертае пътища за нови поколения.
Минути му са всички векове.

От други мир денят му с вихрени трептения,
към тоя светъл мир в сърцата мост гради
от мрамора на своето търпение.

Прекарал е той път през светлите звезди,
през озарените недра на тишината –
ще мине който се от дух роди.

И който се не заслепи от светлината
и в пламъците ѝ не изгори.
И той ще хване тъй с ръце съдбата
като възкръсналият своите зори.

Мара Белчева (1868 – 1937),
поетеса, преводач, писател

На Учителя

Каква наслада сещам, душа велика, чиста,
кога се вслушвам в твоите Божествени Слова –
кога от Теб се лее, с аура златиста,
поток от светлина!

Как Твойта благост чудна сърдцето упоява
във трепети безкрайни! И как бих бил готов
в един миг да прегърна Вселената тогава,
препълнен със Любов!

И с Теб далеч унесен над бездните незнайни,
аз искам да разкрия дълбоките им тайни –
по Твоето лице...

Но ще съзра ли нявга зората да се ражда?
Ще утоли ли вечно любовната ми жажда
Великото Сърдце?

Иван Толев (1875 – XX в.),
издател на сп. „Всемирна летопис”, поет
От книгата „Трепети на една душа”

На Учителя

Учителю, наш бащице,
привет от нас приеми,
наша мощна подкрепице,
всякога с нас бъди!
Искаме ний, Учителю,
да сме верни всеки час,
да слушаме, Спасителю,
кат' говориш с нежен глас.
Всекиго ний да възлюбим,
на всекиму да простим
и тъй Бога ний да славим,
и към Сион да вървим!
Помогни ни, Учителю,
да сме будни всеки миг,
да гледаме, Спасителю,
постоянно Твоя лик.
Как ни мъдро поучаваш
и с Любов наставляваш,
все нагоре да летим
и греха да победим.
Доброто ние да видим
в нашите братя мили,
за основа да го сложим
в живота с всички сили.
И тъй, всички ний да станем
проводници на добро
и без мъка да отстраним
от живота всяко зло.
По тънкия конец всички
дружно ние да минем
и весели, като птички,
отвъд е радост да стигнем.
Амин!

Ана Шишкова (1886 – 1958)

По стъпките на Учителя

Със благ и кротък поглед той скита се незнаен,
Самотен по света.

Как чудни са словата, що леят се спокойно
Из благите уста.

*

Той учи да възлюбиш живота, и човекът
Да бъде кат дете.

В сълзи и смях да бъдем доволни, че сълзите –
От Бога са и те,

*

Че тоз, що във живота за себе си живее, –
Изгубил е целта
И приживе умрял е. А тоз, що мре в живота,
Живее във смъртта.

*

Разбира той езика на птиците, копнежа
На полските цветя,
Тъгата на звездите и шепота потаен
На горските листа,

*

Със благ и кротък поглед той скита се незнаен,
Самотен по света.

И учи, че в живота смърт няма, че едно са
Животът и Смъртта!

Сава Чукалов (1889 – 1971),
писател, издател, езиковед,
лексикограф, преводач от руски

От Тебе иде радостта

От Тебе иде радостта
и Божията Любов,
докосна ме Тя с чистота
и светъл благослов.

Учителю, Ти в стръмен път
с ръка си ме повел,
къде героите вървят
на хубав подвиг смел.

Кога на скърби съм във плен,
на дъно в ада чак,
веднага идваш Ти при мен,
Учителю мой благ.

И без да питаш Ти дори,
скръбта изчезва в миг,
в душа ми болките смири,
Учителю велик.

И Ти със обич във сърце,
живота върна мой
да видя Божието лице
и отдох, и покой.

Води ме още Ти, води
и тук, в отвъде – там,
не ме възпират веч беди,
че с мене Ти си – знам.

Олга Славчева (1895 – 1967),
поетеса, учителка, ученичка на Учителя

Молитва за Учителя

– Благодарим Ти, Боже, че (ни) изпрати с дух
при нашия незаменим Учител,
благодарим Ти, че изостри нашият слух
за Словото на този вдъхновител.

*

– Благослови Го, Творче, триж благослови –
да бъде между нази жив и бодър
и всички нас, край Него, Ти благослови
за Тебе да напуснем своя одър.

*

– Благослови Го, молим Ти се – Твоя план
с Мъдрост да развий пред наште зори:
със светлина пиши на Неговата длан
това, което има да говори.

*

– Благослови Го този прозорец от алмаз,
отворен тъй широко към Всемира:
благодарим на Теб, когато във захлас
погледнем Там, къде дъхът замира...

*

– Благослови Учителя във този живот
да пръсне по света безброй звездици!
Благослови чрез Него нашия народ
да стане бели братя-ученици.

*

– Благослови Го, нас като благословиш
да следваме премъдрите завети,
да слеете сърдцата си в любов и, виж,
че Неговият дух ще в миг засвети.

– Благослови Го, Боже, в Твоя вечен път
да води съдбините ни човешки
и вдъхнови Го: земния ни кръстопът
да вдигне Горе и измий от грешки.

*

– Благослови Го със божествен тих Псалом
и молиме Те – нам го нашепти,
та и ний в общия молитвен Дом
да го мълвим при звездни здрачини...

Виктор Л. Йорданов – Елвилюри,
поет, мистик, философ, библиотекар

Учителю на Любовта

Той беше любов –
и скромн, и тих,
като цвете нежен
и чист като кристал.
Той беше велик в земен образ,
като светлина подвижен и бърз,
като слънце, изгряващо в утро,
прозрачен, вълшебен – предпразничен дар.
С огнено слово на мъдростта, на любовта,
на правдата, на истината
сочеше безсмъртието на човешката душа.
Словото му бе море, океан.
На човечеството сочеше
пътя прав.

Влайчо Жечев (1894 – 1981) –
дядо Влайчо, пророк и лечител

Песента*

Тя трепна край огъня кротко запален
Божествена радост на жертвеник свят,
в миг докосна ухание струни незнайни,
с голямото чудо на синия цвят.

Тя трепна нагоре, великата песен,
издигната птица в лазурния път –
към Бога хваление кротко въздала,
към Бога трептеше широко гласът!

Аз странник съм тука, Творче велики!
Теб само познавам и Тебе зова:
на Теб уповавам и Твоето Име
във дните си земни безспирно мълвя!

Купчината камъни – трепнали в своите
дворци мълчаливи повдигат чела!
Конете си бели разпуска свободно
мъглата и литва на своите крила!

Тя трепна и мощното слънце потрепна,
запя над земята с безбройни лъчи –
в дъждовните капки, по светлата гама
на седем кристални прозрачни бои.

Купчинката камъни слушат смирено,
раздвижени тръгват по светлия път
на бялата птица на пламъка златен
по пътя, по който трептеше гласът.

По пътя, по който вървеше певецът,
дъгата праметна брилянтния мост,
свидетелство чисто за туй, че оттука
бе стъпил и минал Великият гост!

Димитрина Антонова (1898 – 1976),
поетеса, детска писателка, ученичка на Учителя

* Витоша – Ел Шадай, 16.05.1941 г. на екскурзия
с Великия Учител Беинса Дуно

Синът на Всемира

Синът на Всемира намери Земята
в часа на разгромна съдба,
на братската песен, в душите запята.

И всички, които сега Го познаха,
видяха се в новия път,
където слънцата предвечни пламтяха.

Топяха се бързо навред ледовете.
Земята направи завой.
В ръцете си вече Той взе вековете.

Димитрина Антонова (1898 – 1976)
поетеса, детска писателка,
ученичка на Учителя

Сън

Сънувах Те, към Теб пристъпах бавно,
с боязън на наказано дете.
А Ти стоеше, тих и лъчезарен,
и чакаше да сторя плахи стъпки.
Сънувах Те, десницата Ти крепка
посегнах да целуна с трепет.
Но, както друг път, Ти не я отдръпна,
а ме поведе мило като майка
след себе си по стръмна стълба.
Нагоре се изкачвахме в мълчание,
скръбта ми тиха в тиха радост мина.
А да промълвя думи нямах сили.
Но ето, Ти ръката ми отпусна
и ме погледна – все тъй благ и кротък.
Тук, в един съд ми даде плодове,
узрели гроздове, грижливо наредени,
и каза: „Иди ги отнеси там долу”.
Сама по стълбата надолу аз се върнах,
ръцете ми и двете бяха пълни,
а пълно с благодарност бе сърцето.

Стоянка Илиева (1899 – 1981),
поетеса, ученичка на Учителя,
живяла на Изгрева

О, Велик Учител

О, Велик Учител,
Ти, вселенски жител,
слезе на Земята
с мисията свята!

С Новото учение,
с Мощното звучение
за Любовта свята –
озари душата.

С Мощното учение
даде на Земята
с мисълта Си свята
път към Светлината.

Жадни са душите,
търсят я очите
в образи преходни,
в чувствата безплодни.

Нейната изява
в жертвата изгрява.
Тя свещен език е,
скрит на Бога лик е.

Нейното призвание
е живот – дихание.
Слънцето, Земята
нейно са послание.

Олга Блажева (1901 – 1986),
учителка, поетеса,
ученичка на Учителя

Учителю, с Твойта светлина ни озари

Учителю всеблаг, къде не беше се вселил?
С Мъдростта си издигна нашите умове,
помогна ни да станем на Бога верни синове,
защото Той чрез Тебе се беше проявил,
чрез Твоята Любов всеотдайна и велика,
и беше ярко светещото слънце.
Ти в нашите сърца постави бисерното зрънце,
което към нов живот ни повика.
Кой от нас не опита Твоето търпение
и кой от Тебе съвет не получи?
Та само една ли Мъдрост ни научи?
И само един ли път ни беше вдъхновение?
Ти беше всичко свято зарад нас, изпратено от Бога,
Великия Творец.
Един беше Ти, смирен и благ Мъдрец
за всички ни в радостен и скръбен час.
Аз питам се, за нас какво не беше Ти,
дали любяща майка или мъдрият баща,
не беше ли и в най-тъмната нощ свещта,
която пътя ни към върха освети.
Не беше ли Великата Любов, пак Ти,
която пробуди у нас човека от сън,
не беше ли Ти и тържествения звън,
що на новия ден идването възвести?
Учителю, сред нас Ти пак бъди.
Поддържай възходящия стремеж
за саможертва, обич и градеж.
Ти, с Твоята Любов ни обгради!
Ще минат дни и месеци, ще минат и години,
голямата ни скръб по Теб не ще премине,
макар че в душите ни е Твоят образ благ,

че Ти сред нас си бил и ще бъдеш вечно пак.
Твоята Мъдрост ни научи на толкова неща,
научи ни да бъдем всички братя и сестри.
Ти, мъдрият и вечно бдящ над всички ни баща,
в живота ни що толкоз чудни дни ни подари.
Душите ни с Твойто живо слово просветли,
сърцата ни отвори за обич вдъхновена.
През вековете, единствен бил си само Ти,
светлина по пътя ни и вяра неизменна.
В бурите житейски неспирно ни крепеше,
че беше проява на мъдрост, истина, любов.
Ти в стръмния ни път в едно с нас вървеше
и нашия товар да носиш винаги готов.
И днес още чуваме стъпката Ти тиха, благия Ти говор,
проява на Велик Мъдрец,
Словата Ти своите нови пътища откриха,
на дейността Ти земна ще бъдат те венец.
И днес изправени в името Ти свято,
обещание синовно ний всички ще дадем,
пак да продължим делото Ти богато
и с Твоята помощ свят на Братство да изковем.
Истина ли е, че вече сред нас няма да бъдеш,
че Твоята тъй блага усмивка няма да зърнем?
Сред нас си бил и с вековете Ти пак ще пребъдеш,
и на молбата Ти с нашата верност ще отвърнем.
Истина ли е, че гласът Ти няма пак да звучи
и Словото Ти да чертае житейския ни път?
С Твоите прояви за нас беше слънчеви лъчи,
готови с любов и нежност всекиго да осветят.
Истина ли е, че и съвет няма да получим
в дни на тежка скръб, на изпитания големи?
Остава ни от Твоите постъпки да се учим,
с примирение да носим даденото бреме.
Истина ли е, че в ранна утрин
не ще да тръгнем пак към върхове,
да посрещнем изгряващото слънце?

Истина ли е, че няма да прекрачим Твоя праг,
да вземем чрез Мъдростта Ти Божественото зрънце?
Ние знаем, че Си далеч и все пак Си между нас,
никой Твоята обхода не може да забрави.
А Словото Ти, на съвестта ни бъдещия глас,
чертае светли дни,
в които Бог ще се прослави.
Учителю, и тук отново Те видях
в Твоето мощно величие и слава,
и тука пак отново с радост аз съзрях
Твоята жертвена любов да се раздава.
Аз чух отново Словата Ти ефирни,
разкриващи ни нови, чудни светове,
Слова за обич чрез Братството Всемирно,
които да въздигнат нашите духове.
Учителю, къде Си сега, кажи,
не Си ли в Своята мощ навсякъде проявен?
Нали ти семката на Братството в нас сложи,
та всеки да се види чрез Тебе обновен?
Учителю, крепи ни в житейския път,
любовта Си, Своята, в сърцето ни внедри,
та семките, от Теб посяти, да растат,
Учителю, с Твоята светлина ни озари!"

Август 1947 г., с. Мърчаево

Димитър Сотиров (1905 – 1997),
печатар, ученик на Учителя, певец

При нозете на Учителя

Слънцето грее, майко моя, грее и в нашите души и сърца. Ние стоим при нозете на Учителя и слушаме Неговия тих глас да ни говори. Душите ни се разтварят да погълнат думите Му, за да оживеят с нов живот.

Пред взора ни се разтварят широки хоризонти, обширни полета за работа в живота, където да приложим словото на Учителя. Сърцата ни трептят в безпределна радост с вечния копнеж по Великото, Незнайното, Божественото.

И думите на Учителя: „Любов, любов между всички и към всички“, се отекват в нашите души, преобръщат се в светлина и проникват, и достигат до най-отдалечения кът на Вселената.

О! Майко моя, да бъде Волята на Тоя, Който ни е изпратил на Земята!

Невена Неделчева (1908 – 1995),
учителка, писателка
От романа „Превъзмогване“

Към Беинса Дуно

Велик е мирът, в който сам с Бог живееш.
Велико, безкрайно е твоето Царство.
Но движиш се с нас – с нас тъгуваш и пееш,
за всяка душа като майка милееш.
О, Беинса Дуно! Син Божествен, всемирен!
За душите ни жадни – чист извор, безспирен,
живот ни даряваш, с любов ни обливаш,
като малки цветя сутрин рано поливаш.
За съзнанията наши си най-вещ Градинар,
а в духовния мир на душите си Цар!

При Тебе сме, все пак далеч сме от Тебе!
Та кой от нас сам би понесъл туй жребие,
което е Твое – тез жертви, несгоди?
Самотен Гигант, Ти Всемира преброди
без страх, без съмнение, с вяра безкрайна,
в духа на Божията дума най-трайна,
че който Син Негов избран е да стане,
с любов към дълга си докрай ще остане.

Пред Твоя лик скромни вси благоговеем –
да можехме само кат Теб да живеем
във мъдрост и истина – вечно свободни –
ведно с най-великите сили природни,
в мира на хармониите дивни, разумни,
кат Тебе да бяхме и благи, безшумни,
кат изгрева слънчев – с живот изобилни,
безспир да работим, в добро да сме силни!

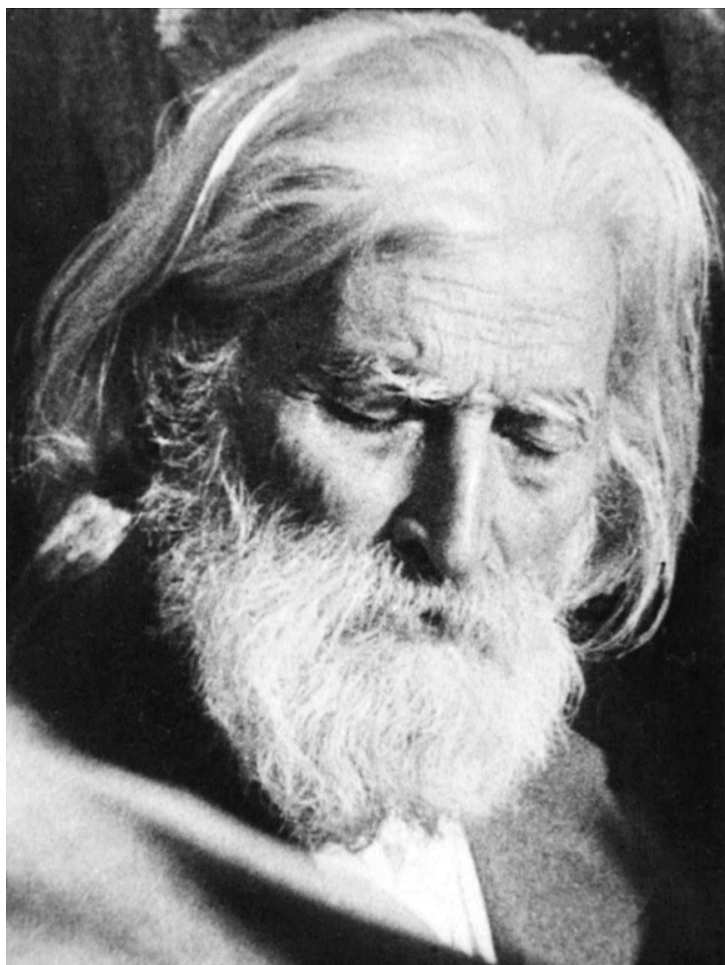
Учителю, ето, вземи ни сърдцата!
Стопи всеки примес на зло във душата –
когато са чисти, те Твои ще са всички –
настрой ги да пеят задружно кат птички
и нивга от Тебе да се не отделят,
дори като стигнат в живота предела.

Весела Несторова (1909 – 2002),
учител, преводач,
музикант, творец на словото

Лира

„Човек е струна на Духа”
са святи думи на Учителя.
Създателят направил е човека
най-звучна лира, на която
невидими лъчисти пръсти свирят.
Великий Господи, свиря на Свойта лира,
разбрах, че песните Ти никога не спират.

Весела Несторова (1909 – 2002),
учител, преводач,
музикант, творец на словото

Учителя Беинса Дуно – Петър Дънов

ТВОРБИ ЗА УЧИТЕЛЯ И ПО УЧИТЕЛЯ

*от Негови идейни ученици
и последователи*

*„Аз ще бъда с вас през всичкото време,
но и вие ще бъдете с мене.
На едни от вас ще говоря от Земята,
на други ще говоря от Природата,
на трети – от любов,
на четвърти ще говоря от Мъдростта,
на пети ще говоря свише, чрез Духа Си,
и ще ви разгадая Великата тайна на живота.“*

Учителя

„Винаги, когато имаш нужда от Мен и искаш да се свържеш с Мен, ще кажеш: „УЧИТЕЛЮ БЛАГИ!“ и ще мислиш за Мен и Аз ще дойда да ти помогна!“ Въздъхнах облекчено... „Но това, Учителю, за къде важи? За Изгрева или за провинцията?“ – Това важи за сега, за утре и завинаги! Това важи за тук, за провинцията, за вечността и за Вселената! Това важи и за целия Космос, за цялата Вселена и завинаги! Когато Ме повикате и Ме извикате с чистотата на сърцето си, чрез светлината на ума си и със силата на Духа, то Аз ще дойда от края на Вселената при вас и ще ви помогна! Това е един вътрешен закон на Миротворчеството и Миросъзнанието на Вселената, че Бог е навсякъде и във всичко.”

Цанка Екимова

От книгата „Учителя за Себе Си”,
спомени на ученици

„Ако можете да произнесете думите „Учителю благи“ с дълбоко вътрешно разбиране, вие ще ги осмислите и каквато работа започнете, благополучно ще я свършите. Само при това положение вие можете да изпълните Волята Божия...”

Тези думи са ключ, с който могат да се отварят врати, затворени от вековете насам...

Те представят магическа формула, силата на която може да се изпита и провери. Вярата се иска за това!”

„Учителю благи!” Нека тези думи се запечатат в ума ви за вечни времена.”

„Учителю благи”, НБ, 03.02.1929 г.

Учителю Благи

*„Господ казва: „Аз не искам външно почитание.“
Почитанието трябва да излиза от дълбочината на
човешкото сърце.“*

„Напразно ме почитат“, НБ, 11.05.1924 г.

От дълбочината на сърцето, от яснотата на ума и от висотата на духа и душата, слети в едно, ти поднасяме своето почитание, Учителю благи, за всичко, което си направил, правиш и ще направиш за нас в непрестанния процес на духовно израстване.

Велика е твоята саможертва и всеотдайност, така че ние, които се стремим да живеем и да творим по Бога, да намерим вдъхновение, познание и методи, за да следваме Пътя на възлизане с най-малкото съпротивление и с най-добрите резултати.

Учителю благи, с Божествено търпение и доверие, а когато е нужно, със строгост или с неочакван подтик, ти ни ръководиш и закриляш, преподаваш и възпитаваш, изпитваш и благославяш във Великото Училище на Живота. С твоята подкрепа преминаваме през трудностите смело, прилагаме учението на дело и изпълняваме задачите умело. С любов работим и творим, напред, нагоре все вървим, даже се учим да летим, за което ти благодарим.

Благодарим, че ни повика и прие при себе си.

Благодарим, че ни облече и стопли с Любавта си.

Благодарим, че вля ни сила жива и подтик светъл към Доброто.

Благодарим, че ни показва откъде дошли сме и накъде отиваме.

Благодарим, че ни напомни кои сме всъщност и за какво живеем.

Благодарим, че ни предаде истинското знание,
мъдрост, откровение.

Благодарим, че ни насочваш към работа полезна
и творческо прозрение.

Благодарим, че ни предпазваш от волни и неволни
пропуски и отклонения.

Благодарим, че винаги били сме и винаги ще бъ-
дем заедно, свързани с Духа навеси.

Поднасяме сега от плодовете на творческата ни
лаборатория: стихотворения, кратки разкази и песни в
духа на светлите идеи и наставления от Тебе или на
Тебе посветени с любов, признателност и почит.

И вярваме, Учителю любими, че ти ще ги приемеш,
ще ги опиташ и ще се усмихнеш.

Това ни стига, защото радостта ти за нас е извор
на нов подем и вдъхновение!

Мария Брайкова – Иса

Албена Станева

Благослов

Душата, която стреми се
в мира да намери покой,
пречистена, нека яви се
при Родоначалника Свой.

От нейната песенна същност
далече избяга скръбта
и с тихата своя могъщност
навек се всели радостта.

Хармония нека изпълва
и всичките фини тела,
а огън вулкан да избълва
от здраве, добро, красота.

Усмивката вътрешна нека
не слиза от твойто лице
и нежно да пълни полека
искрящото твоє сърце.

Приатели верни да имаш –
такива, с които човек
познава какво е да взимаш,
да черпиш от Извора лек.

Учителя Благ е закрила,
дарил ти в едно Благослов,
Величие, Мъдрост и Сила,
и Вяра, Надежда, Любав.

Крилете мои ти разтвори
да литна в дивни небеса.
Стихът небесен проговори,
запя блестящата роса.

И себе си да разпозная,
политнах в пътя си нелек,
опитах се да помечтая,
да имам сродния човек.

С наивност, чистота и сила
успях да се съхраня
и нишка, нежна като свила,
в душата си да изтъка.

Душата моя се разлисти,
обляна в топла светлина,
и знае, че до нея ти си –
вълшебник в приказна страна.

Дай руку

Дай руку на дорогу, друг чудесный,
Мы отправляемся в далекие края,
И пусть везде сопутствует нам песня,
Везде лежит та наша колея,

Что нас ведет в неведомые дали,
Где не были доселе мы с тобой,
Где только побывать всю жизнь мечтали,
Где до грядущего подать рукой.

Там на душе легко и беззаботно,
Там нежна и прозрачна синева,
Там ангелы поют тебе охотно
Любви волшебной чистые слова.

И песни их с охотой сердцу внемля,
Задумываясь о своей судьбе,
Свободно мы спускаемся на землю,
Дорогу находя к самим себе.

Къде си?

Къде си? Скитах се в нощта
сама да те открия
и моравата ти тъга
със устни да изпия.

Къде си? Тръгнеш ли далеч,
не се завръщаш вече.
От теб отронената реч
във думи те облече.

Къде си? Светъл кръстопът
пред мене се извива
и светлина по твоя път
от тебе се разлива.

Къде си? Весело сега
трепти безспирно ято
и сянка светла на дъга
краси те, мое лято.

Къде си? Свят на красота
венеца ти разлиства
и книгата на вечността
с ръцете ти прелиства.

Детенце

На Илияна

Детенце мило, лъчезарно,
растеш си ти на свобода –
подобно цвете дивно, харно,
едва докоснато в дъжда.

Израсна ти във почва чиста,
добре отгледано, с любов.
Усмивчицата ти златиста
отваря двери в пътя нов.

Да бъдеш здрава ти желая,
да срещаш щастие навред,
да чувстваш себе си сред рая
и да вървиш безспир напред.

Бъди прекрасна, вдъхновена
и чиста, искрена, добра,
от обичта ни окрилена
и светеща като искра!

RHAPSODIE VIE

A L T A M

Слънчевият человечески син

Esprit puissant
Le gré du vent
Coeur débordant
de paix de l'âme
La pensée claire
créant la forme
Le corps de gloire
parure lumière
Mystique prière
est immortel
RHAPSODIE VIE

Силият дух
е понесен от вятъра
с пылно сърце
и с покой във душата
с ясната мисъл
творецът на формати
с плът от триумфа
трептящ в светлината
с тайна молитва
безсмъртен е той
на света

В памет на учителя Петър Дънов

LE FILS DE L'HOMME SOLAIRE

Корица на книгата "Rhapsodie Vie / Слънчевият
человечески син", Alain R. H. Grange

Ален Р. Х. Грейндж*

Слънчевият человечески син

Силният дух
е понесен от вятъра
с пълно сърце
и с покой във душата
с ясната мисъл
творецът на формата
с плът от триумфа
трептящ в светлината
с тайна молитва
безсмъртен е той
на света

* От книгата "Rhapsodie Vie / Слънчевият
человечески син", Alain R. H. Grange.
Превод от френски: Атанас Сугарев.

Небесна самота

Една светлинна арфа
през мислите му свири
Във полъха на вятъра
блаженството вибрира

По пътя на душата му
в пръстта се очертава
Многообразна форма

И кът на братството
се появява

Конникът на Вятъра

Неговият свят са мисли
от безкрайна доброта
Погледът му са лъчисти
дух и зов за свобода

Конят му е любовта
с всеки ден пораства тя
от душите в нея влети
дето също са поели
сред хармония с живота
пътя на Светия Дух

Идеал

Върви с душа
от светлина
Върви напред
лети

По-силен
устремен

И работи
да станеш
съвършен

=====

Той движи се сред тишина
облят от жива светлина

Когато срещнеш тоз мистик
помни сияйния му лик

Той съюзява на земята
Душите дето обожават
Правотата

Той се движи по усещането

Като лъчите от небето
проблясващи по твоя път
Като живота на детето
във люлката в спокоен кът
Като прекрасната любов
предпазваща от бит суров
Като Вечерницата в мрака
с която дълъг път те чака
Той пее в нашите мечти

Със своя призив благороден
обичай истината ти
и винаги бъди свободен!

=====

Той крачи
 пътникът на времето
Когато спре
 пред твойта къща
усмихваш му се
 празникът се връща
Добруването ти
 и негово е също
А нашите мълчания...
 Възхвалата на Бога

Братство на Вигелина и мир

С дух насочен
към върха безспир

С капеща
в небесната вода душа

С мъдро и добро сърце
с дъх на хляб

С преплетени ръце
дар на този свят

В хармония все ти
вред върви и работи

Паневритмия

Танцувай
 свободно
сред
 веществата
на Майката Природа

Танцувай
 с лекия
 вятър
Почувствай мелодията
идваща от живота

И благодари
 с изящни
 движения ти

*„Паневритмия”, масло
Сашо Георгиев*

Ангелина Михайлова

Колело на Живота

Паневритмия бяла –
Колело на Живота,
в хармония сляла
човек и природа.

Паневритмия бяла –
кръгът се върти
и разпраща в света
поток от лъчи.

Поток от лъчиста
и нежна Любов
пробужда света
със трепетен зов.

Пробужда душите
за устрем и полет
във утрото светло
на Космичната Пролет.

Седем свята*

Да се изкачим на Рила,
да се заредим със сила,
да срещнем чудната зора
при Седемте рилски езера!
При езерото първо – Махарзи
ти отдих и почивка потърси.
То е първото стъпало
и е бистро огледало
на физическия свят –
близък, но и непознат.
На бури и на изпитания
е второто, наречено Елбур.
След всички мъки и страдания
да излетим от тесния пашкул.
Балдер Дару пък е ръката,
която дава ни благата.
Трето езеро е то
и ни учи на добро,
благата щедри да ценим
и за всичко да благодарим.
А Близнаците, обвити със воал,
към свят мистичен са портал.
Скали отвесни под простора
пазят тайните от взора.

* Имената на Седемте рилски езера са дадени от Учителя Беинса Дуно в книгата „Разговори при Седемте рилски езера”.

Необятният и син лазур
проблясва в езерото Махабур.
На бъбрек отдалеч прилича,
с простор и широта привлича.
Там, като в открита зала,
Паневритмия играем бяла.
Езерото шесто е Сърцето,
дълбоко колкото небето.
То загадъчно е и потайно,
и като лазура чист – сияйно.
А накрая – миг тържествен!
При седмото – на свят Божествен
изкачваме се запленени,
обновени, вдъхновени.
Високо горе, в планината,
символизира то главата.
Името му – Шемхаа,
то е свят на мъдростта.
Със затаен в гърдите дъх,
изправени на Езерния връх,
попиваме с душата
хубостта на езерата.

Учителю, благодарим!

(Акростих)

Учителю, на Теб благодарим,
Че към Бога Пътя ни показваш
И в Твоите стъпки смело да вървим
Ти Свойта крепка помощ ни оказваш!
Епохата напред подготвяш нова,
Любовта Божия с дела възпяваш,
Ювелирно в нас дарбите шлифоваш,

Бащински ни щедро благославяш.
Лее се чрез Теб Божественото Слово,
Акорди песенни навред звучат,
Голям и малък със сърце готово
От Извора отпиват благодат.
Дошъл при нас от звездни висоти,
Атмосфера земна да пречистиш,
Радостта в сърцата ни да разцъфти
И в душите да посееш светли мисли,
Молитва-благодарност Ти приеме!

Ангелина Панчева

На Учителя

Учител имам аз любим
и Той за мен се грижи.
Помага ми с Дух силен, несломим
по пътя на Живота да се движа.

Закриля ме и с обич нежна
дарява ме с виделина
да мога аз с усмивка белоснежна
песните му по света да разнеса.

Учителю любим, Благо-Даря!
Глава в поклон пред Тебе свеждам
и най-съкровени и мили слова
за Теб смълчано аз нареждам.

Учител

Аз имам един Учител любим,
закриля ме Той в живота мой.
Аз имам един Учител преблаг –
Той е и моят приятел тъй драг.
С него споделям, когато си лягам,
все се надявам да ми помага.

Аз имам един Учител любим,
закриля ме Той със Словото свое.
В скърби, неволи и в радостни дни
Учителю благ, приятелю драг,
с мен Ти бъди и напред ме води!

Учителю наш, Бащице всеблаг,
нека живея по Твой образ благ!
Учителю наш, благословен Ти бъди,
най-свят поклон от мен приеми!

Ога на благодарността

Благодаря Ти, мили Боже,
за туй, че ме създаде.
Благословен бъди навеки
за всичко, що ми даде!

Всеъмъдър Си и милостив,
Ти, Отче наш, добър и драг.
С мен Ти Си дълготърпелив,
любящ, подкрепящ ме и благ.

О, Ти, Отец на Любовта,
изгрей във всички
праведни Сърца!

Новата 2024 година

Годината е паметна и високосна.
Годината е, както казват – Съдбоносна.
Очакваме от нея много:
Очакваме Съзнанието ново,
очакваме за всички помъдряване,
съзряване и възвисяване –
това да бъде Новото Начало
за цялото Човечество,
в Любов безкрайна
от Бога засияло!

Един магнетичен ген, не съвсем обикновен...

Денят беше 27 юни 2013 г., четвъртък.

Уж ден като ден, но не съвсем обикновен. Дъждът заваля напоително още през нощта. Около изгрева на Слънцето за малко поспря и точно в седем без пет минути като по поръчка заваля отново – този път доста силно.

На поляната зад Телевизионната кула се бяхме събрали около четиридесет братя и сестри – все ентузиастични. Кой с дъждобран, кой с чадър, кой с яке. А брат Сашо беше даже само по риза. Анчето, най-възрастната цигуларка, която тази година навършваше 90 години, възторжено засвири Паневритмията на своята цигулка. Свиреха също сестра Весела и брат Богомил. Звучеше и блок флейтата на брат Радослав.

И се понесе вълшебният кръг на Божествения танц в най-силния дъжд и в най-голямата кал. На лицата на всички цъфтяха усмивки, а в очите ни – радост от тази Божия благодат. Когато стигнахме до Слънчевите лъчи, дъждът се усили, но три лъча упорито, с вдъхновение и плам продължихме да играем...

...Това ме върна 11 години назад. Спомних си за едно пребиваване в лагера на Рилските езера през 2002 г. През целия месец август беше облачно, мъгливо и валеше. Дъждът се лееше и не позволяваше на Слънцето да се покаже и да ни изсуши. Но въпреки това, то изгрываше в Душите ни и усмивките не слизаха от лицата ни. Братята и сестрите се сгушвахме на сушина в уютната стара кухня и по цял ден песните на Учителя огласяха лагера в дъжда. Който ги чуеше от палатката си, нахлузваше ботушите и дъждобрана и хукваше към навеса на кухнята.

По това време в лагера пристигна група братя и сестри от Мадрид. Те останаха очаровани от Рила, езерата, природата и не спираха да се възхищават на нашия ентусиазъм в дъжда, слушаха ни и се опитваха да припаяват заедно с нас.

А ако понякога през деня все пак Слънцето пробиеше облаците и изгрееше, сестра Ина Дойнова им обясняваше идеята на Учителя за Слънчевите лъчи и Пентаграма, а аз им превеждах...

...Та така и сега. Дъждът валеше все по-силно, а ние тацувахме и пеехме щастливи и усмихнати. В един момент с изненада видях, че във всеки от другите два лъча играе по един мой астрален близък. Това бяха сестра Петя и брат Сашо, с които сме родени в един и същи ден и месец. С присъщия ни възторг довършихме Паневритмията, а после се скрихме от дъжда в беседката при музикантите и изпяхме песента за деня – „Той иде” и 91 Псалом. Така започна наистина един чудесен, магнетичен ден, макар и не съвсем обикновен. Само който е преживял подобно чудо в дъжда, може да си го представи!...

„Рилски огън”, акрил,
Андрейана Цонева

Андреяна Цонева

Рила – Космическа Сила

Рила, красавица
древна, преблага,
Рила, защитнице
моя добра,
с коси водопади,
буйни и млади,
с очи диаманти –
Седемте езера.

С усмивка сияйна,
най-светла и блага,
с гальовното слънце,
с треви и цветя,
с поточета бистри,
с водица – прохлада,
с въздуха чист,
със сияйна Дъга.

Душата на Рила,
мъдростта свила
в невидима сила,
нежен покров.
Сърцето пулсира
с Любов и закрила,
бликаща радост –
Божествена мощ.
Рила... Космическа Сила.

На Рила

На Рила – горе в планината
с кристални изворни води.
И въздухът блести в позлата,
и Слънцето дарява дни.

А езерата в планината
са огледало за душата
и Слънцето се тук оглежда,
Луната скришом се поглежда.

Звездите с Млечния си път
чертаят бъднини велики,
а утрините светли, тихи,
с роса посипани мълчат.

И в тишина потъваш свята,
реалност ли е или сън?
За тази красота в позлата
покланям ѝ се до земята.

Окото на Рила

Окото на Рила, даряващо сила,
даряващо обич, любов и закрила,
даряващо щедро добро настроение,
космически поглед – мъдрост, прозрение.

„Окото на Рила”, акрил,
Андрейана Цонева

Андрейана Цонева

„Изгревът на Мусала”, акрил,
Андрейана Цонева

Изгревът на Мусала

Лъчи лазурни, пурпурни, сияйни,
лъчите изумрудени, кристални
погалиха очите, сетивата –
Слънцето рисува красотата.

В душата ми се настани идилия
на Божията милост в изобилие,
боичките танцуват по платното,
рисуват красотата на доброто.

И ставам тиха, кротичка, смирена
пред Божие Величие – Вселена,
една мъничка, восъчна прашинка,
докоснала магията Всевишна,

притихнала, в сърцето си стаена,
със Божията милост Озарена...
Благодаря, мой Мусала обични!
Благодаря! Обичам те!...
Изричам те на глас – Обични!

03.04.2023 г.

На Учителя

*По повод 160 години
от заминаването Му от този свят*

Отиде си УЧИТЕЛЯ ВЕЛИК
от земния си път
трънлив, но Славен,
днес ФАР, огряващ ни
от СВОЯ СВЯТ лъчист
със Слово-меч
за БОЖИЯ ПРОСЛАВА.
Събрал ни е
под Своето крило
като Велика майка –
слънчева и зряла,
проправи ни пътеката-Добро,
пося в сърцата ни
по зрънце жива Вяра.
С Надеждата – като изваян стих,
със Истината – светлата посока,
Благодарим, УЧИТЕЛЮ ВЕЛИК,
за Любовта и Мъдростта вовеки.
Благодарим! Благодарим! Благодарим!

Мадара

Мадара, земя свещена,
къс от висини,
в лоното ти са живяли
смели български бойци.

С меч от Божието Слово
сеели навред без жал,
в огньове лумнали на клада
отивали без страх сред пламък бял.

Пламък бял. Божествен огън,
що не изгаря, а гради.
БогоМили възкресява,
увенчава ги с венци.

Мадара! Духовен център,
вгълбен в мистична тишина,
от сърцето ти извира
Мъдрост, Вярa, Светлина.

Пред твоя храм „Духовна пролет“,
пред твоя свят Олтар,
Светилник златен – БОГ е Полет!
Свещичка паля с плам.

19.05.2014 г.

*„Портрет на Учителя Беинса Дуно – Петър Дънов”,
Великият дух – философ и мъдрец на България,
Тамара Стаева-Пенчева*

Анета Николова

На Учителя

За теб, Учителю, е мойта песен,
ти тъмнината пред очите ми разпръсна,
живота стори по-разбран и лесен,
отново се родих чрез теб,
от тъмното възкръснах.

За тебе са словата ми любовни,
ума ми от заблуди ти оттърси,
със мъдрите си думи,
със пример безусловен,
на мисълта ми даде ход –
вселенското да търси.

За тебе е поклонът ми дълбок,
научи ме човека да разбирам,
да му прощавам и да търся брод
в посока към Божественото му начало
и Всемира.

За теб, Учителю, е този стих,
той от сърцето ми обилно се излива,
опитвам се със думите поклон да сторя,
дълбок поклон
пред твоето величие незримо.

Притихнала стоя всред мирозданието,
че думите човешки не достигат
да изразя душевната си радост и признание,
че ме намери в тоя грешен свят,
и ме въздигна.

Стихове за Всеки ден

Стиховете ми за всеки ден се приютиха в малка, топла и уютна книжчица и тръгнаха по света, благодарение на групата на Общество Бяло Братство – гр. Враца.

Учителя Петър Дънов препоръчва, за изчистване на кармата, всеки ден от седмицата човек да се фокусира върху съответната планета и дадения глагол:

Понеделник	– Луна	– чистя
Вторник	– Марс	– побеждавам
Сряда	– Меркурий	– уча
Четвъртък	– Юпитер	– давам
Петък	– Венера	– любя
Събота	– Сатурн	– съграждам
Неделя	– Слънце	– светя

Това беше повод за вдъхновение за мен, за написването на седем стихотворения, в рамките на няколко часа за един ден, за всеки ден от седмицата. Седемте стиха са дадени на 06.10.2020 г. Предоставям ги на вашето внимание.

► ПОНЕДЕЛНИК – ДЕН НА ЛУНАТА – ЧИСТЯ

Чистя

Чистя, почиствам авгиевите обори,
мета, мия, търкам, изтръгвам от корена
всичко, което затлачва душата,
спомени, думи, чувства-предатели.
Правя почистване пролетно-есенно,
всичко изхвърлям – старо, невесело,
пускам мътилката черна да хлуйне,
златна реката чакам да руйне.
Чистя мечтите, от праха ги изтупвам,
простирам на слънцето, светлостарно да бухнат,
и да политнат нагоре, високо –
сребърни балончета да се стрелнат широко.
Чистя, изхвърлям боклука от тялото,
къща Божествена, от звезден прах правена,
ала с полепнала по стените забрава,
отварям ѝ порите – да диша цялата.
Чистя, подреждам, изтупвам си дните,
прозорците на душата да светнат измити,
та да проникне през тях светлината
и да извае Духът красотата.
Чистя ли, чистя, по 100 пъти дневно,
с водата изтича мътилката древна,
та утре, когато женихът потропа,
да съм сияйна, бяла и топла!

► ВТОРНИК – ДЕН НА МАРС – ПОБЕЖДАВАМ

Побеждавам

Побеждавам, побеждавам, побеждавам
цялата критичност на ума,
на сърцето чувства недостойни,
на очите тъмната мъгла.
Побеждавам страховете древни,
скрили се в ъглите на душата,
побеждавам мисли непотребни,
скриващи от мене светлината.
Побеждавам слабости човешки,
суети, илюзии, химери,
гордостта изтръсквам, роклята ѝ тежка
ще очистя в стихове и трели.
Побеждавам глупави възторзи,
спяващи светлинната пътека,
побеждавам думи недостойни,
прошка давам, милост, смях и веселост.
Побеждавам колебания, съмнения,
ревност, завист, щуро самомнение,
побеждавам с обич нетърпението,
давам път на доброта и на смирение.
Побеждавам днес във мене тъмнината,
корените вадя от ума и от сърцето,
да поникне утре заран светлината,
да узрее чистотата – бяла и небесна.

► СРЯДА – ДЕН НА МЕРКУРИЙ – УЧА

Уча

Уча се, уча се, 100 пъти дневно,
ежеминутно, ежепотребно,
с жълтата краска обливам се цяла,
уча на мъдрост душата узряла.
Уча се как да постъпвам Божествено,
как от обидата лъч да просветне,
уча се как да разтварям душата си
пред любовта, мъдростта и приятелството.
Уча закони природни, вселенски,
уча се как нашироко да гледам,
как да издигам мисъл високо,
как в любовта да се гмурвам дълбоко.
Уча се как по земята да ходя,
а да разпалвам небесния огън,
как да поглаждам душите със мекото,
как към сърцата да правя пътека.
Уча се бавно, уча се трудно,
падам и ставам от камък крайъгълен,
нагоре-надолу, плътта как да вая,
та цял и кристален Духа да опазя.
Уча се в цвят да рисувам небето,
за да проникне в него вълшебството,
уча се как със очите да виждам
най-съвършеното в човешките ликове.
Уча се смело и неуморно,
уча прилежно на звездите говора,
уча вълшебните думи: ОБИЧАМ,
ПРАВДА и РАДОСТ, БЛАГОСТ и ВРИЧАНЕ.
Уча се с молив и лист във ръката
как да записвам нежността във сърцата,
уча се, уча се, пътят е дълъг,
ала Божествен е, и струва си, струва си!

► ЧЕТВЪРТЪК – ДЕН НА ЮПИТЕР – ДАВАМ

Давам

Даваш ли, даваш, човешко създание,
всичко от себе си на зазоряване?
Даваш ли своята вяра Божествена
на огъня слънчев, изгряващ тържествено?
Давам, отдавам се на небето,
в ангелски хор да запее сърцето,
давам усмивката – утринно свежа,
та в лъчезарния ден да прогледне.
Давам на ближния своята песен
да му затопли душата есенна
и от звезди синеоки да вземе
за вдъхновение цяла поема.
Давам си мислите, да се пречистят
в огъня свят на вяра и истина
и като златни халкички калени
да привнесат любовта върху мене.
Давам, не питам кой, как и колко,
че изобилието лекува болката,
давам ви рими, крилати, докоснали
на необята лицето широко.
Давам ви всичко, себе си, цялата,
душата си гола, пълна със вяра,
колкото повече раздавам ви, хора,
толкоз се втича у мене обновата.
Изворът блика, излива Създателя,
пълня се, празня се, обгръщам сърцата,
давам, изпълвам се с благодарност,
вечер отлитам, лека и празна,
и от звездите извора пълня –
да дава отново, на който тук свърне!

► ПЕТЪК – ДЕН НА ВЕНЕРА – ЛЮБЯ

Любя

Любя тревите, любя цветята,
любя звездите с омайния блясък,
любя небето във синевата му,
любя живота във необята му.
Любя пчелички, любя мушички,
миди, рапанчета, пролетни птички,
белия гълъб в полет изящен,
гривести кон в смугла прекрасност.
Любя дъжда и капките росни,
слънцето любя с лъчи живоносни,
любя мъглите – къдели рохнати,
с нишки, изпридащи чистота си.
Любя и пътища, горски пътечки,
близките ниви, върховете далечни,
любя планинския въздух живителен
и на реката игривия ритъм.
Любя сезоните – пролетно-летни,
есенно-зимни, пълни с вълшебства,
по кръговрата вагончета тракат
и по тях Бог рисува с дъгата си.
Любя човека отсреща до мене,
виждам го в розовото му озарение,
нищо, че черен понякога става,
временно е, все пак по земята минава,
утре до слънцето може да стигне,
вяра е нужна любов да проникне.
Любя всичко, що е Божествено,
и Нему принасям своята песен.

► СЪБОТА – ДЕН НА САТУРН – СЪГРАЖДАМ

Съграждам

Съграждам живота,
поставям основи
на новото здание,
към Бога отворено,
колони забивам –
стълбове живи
на Вярa и Истина,
на младост и сила.
Стените иззиждам
тухла по тухла,
внимателно, с обич
редя – да не рухнат,
че тухличка всяка
е част от душата ми,
в която Духът
е посял семената си.
Измазвам стените
със чистотата,
де сутрин лъчите
слънчеви да ги златят,
и бели и чисти
във златно да светнат,
далеч да държат
отровно наследство.
И покрив съграждам
да пази от злото,
плътта и Духът
да вплетат се дълбоко,
пламък виолетов
да свети отгоре,

а вътре Любовта
с Мъдростта да говорят.
Съграждам живота си,
къщата нова,
строежът върви
и носи обнова,
та утре да вляза
в дом неръкотворен,
Духа да поканя
благодатен да дойде.

► НЕДЕЛЯ – ДЕН НА СЛЪНЦЕТО – СВЕТЯ

Светя

Светя, осветявам тъмните предели,
дето е родено човешкото неверие,
ръцете си протягам към слънце живоносно,
тъмата да разпръсне и топлина да носи.
Събирам всяка сутрин от Изгрев светлината
и тя като балсам е, помазала душата,
раста и се възраждам под слънчевия покрив,
в лъчите му се мия, във любовта му стоплям се.
Събирам си парченца от слънчевата риза,
с които ще ушая завивка за през зимата,
когато към душата студът ръце протяга –
от слънчевата пазва ще грабна одеялото.
И с него ще покрия зарастналите рани,
в оранжево ще светна и себе си ще стана.
Ще светя и ще пея най-хубавите песни
за слънцето, в което душата ми проблесна!

*„Езеро Близнака”, масло,
Велислава Ивановска*

Антоанета Крушевска

Спомени за сестра Ерна – Ернестина Сталева (1914 – 2005)

Бях чувала за Учителя Петър Дънов, докато още живеях в България, но по време на комунизма духовното учение, което той представя, беше забранено и неговите последователи бяха преследвани в страната. Когато за първи път Ерна ми показа негова снимка в дома си в САЩ, аз се разплаках като при среща с някой много скъп за мене човек.

Ерна беше тази, която ме запозна с учението на Учителя и с Паневритмията. Тя играеше Паневритмия с мен или пред мен, за да ми помогне да науча упражненията. Понякога играеше след мен, за да наблюдава движенията ми и да ги коригира, ако трябва.

Няма да забравя деня, в който ми каза: „Утре ти ще водиш групата, аз няма да съм там.“ Останах като вцепенена, тъй като никога дотогава не бях играла сама. Спомням си, че си написах на ръката имената на упражненията, случайно да не забравя в каква последователност са едно след друго.

Заедно с Ерна започнахме да превеждаме на английски език лекции и беседи на Учителя. Всичко това направи живота ми по-смислен и пълноценен в чуждата страна, където първоначално няха никаква подкрепа и среда. Словото ми помогна да преодолеем много препятствия по пътя си.

Едва 18-годишна, Ерна Сталева слуша за първи път беседа на Учителя на живо, а от 1935 г., когато е на

20 години, заживява на „Изгрева“ и встъпва в братския живот. Тя участва в изпълнението на Паневритмията, посещава Неделните беседи, включена е в Младежкия и Общия окултен клас.

Ерна обича да ходи по планините и като млада, и в напреднала вече възраст. Тя ми каза, че в България редовно е носела вода на Учителя от Витоша.

В свое писмо, Ерна споделя за Учителя следното: „Аз бях останала тогава без родители и близки. Той ми беше като баща, който се грижеше за мен и ме пазеше, дори без да осъзнавам това. Той знаеше всичко за мен, макар да не бях му казвала нищо. Не мога да изразя с думи колко съм му задължена. За онези, които го познавахме, **той беше съвършеното възплъщение на Бог на Земята**. Веднъж в Братската къща пътищата ни се пресякоха и той се спря, за да ми каже, че аз ще превеждам Учението.” Ерна предполага, че ще превежда беседите на немски, тъй като по онова време работи за компанията „Байер”. Но през 1959 г. тя е изпратена от лагера за имигранти в Нортхамптън, Масачузетс, САЩ. След няколко години се установява на работа в отдела за чуждестранна литература в библиотеката на Смит колидж, където нейното владение на шест езика е особено ценно. След това работи в библиотеката на Масачузетския университет и се пенсионира като служител в библиотеката на Файв колидж.

В САЩ Ернестина Сталева преподава движенията на Паневритмията, дадени от Учителя Беинса Дуно, на всеки, който е пожелал да учи, и е канена да ги представя на много места в страната. Нейният дом в Леверет, Масачузетс, винаги е бил широко отворен за гости, с които тя споделя както знанията и спомените си, свързани с Учителя, така и простичките си вкусни ястия. До последната година от живота си, когато е 90-годишна, тя практикува паневритмичните упражнения. Така пове-

че от 40 години преподава Паневритмия на свои ученици и приятели в САЩ.

Спомени на Ерна с Учителя

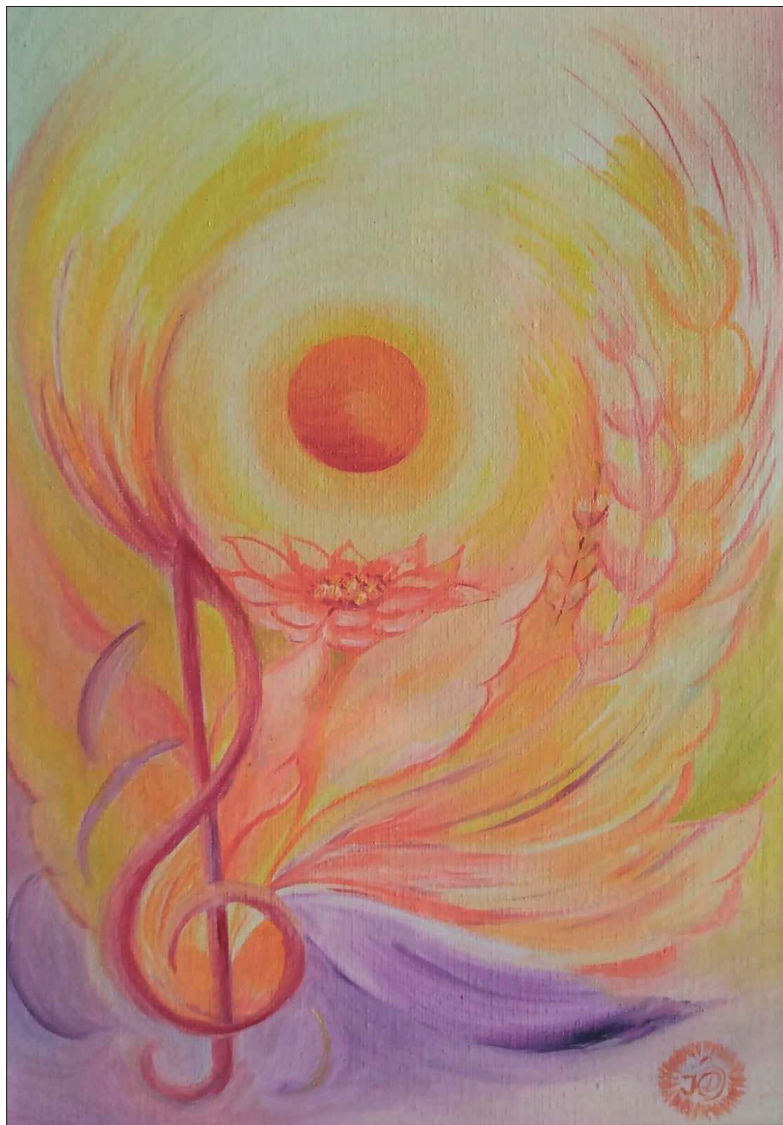
(разказани на Антоанета Крушевска
и предадени от нея)

1. Учителя ми подари негови обувки да ги нося. Но аз не ги обух. Той ме запитва: „Ерна, защо не носиш обувките?” „Ама, Учителю, те са мъжки, големи са ми.” „Дай ги на обувчар да ги направи като за тебе.” Но аз, докато се накая, стана обир, откраднаха и обувките, за които много съжалявах. Той само знаеше защо направи това за мене, навярно искаше да ми помогне.

2. Когато попитах Учителя дали да се омъжа за Георги Сталев (цигулар и последовател на Учението), Той ми каза: „НЕ”. Но аз не го послушах и си създадох много трудности в живота след това.

3. Учителя съветваше жените да не си къдрим косите, както беше модерно тогава – нали те са като ангели за връзка с Божественото. Но аз исках да стана по-хубава и взех, че се накъдрих. Отидох накъдрена на лекция на „Изгрева” и се свих най-отзад. Понеже съм по-ниска, изобщо не беше възможно Учителя да ме забележи в този вид, така че ми беше спокойно. Но по време на лекцията Той изведнъж каза: „А някои мислят, че като са се накъдрили, са станали по-хубави” и погледна в моята посока – говореше на мене...”

4. Аз обичах да ходя като коза по планините и носех вода на Учителя от Витоша. Но веднъж не съм видяла, че водата има утайка. Той не я използва и ми направи забележка да съм по-внимателна следващия път като наливам вода.

*„Слънчеви блага”, масло
Творческо единство „Хармония”*

Антония Йорганова – Анная

За да Ви помня,
да Ви имам

Не Ме търсете в земна църква,
в човешка форма или власт,
които често сенки хвърлят –
в пространство друго светя Аз.

На Слънцето съм жител древен,
от него на Земята слизам.
Сеяч съм тук на благо семе –
на Мир, Любов и оптимизъм.

Стоя зад земните промени,
зад буря и зад кротък дъжд,
когато трябва – порив нежен,
когато трябва – плам могъщ.

На малките грижовен брат,
спасител в съдбоносен час,
с всемирните блага богат,
да дам от тях пак идвам Аз.

Смалявам се, в чужд свят се скитам,
понякога сред вас съм сам,
но все сте в Моята молитва,
по име всичките ви знам.

И искам с мир да ви науча
как от затворения кръг,
при всеки затрудняващ случай,
да ви извежда Моят път.

Как да разпръсвате мъглите,
когато слънцето ви скриват.
С оръжието на добрите
полето бойно става нива.

Изпращам ви писма отгоре,
не съм ви никога напускал,
за вас пред Бог съм отговорен,
а вий – за воля, мисли, чувства.

На всяка крачка Ме търсете,
че идва времето усилно,
каквото взели сте, садете,
за да ви помня, да ви имам...

27.12.2020 г.
Витоша

Той къде е

Камъните питат Той къде е,
казват, че без Него са сираци,
помнят Го в едно велико време
как от плът и дух с Любов е крачел.

Аз до тях разчувствана присядам,
де било е камък да говори,
но ги слушам и ми става драго,
че са паметливи и доволни.

Питат езерата Той къде е
и потрепват с хиляди вълнички,
помнят как в едно велико време
Той е бил любимец тук на всички.

Вярвам им, на дъното си кътат
пъргаво и светло отражение.
По-свещено от икона в църква,
в храма рилски вечно ще живее.

Питат също птиците, цветята,
облаците, даже ветровете,
чули от скалите, езерата,
благ Учител, че е идвал лете.

Слънцето им само отговаря:
Гледа ви от слънчевата сфера
жител на напреднала държава,
Син на Бога, вдъхновен и верен.

24.08.2020 г.
Езерата, Рила

Сътворяване

*„Наистина сега виждам как
Той е работел върху нас както
един велик художник върху някоя
любима картина.“*

*Весела Несторова,
„Път към Светлината“*

Художнико, Ваятелю небесен,
в ръцете Ти Божествени предавам
единственото мое в Пътя тесен:
човешките ми ум, сърце и тяло.

Превръщай сенките ми в светлини,
калта ми – в плодородна почва,
в огнището ми влез, огньовете разпали
и нахрани ме с Истината непорочна!

Щом ме докоснеш с четка и длето,
в мен бликват изворчета чисти,
просветват жилки – злато и сребро,
цветя разтварят се, запяват птици...

Работиш Ти с Любов, от векове
безспирно чудесата в нас твориш,
грапавини отнемаш, влагаш цветове
и увенчаваш ни с корона от лъчи.

Рисувай ме, извайвай ме, Учителю,
копнееща за съвършенство, аз Те моля,
през вечността над мен с Дух мощен работи,
да стана слънчев инструмент на Бога.

07.02.2015 г.
София

Възлизане

Вървя по скътана пътека през сърцето,
ще се натъкна може би на гъсталак
и ще е трудно, много трудно, но пък ето,
Учителя ми е оставил светъл знак...
И аз с усмивка след сълзите продължавам,
сама прокарвам този тесен път,
понякога обгръща ме омая,
цигулки и тромпети ми звучат,
но друг път всяка крачка е усилна,
без видимост оставам и без дъх,
скали оказват ми вековна съпротива,
мълвя: „Учителю, приятел си ми пръв!”

И често помощта не закъснява –
разкъсва се най-гъстата мъгла
и очертава се пред мен пътечка бяла,
по нея бяла трябва да вървя...
И аз събличам тъмните си дрехи,
оставям и най-малкия товар,
в поток лъчист изкъпвам се, да светна,
разделям се и с някой навик стар...
И литвам като гълъбица, лека,
възлизам от сърцето към Душата,
не са ми нужни земните пътеки,
когато Път ми става Светлината...

01.05.2017 г.
София

В безкрайната спирала

Ако не бях Те срещнала по своя Път към Бога,
навярно щях да скитам в долината
и запленена от лицето на Луната,
да следвам сенки в крак със земна мода
или замаяна да гоня пеперуди,
нектар да пия от цветята до насита,
но щях ли в ниското да съм душа честита,
щом от съня ми няма кой да ме пробуди?

Но аз Те срещнах и от ред животи
Те следвам по планинските пътеки,
тъй често стръмни, тесни, не за всеки,
но водещи до извори високи,
където гаснат земните миражи...
Докато Слънцето Живота осветява,
човек излиза от вековната забрава
и от ума му се изтриват всички сажди.

Разомагьосал си ме трайно, безвъзвратно –
повдигнал булото на Истините вечни,
Ти сладки думи на душата ми изрече
и няма да се върна аз обратно!
Пред мен пътека се извива тънка, бяла,
кръгът затворен към небето се отвори,
откри се излаз към вселенските простори
и аз последвах Те в безкрайната спирала!

04.05.2015 г.
София

Будител

Неземен мой, на пътя ми Събитие,
поел в ръцете Си и моята съдба,
на много будещи в света любящ Будител,
пробудил ни в далечни времена...

Ти знаеш дълбините на сърцето ми,
на разума ми най-високите места,
стаените ми мисли, чувства трепетни
и тръните по ахилесовата ми пета,

паденията мои и кризите, застоите,
възражданията след всяка тежка смърт,
когато лъч изпращаш в горите ми, усойните,
и ми помагаш да възляза всеки път!

Доброто, що разцъфва в мен, от Теб поето е,
Ти го поливаш с Твойта Музика и Слово
и с манна храниш музикантите, поетите,
превръщаш в злато старото олово.

31.10.2017 г.
София

В Твоята Школа

След детската градина на Твоето учение,
където носех се сред пъстри пеперуди
и мириших рози в безгрижие, с веселие,
в училището Твое ме пробуди...

И какво видях! Цял низ противоречия –
добро и зло прегърнати с преплетени коси,
почувствах се призвана, осъдена, обречена
да ги разплитам ден и нощ, да ме боли...

Страданието път е в Твоята жива школа,
където учиш ни да ходим с радост тиха,
в балсам да претворяваме енергия сурова,
на болни да го даваме с усмивка...

И взели от безбройните съставки прозаични,
нерядко жалки, принизяващи, болезнени,
да правим нещо възхитително различно –
красива музика, повдигаща поезия!

Грейнала гуша

Знай, Творецът е промислил
да растеш и да цъфтиш,
плод да даваш, семе чисто
и да следваш Плана висш.

Няма сила да те спъне,
твоя устрем да сподави,
даже да удариш дъно,
вързан си с въжета здрави.

Бавно пъплиш в долината,
но посока имаш – връх,
там Божествен Дух те чака,
винаги до теб е пръв.

Твоето свещено право
ти отрежда път красив,
щом си в него, ще се радваш,
даже и по стръмнини...

Кой в дълбокото е слизал
и възлизал е на връх,
ще избели своята риза,
ще пречисти плът и кръв
и след мъките безбройни
на усилни времена,
сам ще поднесе на Бога
своята грейнала душа...

10.09.2022 г.

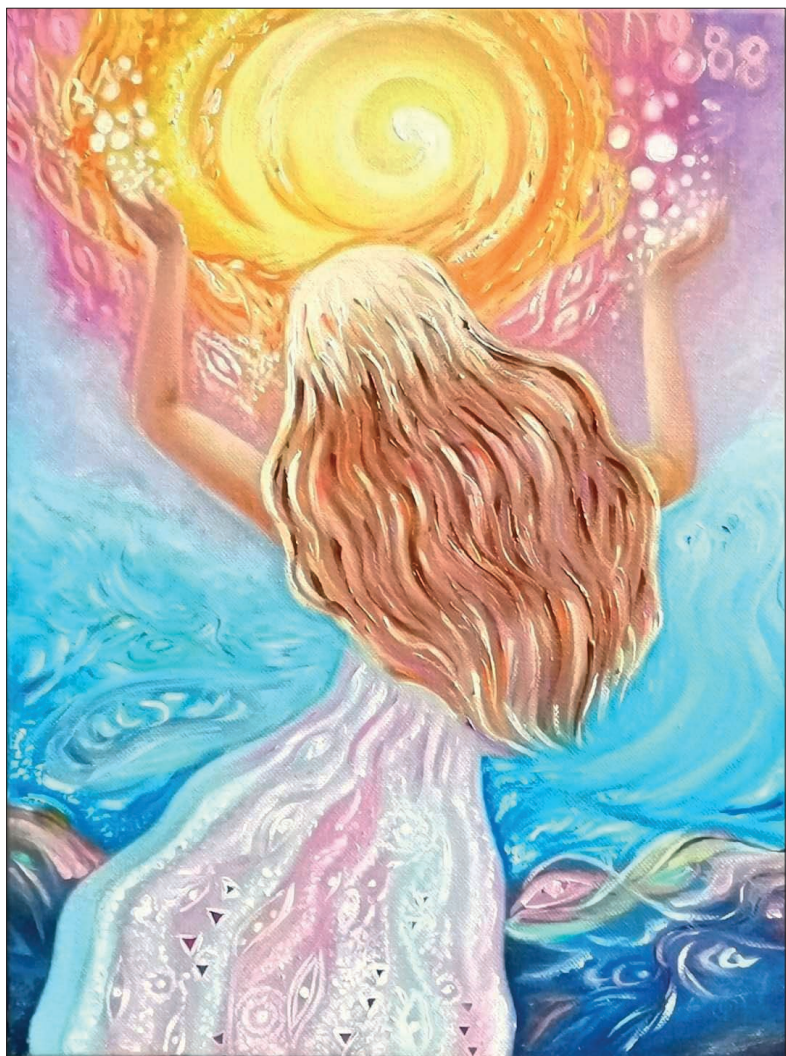
Затова сме тука

Благи думи, неизречени – неразцъфнали цветя,
и копнежи, необлечени в чисти хубави дела,
из ефира още носят се, чакат своя ден рожден,
щом в света родят се, зрачния, той ще грейне
променен!

Да ги изречем тогава – те медът са и солта
и мечтите, рой, да сбъднем, в почва да се вкоренят,
затова нали сме тука – за да станем по-добри,
с методите на Учителя своя свят да променим.

Без да бързаме, спокойно, с пълна вяра и Любов –
в непрекъснатата верига проявеното добро
да лекува, просвещава и душите да крепи,
пътят нов да очертава към желани бъднини!

27.12.2020 г.

„Създадената от Слънцето“, масло
Арамон Айдара

Арамон Айгара

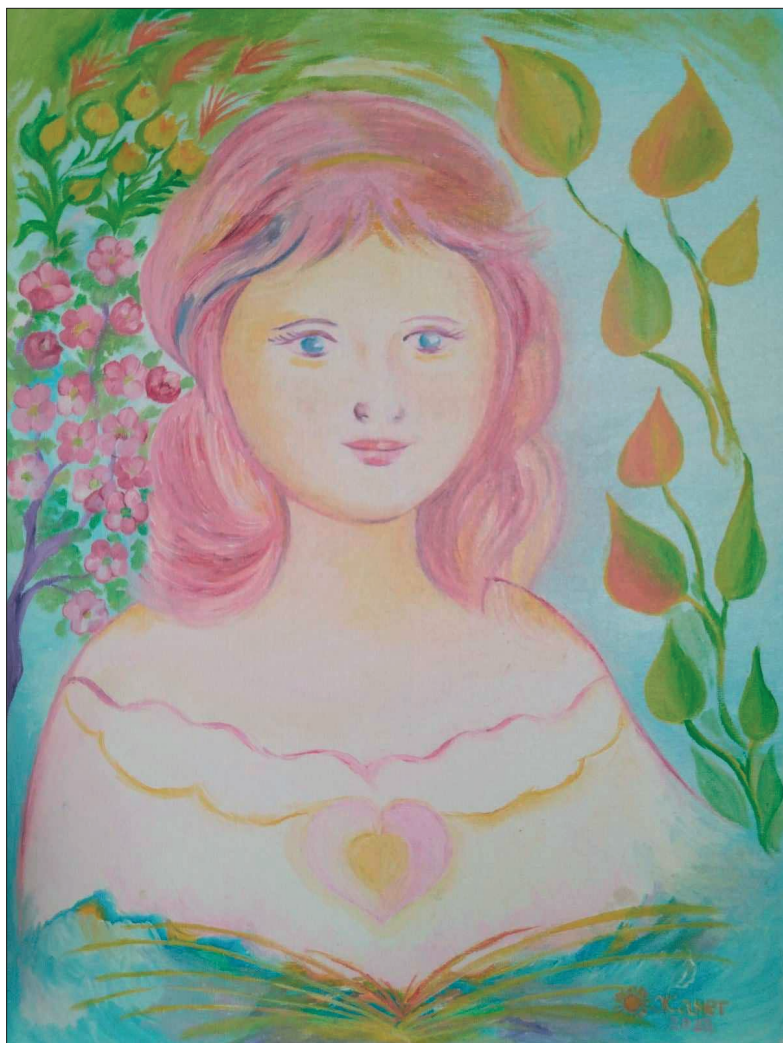

Учителю Благий

Истина Си Ти,
Нетленна Светлина,
копнеж неугасим
във моята Душа.
Каквото и да сторя,
без смисъл е това,
без Живота
в Твоята Пълнота.
Ти Си Живата Вода,
Учителю Благати,
следвам Твоята Ръка.
Искам да се слея
с Безпределността Ти!

Зазоряване

Зора се чудна зазорява.
Зора на Новия Живот.
С поезия и с краски вдъхновява,
с радостта на веселия тон.
Предавам на всички аромата
на пролетния пътър хор:
картини, идващи направо от Душата –
на Природата от Святия й Трон.
Споделям с вас трапезата богата –
Небето слязло на Приказния кон.
С нея всички ви дарявам
и с усмивка поздравявам.

*„Духовно озарение”, масло
Божанка Атанасова – Жанет*

Божанка Атанасова – Жанет (1956 – 2023)

Над мене грее огнена звезда
и пътят ми от нея е огрят.
Довчера със илюзии живях
и вярвах в земните наслади,
но днес аз своя път съзрях,
към него няма да ме спрат прегради.

1978 г.

Где е любовта –
вятърът трепти,
где е радостта –
песента шепти.
Вгледай се в цветята,
в бухнали треви.
Колко радост има
в тия планини!

13.05.1979 г.

Посяват те, недей тъгува,
ще чакаш мъдра Светлина,
под земен пласт недей умува,
а дай от твойта топлина.
Стопли душата радостно и смело,
недей замръзва във тъма,
от тебе чакат ново дело.
Бъди добра във радост и тъга!

22.02.1980 г.

Размисъл

Утринна душа, с роса
в косите, отваряй прозорец
към слънчева песен.
Утринна душа, с длани
сияйни и топли,
твоят прозорец свети
с усмивка.
От него слънчеви
трепват надеждите.
Чедо на утрото,
вика те Слънцето,
шепне ти райна зора.
Тръгвай по пътя –
ето го извора,
шепне ти с дума добра.

29.08.1981 г.

Ти, изворче, с добро ми пееш,
щедро, мирно все се лееш,
песента ти светлороса
във сърцето си я нося.
Изворко, при теб поспирам,
чистия ти лик съзирам,
твоят глас светлее, пее
поезарно римки лее...
Знам, за Новото ще пея!
Изворко, ти ми шепти.
Светлото вси ще огрее.
Сърцето с плам трепти.

13.03.1981 г.

Поетът трябва
болките да разбере,
от тях най-силни
стихове да създаде.
И всяка мисъл и тъга
да бъде негова следа.
Във всяка блеснала сълза
да грее негова звезда!

28.05.1980 г.

Размисли за Идеята

Да чувстваш Душата си
пълна с Идеи. Такова
богатство, такава радост!
Всичко земно и дребнаво
се отдалечава от теб.
Идеята влиза в мисълта
и те отдалечава от
преходните неща.
Идеята – прекрасната
и възвишената.
Тя минава величествено
през ума и сърцето.
Сърцето, което ѝ дава
нежност, красота и плам.
Идеята, каква радост
и летеж има Душата!
Да знаеш, че си приел
дар велик и прекрасен.
...Идва чувството, то
дава красота на мислите
и образите – това е
поетичното чувство –
нежността, музиката,
която блика от душата.
Възвишеното чувство, което
извисява душата над делника.
Възхищението от
величието на Природата,
от Мира, бликащ от висините.
Всичко това е поезията
на душата, ума и сърцето.

Сияйна и вечна, тя живее
благородно и силно, тя
живее в поета.
Поклон пред нейния извор,
пред висините и върховете.
Поклон.

16.05.1981 г.

Доброто зрънце да посеем,
да го полеем със Любов,
молитвено да му попеем
със радост
и сърдечен Благослов!

29.05.2022 г.

За хляба

Хлябът е опечен,
хлябът е готов,
диша и говори мило
с Дихание – Любов!
И дарява на Душите живо
своя вечен Благослов.
С хляба все сме сити
в земния живот.
В дните сме честити
под сияен небосвод!

11.05.2022 г.

Летят добрите
и крилати птици.
Казват ни:
– Бъдете ученици!
Учете се от Словото
на Бога,
казвайте си *мога, мога!*

15.03.2020 г.

Ангелът на светла благодат

Ангелът на светла благодат
с криле прелита
над забързан свят!
Ангелът на тая благодат
носи мисъл,
че и скромни си богати!
Имаш нужното
във този живот,
донесен от Божествен свод!

2020 г.

Лъчът Любим*

Високо в небесния Слънчев дом лъчите на Татко Слънчо разговаряха оживено:

– Кого да пратим да събуди човеците за нов живот? – попита най-големият и знатен лъч. – Той трябва да внесе топлинната енергия в душите на хората, да ги подготви за нови, велики дела.

Всички лъчи започнаха да хвалят своите качества.

Лъчът на Учението заяви, че ще научи хората на мъдрост и наука.

Лъчът на Музиката обеща, че ще даде идеи за нови песни.

Мина много време в оживен разговор и никой не забеляза Лъча Любим, който мълчеше.

– А ти защо мълчиш, Любиме? Кажеш нещо.

– Това, което лъчите искат да дадат на хората, те вече го имат! – каза Лъчът на Благородството Благомир.

– Аз ще науча хората да имат обич в сърцата си – плахо се обади Любим.

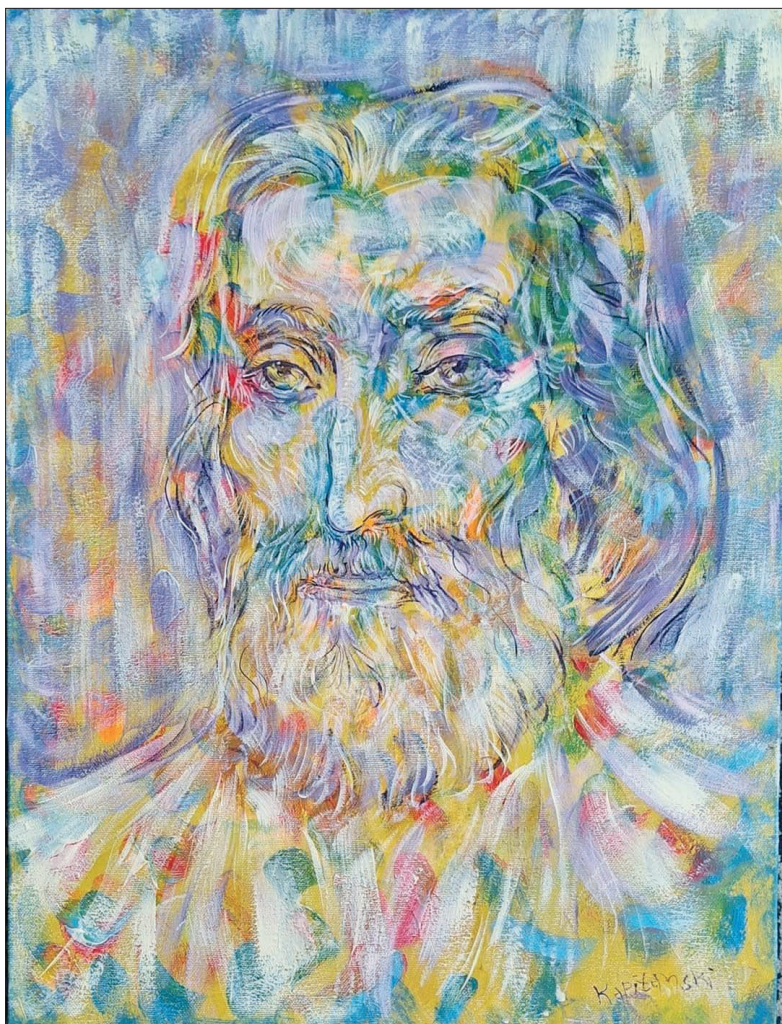
Лъчът на Благородството го подкрепи:

– Ето, това е нужно на човека – да разтопим леда в сърцето му.

Скоро Лъчът Любим се показва на хоризонта в своята пурпурна мантия. В сърцата на хората трепна нещо топло и велико! Това беше Нов ден, изпълнен с обич за хората.

* Божанка Атанасова – Жанет е сътрудник на детски вестник „Светъл лъч“ на издателство „Сила и живот“, Бургас, където е публикуван този разговор.

„Светъл лъч“, първо детско периодично издание на Общество Бяло Братство.

Художник: Пламен Капитански

Борислав Русанов

„Имам мечта – да помогна на хората да усвоят... изкуството да живеят толкова пълноценно, че в душата им да изгреят и седемте цвята на дъгата.”

Как беше създаден Песенният Славослов на Учителя

Четвърти юни е специален, съкровен, празничен за мен ден, тъй като на тази дата през 1986 г.... след дълго търсене... най-сетне намерих своя Учител!

Тогава ми се появи за първи път във видение и телепатично приех Неговите думи: АЗ СЪМ ТВОЯТ ДУХОВЕН УЧИТЕЛ, а няколко месеца по-късно Го разпознах в портрета на Стареца, който беше в дома на Павлина Даскалова във Велико Търново и от нея научих Неговото име.

Някъде по това време ме посети музикалният мотив, към който приложих духовното име на Учителя – БЕИНСА ДУНО. И от 1986 до 2021 г., заедно с приятелите от Братството, го пеехме по този начин.

Но през месец май на 2021 г. се случи нещо неочаквано. Варненският братски хор ВДЪХНОВЕНИЕ с диригент Иво Бонев разучава песента и я изпълнява на събора в Мадара. Живко Стоилов ми изпрати запис на изпълнението. И тогава се случи нещо странно... уникално. Докато прослушвах записа, в един момент започна да ми се причува, че вместо БЕИНСА ДУНО хористите пеят ВЕЧНА ЛЮБОВ. И това звучеше много красиво! Наложих се да пусна повторно записа, за да се

уверя какво точно пеят те и дали това не е някаква творческа хрумка от страна на диригента Иво Бонев, но... Оказа се, че те си пеят така, както си е в оригинала, т.е. **БЕИНСА ДУНО**. Обаче пък на мен ми дойде идеята... дори си го изпях по този начин, а после го предложих и на Иво, първо, да изпяват **БЕИНСА ДУНО**... После да пеят **ВЕЧНА ЛЮБОВ**... А третия път на два гласа: едните да пеят **БЕИНСА ДУНО**, а другите – **ВЕЧНА ЛЮБОВ**. Вярвам, че тази хрумка не беше случайна, а ми се даде свише, защото... като се замисля... в действителност **НАШИЯТ УЧИТЕЛ Е ВЕЧНА ЛЮБОВ!**

Можете да чуете новия вариант на песенния славослов на Учителя в изпълнение на четири братски хора от София, Варна, Пловдив и Бургас под диригентството на Иво Бонев. Записът е направен в Пловдив на 7 май 1922 г.

<https://fb.watch/vUrcHNvGIM/>

„Учителю, благодарение на Теб познах Великото единство, Божествената любов, безкрайното блаженство, дълбокото покаяние, истинското смирение... Прости ми, ако някъде съм свирил фалшиво!”

Молитва*

Господи,
нека ЛЮБОВТА ТИ
да подири в мен
своя образ съвършен
и всичките ми мисли,
чувства, думи и дела
да са проникнати от
ЛЮБОВТА, която обединява
всички неща в едно
хармонично ЦЯЛО.

„Кресчено на Любовта“

(откъси)

*

Всяка моя мисъл е ЛЮБОВ.
Всяко мое чувство е ЛЮБОВ.
Всяко мое слово е ЛЮБОВ.
Всяко мое дело е ЛЮБОВ.
И щастлив съм аз, защото съм ЛЮБОВ,
едно сърце, отворено за всички,
в което цялата вселена се побира –
и хора, и животни, и мушици,
и дървета, и цветенца, и тревници...
Всичко в мене оживява
и аз във всичко оживявам –
дете на цялата ВСЕЛЕНА,
разбрало, че ВСЕЛЕНАТА дете е.

* От книгата „Симфонии на Вечността“, посветена на Учителя.

*

Моята любов към Теб е това, по което стъпвам,
за да дойда при Теб.
Тя може да бъде конец, вѐже, греда или мост,
опънати над бездната на пустотата,
която разделя двата свята –
Царството на Смъртта и Царството на Живота,
Царството на Луцифер и Царството на Христос...
Моята любов към Теб е това, по което стъпвам,
за да дойда при Теб...

*

Господи, обичам Те, защото си Любов,
а Любовта не може да не се обича.
Господи, обичам Те, защото съм Любов,
а Любовта не може да не обича.
Господи, обичам Те, защото сме Любов,
а Любовта не може да не обича себе си.
И тъй кръга затворих и слях се с Вечността.

„Евангелие на Любовта“

(откъси)

Едно момиченце видяло в съня си мизерията и нищетата, в която живее българският народ, а след това чуло Глас, Който му казал, че могат да се оправят нещата при условие, че българският народ повярва в Учението и Го приеме... И аз чух този Глас, и ето какво ми каза Той:

И рече Учителят на Любовта:

Когато Любовта те изпълни, ти си наистина пълен – Любовта ти е достатъчна и нищо друго не ти е

нужно – нито да трупаш знания или пари, или коли, или вили, или жени (колкото и прекрасни да са те) – защото Любовта сама по себе си олицетворява прекрасното. Любовта ти дава цялото Небе, а не само част от Него. Любовта ти дава криле, а ти крака си имаш, така че вече няма какво да желаеш, няма за какво да копнееш. Любовта е пълна реализация. Всичко, което си търсил, е било намерено в Любовта. Когато човек желае, копнее, търси нещо, това само означава, че не е познал Същността – Любовта, и оттук копнежът, неудовлетвореността, заместителите. Но нашата истинска и дълбока потребност и същевременно наша природа – това, което търсим и към което сме се устремили, е Любовта. И когато я открием, когато станем достъпни за Нея, когато станем едно с Нея – сме постигнали... И вече няма нищо за постигане. Отвъд Любовта няма нищо, както и в Любовта. Има само Любов!

И рече Учителят на Любовта:

Живото физическо присъствие на Учителя тук, на Земята, е от голяма важност за учениците му, защото не е все едно и също (и това трябва да се знае и помни) дали четеш Словото на заминалия от този свят вече Учител или ставаш свидетел на произнасянето му. Словото на Учителя не е универсално (в смисъл за всяко време, за всяка епоха, за всеки човек, за цялото човечество...) Учителя общува по време на беседа с всеки един поотделно, индивидуално, интимно. Макар и само Той да говори, това е беседа, а не лекция, защото Учителя долавя мислените въпроси, които му се задават и дава съответните отговори съобразно нивото на съзнание на питащия. Ако някой друг му зададе същия въпрос, съответно и отговорът ще бъде по-различен дотолкова, доколкото е по-различен пи-

тащият. Той скача от една тема на друга, но това са отговори на нечути, т.е. незададени на глас въпроси... Истинският учител слиза до нивото на всеки един и тогава общението става възможно, става истинско. И в това е неговото величие – истинският Учител е в състояние да проектира отговорите си в предели, действително разбираеми и достъпни за питащия, за слушателя. Затова след като Учителят се оттегли от физическия свят, Школата се закрива – външната, видимата, физическата. Може да бъде направен опит за продължаването ѝ – да се четат в определени дни, в определено време беседите на Учителя, но няма да бъде същото, защото тези беседи са били произнесени от самия Учител в конкретна ситуация, пред определени хора. А сега и ситуацията, и хората са се променили... Когато се затвори външната школа, идва ред да се отвори вътрешната, която се базира на невидимата връзка между Учителя и Неговите любими (разбирай истински) ученици – тези, които питаят дълбока Любов към своя Учител и хранят душите си с Ней. А няма нищо по-хранително за душата от Любовта. И само чрез Любовта, дори и след заминаването си, Учителя става достъпен за ученика. Любовта е нещо съкровено, дълбоко интимно, и Тя трябва да се укрива, а не да се излага на показ, за да не бъде опетнена нейната чистота.

Запомни определението за ученик. То е много просто и не се изисква нищо повече от това. Условието да бъдеш ученик е едно единствено – безусловно да обичаш своя Учител. Да си готов дори и през огън да минеш за(ради) него. И тази Любов – Любов до смърт – носи вечен живот.

Един истински Духовен Учител може да изнася беседи или лекции, но няма да седне да пише книги. Това могат да направят само неговите глашатаи. Духовният

Учител не пише книги по простата причина, че книгите са предназначени за масата, за човека по принцип, т.е. за някаква несъществуваща абстракция с предполагаема същност, потребности, съзнание. А Учителя говори на теб – човека, тук и сега, живия, конкретния, реалния. Книги пишат само глашатаите, учениците на Учителя. В тези книги те излагат своето собствено разбиране на предаденото им Учение, висотата на съзнание, до която са достигнали. Тези книги са техните дипломни работи, букетът на признателност, който поднасят на своя Любим учител. От неговото благоухание могат да се ползват хората, но то е предназначено за Учителя и само Той може да го оцени реално.

И рече Учителят на Любовта:

Това, което е необходимо, е да следвате желанието на душата – не някакви установени молитви, формули (готови, написани), каквито и да са те, който и да е техният източник. Ценно е това, което може да роди душата ви – желанията, които произтичат от нея. И ако вашата душа е лишена от желания, тя остава мъртва, безплодна, ялова. Кои са желанията на душата? – Желанията на душата вървят по Пътеката на Любовта. Всичко това, което можете да произнесете с любов, с вдъхновение, с благоговение; всяка молитва, формула, всяко слово, което излиза, изригва като мощен поток от лава направо от сърцето ви – спонтанно, естествено, без да сте го обмисляли, премисляли, без никаква предварителна подготовка – това е желанието на душата и ако човек иска да израства неговото съзнание, да израства в богопознанието, трябва да се отдава на този порив, защото той отключва сърдечните му двери и прави сърцето му зрящо. А само зрящото сърце, само сърцето, окъпано и пречистено в Огнения

Пламък на Любовта, може да вижда Бога и да Му се наслаждава. И това е единствената наслада, която аз признавам – да се наслаждаваш на живота присъствие на Бога – всички други са измамни, фалшиви заместители, ограждения, бледи копия, но единствено блажен е този, който има достъп до най-висшата наслада. Затова обаче са необходими условия и първото от тях е сърцето да стане пропускливо за Любовта, да се разтвори като цвят под топлите слънчеви лъчи.

И рече Учителят на Любовта:

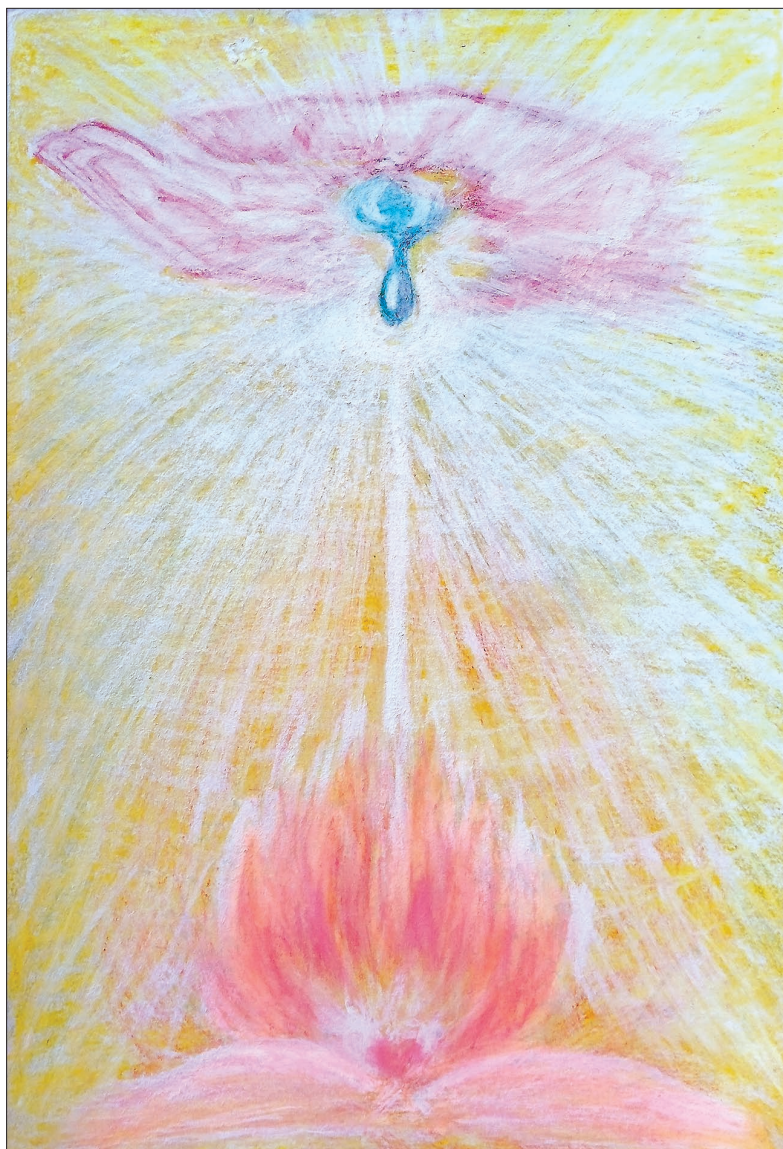
Да бъде Любов! Закон има в сърцата ви – ДА БЪДЕ ЛЮБОВ! Ученици Мои, приятели мои, сподвижници Мои, търсете непрестанно Любовта, инвестирайте постоянно в Любовта! Гарантирам ви – това е единствената сигурна, надеждна инвестиция, която никога не се губи, която остава за вечни времена. Инвестирайки в Любовта, вие може да бъдете само печеливши. Вашето предприятие, вашето начинание никога няма да фалира – невъзможно е, защото ваш предводител ще бъде сам Бог и никой друг. А щом Бог е с вас, кой ще бъде този против вас? Кой ще смее да се изпреди на пътя ви, на Любовта. Позволете на Любовта да организира вашите духовни тела – блажените и безсмъртни тела на Любовта, които ви свързват и правят възможно общуването ви със Създателя. И това е единствената сигурна и чиста връзка – Линията на Любовта.

И рече Учителят на Любовта:

Следвайте посоката на Духа, посоката на Любовта, посоката на бъдещата еволюция, а тя е в уплътняване на Духа, в наситеност на Духа и в разреждане (префинване) на материята. Казвал съм го и пак ще го кажа:

всичко е било Светлина и пак ще бъде Светлина. Човек трябва така да реорганизира своето тяло, че от тленно да го превърне в нетленно; от грубо материално да го преобразува в Тяло на Светлината, в Тяло на Славата и това е истинското прославяне и увековечаване на човека, но всичко това може да се извърши само чрез посредничеството на тази Велика Сила, която наричаме Любав. Едва когато Енергиите на Любавта потекат в нашето тяло, едва тогава започва процеса на преобразуване, на преобразяване, което Христос извърши на планината Тавор. Такова преобразяване ви очаква в бъдеще и вас, и не е толкова далеч времето. Само по този начин човек може да стане невидим помагач – било от този или от онзи свят (всъщност светът е един, но с различни измерения) – само ако има организирано Тяло на Светлината (Славата). Тогава той може да се излъчва и да отива на места, където се нуждаят от помощта му и дори, в колкото по-висш стадий на организация е тялото му, да го прави осезаемо, видимо, но не за самоизтъкване, а за насърчение, укрепване на вярата и духовен стимул.

Работата в тази насока ще разкрие пред вас нови, непознати и неочаквани, но жадувани от душата ви хоризонти.

Художник: Валентина Кюприйска

Валентина Кюприйска

Учителю, благодаря!

За Словото от БОГА,
що дари ни,
за Школата от БОГА,
що откри ни,
за песните,
за Любовта,
Космическия танц
и Мъдростта,
за Истината,
що ни носи Свобода,
за всичко Ти
БЛАГОДАРЯ!

Благослов

Благославям Те, Велики,
днес за тази топлина,
що чрез Словото Велико
ме обгръща с светлина.

Любовта е дар от БОГА,
що ни праща чрез лъчи.
Нека таз Любов от БОГА
да обгръща вси души!

У Бога Всичко е Любов!

Учителю, тъй свят, лъчист,
Благословен от нас бъди!
Обвиваш с погледа Си чист
Големи светове, души.
А Пътя Свят със Теб в зори,
В света на много светлини
С крила от цветните лъчи
И с песен – лесно се върви.
Човече, двери отвори,
Когато БОГЪ те посети!
Обичай, смей се, работи,
Едно със БОГА ти бъди!
Любовъ на всички Той дари,
Юнаци мънички гради.
Без страх по Пътя от лъчи,
Обичай БОГЪ, напред върви!
Във БОГА всичко е Любов!

Любовта е Вечен Извор

Любовта е вечен Извор,
в свят от светеци души.
Пий от този бликащ извор
и душа си разтвори.
 Пред Твореца ни Всевишний
 кротко рано застани,
 с благодарност ти смири се,
 с благост Той да те дари.
Любовта е вечен Извор,
що от БОГЪ към нас лети.
Мир, хармония и нежност,
красота за вси души.

Песен за каламфирчето*

Имам аз една идея
от Учителя любим,
с каламфирчето да пея
за живота невидим.

Иде то от свят прекрасен,
ангели го пращат тук
да говори на душите
с аромат и цвят, и звук.

Красотата чрез очите
и дъгата чрез лъчите,
в росна капка проявена,
тук е цялата Вселена.

Благодарност

Благодаря Ти, БОЖЕ,
за Великата Любовъ,
с която Си ме заобиколил.

Благодаря Ти за уроците
в живота, които Си
ми подарил.

Благодаря Ти, че Пътя
сочиш ми чрез Твоите
служители – Лъчи,
които носят и Любовъ,
и Мъдростъ, Истина и Правда,
доброта, красота и ехото дори.

* Каламфирче – така Учителя е наричал
карамфила.

„Гълъбът на мира”, масло,
Мария Брайкова

Валерий Шевченко

Быть должен свет
у нас внутри!

Быть должен свет у нас внутри,
Он излучается душою!
Вот только, что ни говори,
Мне часто кажется, порою,

Что не всегда бывает так,
Как запланировано Богом!
Есть те, в чьих душах просто мрак,
А света там совсем немного!

Но есть и души, что чисты!
Они всем дарят море света,
Любви, добра и красоты!
На них и держится планета!

Наши поступки, как эхо!

Не сто'ит к вершинам успеха,
Идти по чужим головам,
Ведь наши поступки, как эхо,
Всегда возвращаются к нам!...

Распахнула объятия природа...

Распахнула объятия природа
И шагнула навстречу весне,
Подарив каждой новой заре,
Краски нового времени года!

И вдохнула тепло возрождения
В твердь, пока ещё холодной земли,
Чтобы вновь запылали огни,
Вместо мрачного зимнего тленья!

Наступила пора ожиданий,
Ожиданий тепла, красоты,
Появления новой мечты,
Исполнения давних желаний!

Живой

Душа, легким облачком, ввысь отлетела
И замерла там, в синеве голубой,
А где-то внизу бездыханное тело,
Вот-вот обретет бесконечный покой!...

Осталась до этого самая малость,
Последних секунд умолкает набат!
Душа, оглянувшись, на миг задержалась
И что-то её потянуло назад!

Она призадумалась и прошептала,
Ведь он же за Правду, за Веру, за Русь!
И дел очень важных осталось немало!
Пожалуй я в тело обратно вернусь!

Душа, легким облачком, ввысь отлетела
И замерла там, в синеве голубой,
Но снова, в ещё не остывшее тело,
Вернулась и тихо шепнула – живой!...

А для любви, не писаны законы...

А для любви, не писаны законы,
Нет для неё решёток и замко'в,
Как нет регалий и чинов
И нипочём запреты и препоны!

А для любви, нет невозможной цели,
Ей наплевать, что скажут, как поймут!
Лишь стоит ей шепнуть - я тут
И распахнутся запертые двери!

А для любви, нет грустного финала,
Вокруг неё - Божественный поток!
Мне кажется, любовь и Бог,
Одно и тоже с самого начала!

Прости нас, Господи,
прости...

Прости нас, Господи, прости,
Заблудших и совсем пропащих,
Уже потерянных почти,
Но ждущих, верящих, скорбящих!

Прости за то, что о себе,
Мы слишком много возомнили,
Забыв, кто главный на Земле,
Забыв о самой Высшей Силе!

Придумали себе закон,
Перечеркнув Закон Небесный,
Не замечая то, что он
Насквозь порочный и бесчестный!

И судьи мы и палачи,
Конвой и стражники острога,
А власть имущие сычи,
Собою подменяют Бога!

Прости, но многие из нас
Взывают, Господи, о Чуде,
Во Всемогуший верят Глас!
Прости, что мы, всего лишь, люди!...

У всех нас разные пути
И кто-то пекарь, кто-то воин!
Прости нас, Господи, прости,
Но тех, кто этого достоин!

Устремясь за мелодией Космоса...

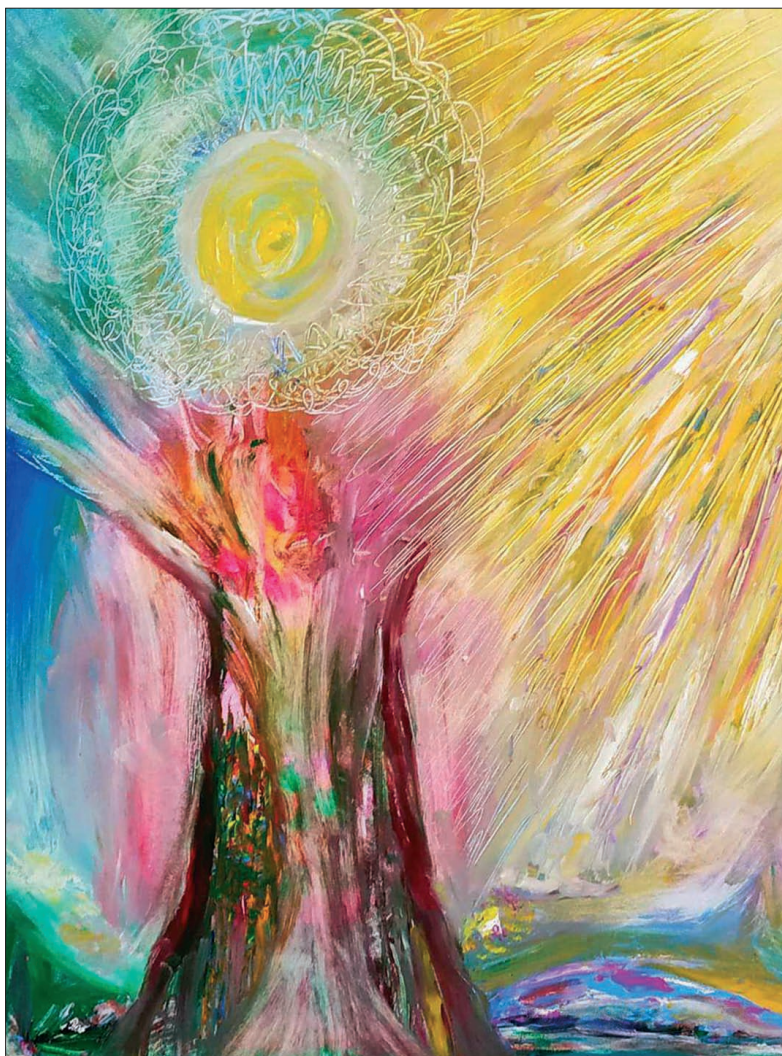
Устремясь за мелодией Космоса,
Я теперь не такой, как вчера!
Я не рыцарь печального образа,
А рыцарь круглого стола!

Помолясь у иконы Создателя,
 Попрошу о защите от зла,
 Поцелую святое распятие,
 Ну а дальше – была не была!

Я – не юный идальго без опыта,
Я – Архангел, закованный в сталь!
Моя цель, по велению Господа,
Дать для мира священный Грааль!...

И не замкнётся жизни круг!

Взойдёт багровая заря
И новый день погасит свечи,
А я его с надеждой встречу
И с верой, что живу не зря!
 Мне света луч укажет путь
 И ветер принесёт удачу!
 Я засмеюсь, а не заплачу,
 Ударам подставляя груды!...
И не замкнётся жизни круг,
А устремится по спирали!
Восток и запад, север, юг
И неизведанные дали!...

„Вълшебното дърво“, масло,
Мария Брайкова

Венета Стефанова

Градината на Учителя

Една прекрасна роза ме поглежда,
свенливо розов поглед свежда,
протяга клонче да ме убодe,
но в миг решава да го прибере.

Навеждам се и вдъхвам аромат,
допирам устни в розовия цвят.
Душата ми изпълва се с наслада.
О, този аромат сърце ми владa!

До нея друга роза се реди,
нетърпелива да я пререди.
От своя аромат червен
раздава щедро всеки ден.

А техните кокетни две сестри –
във жълта рокля, в бяло наметало,
с омилващи очи поглеждат
и срамежливо се навеждат.

Над тях в небето гълъби кръжат,
овошките с обилен плод тежат.
Молитви тихо се мълвят
и песни весело звучат.

В ухание на рози и цветя
в градината на нашия Баща
ний сбрани сме със Словото,
що Той ни завеща.

С хармония от цветове
Учителя ни пак зове
със Мъдрост, Истина, Любов
да сътворим живота нов.

18.02.2019 г.

Към Учителя

О, дай ми време, дай ми сили, Учителю любими,
че утре в истина да гледам сестри и братя мили.
Без срам, без страх, а с тиха радост на моето сърце,
че съм успяла, придобила, в душа си свидно
съхранила Твоите завети:
Любов и Истина, и Правда, и Мъдрост всепрогледна,
и Добродетели небесни със качества ответни.

*Със светлина и благодарност, Твоя ученичка,
усърдно учила сестричка от Опитния клас
на Добродетели заветни, от мен приети със захлас.*

05.03.2021 г.

Портретът на Учителя

Загледах се в портрета Ти и ето,
душата ми зашепна тихо, леко:
„В усмивката си Бога отразяваш
и с Любовта сърцата ни пленяваш.”

21.05.2021 г.

При Учителя

Разцъфнали са пролетни цветя,
разнасят слънчев аромат,
гълъби над нас кръжат,
играят весели деца.

Пред мястото на нашия Учител
привеждаме молитвено глави
и с вярата на осъзнат молител
измолваме животът да върви
във руслото на Божията Мъдрост,
със силата на плодоносна зрялост.

Да бъдем силни, бодри, смели,
умът ни в светлина да мели,
в сърце, душа и ум, и дух
да тържествува Божи Дух.

В хармония със Твойто мъдро Слово,
Учителю, да се родим отново
в брилянтна бяла светлина
и в чиста свята добрина.
Да възприемем Мъдростта
и да живеем в Любовта!

05.12.2021 г.

Учителю

Учителю наши благати,
Държител на Белите братя!
Чрез Твоето Слово Христово
родихме се ние отново.

Чрез песните Твои красиви,
гимнастики светли и живи
и танца свещен ПАНЕВРИТМИЯ
ний всички сме Твоята армия.

Воюваме с Правда и Вярa,
с Истина, Мъдрост, Любoв.
Ние не вдигаме врява,
смирени сме в Пътя ни нов!

Ний служим на Божия зов,
ний чуваме Твоя мил глас.
Под Божий небесен покров
Ти даваш закони за нас.

Щом кажеш: „Това е ЗАКОН!“ –
дума от наш лексикон –
със сила, сърце, душа и ум
поемаме в светлия друм!

06.07.2023 г., 13:30 ч.

Вътрешна школа

Учителя създаде школи.
Творяха се в тях мисли нови.
Там учеха се стари, млади –
невежи, умни и избрани.

Двадесет и две години
в тази първа Школа на Земята
се сменяха Божествените думи
и сеяха се по страната.

Тъй знанието, дадено от Бога,
поднасяно бе в лекции, беседи
чрез Словото на нашия Учител,
проводника на Бога Вседържител.

И днес тази Школа продължава –
четем беседите, грижливо съхранени,
по братски групи, сборове, наряди,
а те отварят ни очите и озаряват ни душите.

Прониква Словото у нашите сърца
и прави ги разумни и добри,
изгражда Вътрешната школа в нас,
където Бог говори с благия Си глас.

И щом приемем Словото със разум
и чуем тихия Божествен глас,
то значи Школата у нас е вътре –
изгражда Новия човек – човек
на новия Божествен век!

27.09.2023 г.

Венета Стефанова

*„Блажени миротворците, защото те Синове Божи
ще се нарекат”.*

Матей 5:9

*„Що е миротворството? – Миротворството е един
велик Божествен лъч, който излиза от дълбочините
на човешката душа.*

*Миротворците ще се нарекат Синове Божи, ако из-
дават Божествена светлина, която излиза от този
Божествен пламък, който е създал света”.*

*„Миротворци”, беседа, държана от Учителя
на 21 декември, 1924 г. в гр. София*

Свещта на моята гуша

УЧИТЕЛЯ запали ми свещта – свещта на моята душа.
И тръгнах с нея по света да търся СЪЩНОСТТА.
На връх планински се качих, висок, достигащ небесата,
погледнах от върха света – света човешки на Земята.

И беше бяла светлина, показваща на длан света,
но нейде спеше тъмнина – неясни, дремежи петна.
Да, още светлина е нужна – проникваща навред,
показваща неща невидни, разбъркани, без ред.

Помолих: искам СВЕТЛИНА, която да прониква с Теб,
да свети и да изяснява Духа и истинския ред,
създаден и определен от Бога, с Божествен Промисъл,
тоз ред, за който нямам ясна мисъл.

УЧИТЕЛЯ посочи Пътя, по който трябва да вървя.
Стигнах Слънцето, протегнах мъждящата у мене свещ
и стана чудо – свещта проблясна с брилянтна нова
светлина,
незнанието в миг потъна, изчезна мрачна тъмнина.

И как е ясно и понятно: тук слънчевите същества
изчистват мислите човешки от тъмни, мръсни вещества;
животът става обясним – наяве тайните превръща,
духът ни в СЪЩНОСТА се връща!

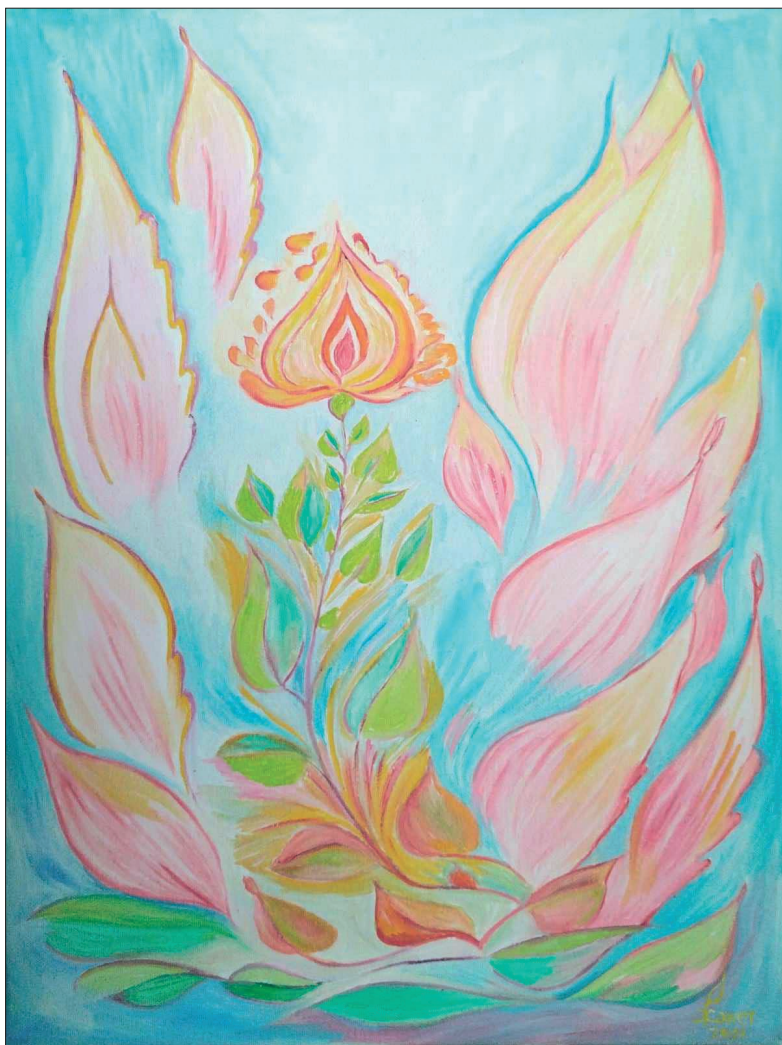
О, ти кристална светлина! Показваш ни в дълбочина
основния ЗАКОН БОЖЕСТВЕН: живеи с Любов
и Светлина,
обичай Бога вездесъщи, живеи в мира, създавай МИР!
Бъдете смели миротворци – Синове Божии!
Творете МИР безспир!

19.02.2024 г., 15:10 ч.

Учителю любими

Учителю любими, на Теб благодаря!
Учителю благи, очите ми отвори
и светлина ми даде да мога да прогледна
през светска тъмнина до светлите зори.
Чрез Теб узнах доброто, прозрях виделината,
умът ми се разтвори до Божиите двори.
Оставих тъмнината, живея в светлината.
Гласът Ти благ и мощен в душата ми говори.
Ти с Твойто Боже Слово и думите Христови
научи ни да бъдем за подвизи готови.
Към Отца да се стремим, към съвършенство свято,
към върхове високи – летящо птиче ято!

06.06.2024 г.

„Духовен стремеж”, масло
Божанка Атанасова – Жанет

Весела Димова*

В Приемната на Учителя

Пак влизам със благоговение
и срещам Този Образ мил...
Във миг вълна на умиление
променя моя лик унил.

И търся брод към послушание:
след Теб все искам да вървя!
Във скърби и при изпитания
безмълвно Твойто Име все мълвя.

Там, възприела вдъхновение,
със вяра тръгвам към света,
за да приложа туй Учение,
служител верен да се назова.

* Весела Димова (физик, цигулар, поет),
от книгата „Подарена тетрадка“, 2022,
изд. Артграф, София.

Бъди тъй верен,
истинен
и чист –
докрай да издържиш –
да бликне извор в теб лъчист,
душата ти да разшири
и радост да всели.

Радвам се на всеки миг –
как се назовава тази радост?
Как да се вживее този ден велик,
осветлен от Божията благост?

Творете, поети!

Творете, поети, творете!
Най-тънките струни във всяка душа докоснете,
висок идеал за живот разтрептявайте,
Пътя към Вечния вие възпявайте!

Състояние на мир,
който води в съвършенство –
мир, а сякаш блика той безспир;
в стих не ще вградиш това блаженство!

Светлината кой ще спре?! –
Тя сама се формира.
Тя сама се в тебе лей,
преживяното фотографа.

Там бъди и тук – едно:
там, при Неизреченото слово;
тук, сред светло-тъмното петно,
точния език открий отново.

Лей, светлей ти в благодат!
Нищо, че едва ще съумееш
в този свят да стихнеш непознат.
Божие дело пак ще преуспее!

Пред Учителя Велик
ти бъди добър слушател –
на мълчанието верния светлик,
с упование във Вечния Ваятел.

Веселина Костадинова

Расте Любов Христова на Земята

Небе, танцуват твоите звезди сияйни –
пастир, събиращ грейнали слънца,
във свята нощ, от дълбини незайни,
пулсира в тях Всемирната Душа.

Извират нежни в лазур обляни,
с мантия от пламък засиял,
вълшебство в хиляди очи засмяни
и трепет в мен, красиво оживял.

Отвъд се носи звънка тишината
и топли чувства бликат от сърца,
расте Любов Христова на земята
и тисящи заченали са със Христа.

Изминаха годините на самотата,
когато Сам вървеше в онзи миг,
в гърдите ни живее обич свята –
към Теб струи, и в нас си Жив.

В тиха нощ, в славно утро,
навред блещука дивна красота,
тук, долу, случи се велико чудо –
роди се Бог, роди се Любовта.

Раждала е и се ражда Любовта

Всичко е било, за да Те позная,
ден и нощ се сляха в светлина,
в миг покой обгръщаща безкрая,
в мен разгръщаш нови сетива.

Нейде в самотата проговаряш,
разширяваш ме до красота,
храм в душата ми разтваряш –
в него раждала е и се ражда Любовта.

В тихо съзерцание вливаш
даровете святи на Духа,
там живота ми разкриваш,
оживява всичко в моята душа.

Нежно във сърцето ми навлизаш
и зачеваш чувства в чистота,
мислите ми с глас проникваш,
глас на хиляди слънца...

Всичко е било, за да Те позная,
днес те виждам в чистите цветя,
в зората трепнала в омая,
в цветовете на нестихваща дъга.

В небесата ме завръщаш,
там, сред живите звезди,
тъмнината в мен разкъсваш –
спираща сияйните лъчи.

И любовно затрептявам,
новораждам се с крила,
щом във Любовта Ти се разтварям,
с мен ще си във Вечността...

Път на зазоряване

Тихо проникваш в сърцето ми
и изпълваш го с небесен аромат,
всички пътища ли са неведоми,
кой от тях е с добродетели богат?

Този е навярно път на зазоряване,
в ранно утро, през пътека от звезди,
всеки допир с Теб е новораждане –
чисто, свято в мен сърце твори.

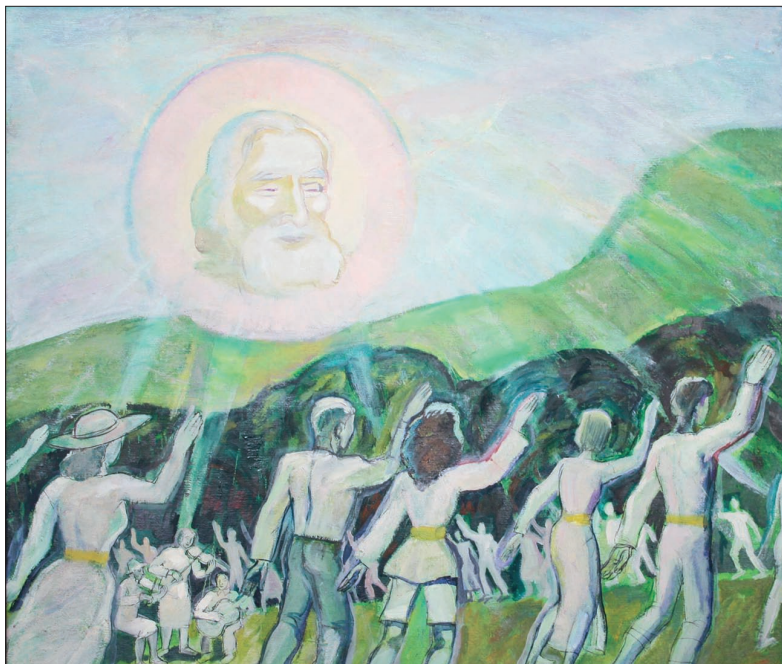
Старото със болка ми отнемаш,
зная, да посееш искаш красота,
от божественото в мен да влееш
и повдигнеш в обич моята душа.

Сред космичните градини в Рая,
сред сияещите братя в Любовта,
с мантия от светлина да засияя,
като лотоса, израснал от калта.

С жива четка да рисувам блясък,
на платното в дни на тъмнина,
да ми бъде като мощен тласък,
в този миг, когато падам и греша.

И ликът Ти вечно да съзирам,
в Твоя глас нашепващ за Любов,
с радост чашата си ще отпивам,
ще обличам в дело тихия Ти зов.

И така крилата Ти ще ме издигат,
без страх над бездната ще полетя
и всеки път със полет ще ме милват,
когато губя се в мъглата на нощта!

*„Паневритмия на Симеоново” – пролет, с Учителя
Беинса Дуно, лечебен космически танц, масло,
Тамара Стаева-Пенчева*

Веселина Маркова

ВЕЛИК УЧИТЕЛ ИМА ВЪВ СВЕТА,
велик Учител любя аз,
Той път свещен ми начерта,
по него аз вечно ще вървя.

Със своята добрина Той всекиго пленява,
със своята благодат утешава,
със своята мъдрост се извисява
сред всички мъдреци.

Учителю благи, в Теб искам да живея,
да бъда мъничка частица от Твоята Любов велика,
тя вечно да ми бъде звезда пътеводна
в житейския ми път.

УЧИТЕЛЮ ВЕЛИК,
Твоята десница е всемогъща сила,
Твоите очи – необятна мъдрост,
Твоята душа – Любов възвишена.

Бъди с нас навсякъде
и всяко наше дело подкрепи,
да работим, учим и творим,
идеите велики навред да възвестим.

И ние, Твоите ученици,
да видим на нашата Земя прекрасна
мир, щастие, Любов да разцъфти!

*„Възнесение”, масло,
Мария Брайкова*

Владимир Черченко

Поэт с Источником на связи

*„Поэт, который создаёт и изливает
свои мысли, – это маленький ручей
великого источника.“*

Пётр Донов

Сонет из рубаи

Поэт с Источником на связи –
В стране Поэзии его исток.
Он обладает острым глазом,
Воспринимая мир легко и сразу...

Поэта разум с Богом, с миром Бога,
С Источником всех Его благ.
Когда в Поэта мыслях Света много,
То его Слово зазвучит в итоге!

Поэта сердце с Богом неразлучно,
Всех его чувств в Творце исток,
И возникает стих благополучно,
Писало его сердце – и собственноручно!

С Источником на связи навсегда Поэт,
Его задача сеять благо, сеять Свет!

05.11.2019 г.
г. Геленджик

Божественное благо

*„Красота есть
Божественное благо.”
Пётр Донов*

Божественное благо,
Божественный посыл
Лишь в Красоте приходят,
Чтоб каждый с Богом был.

Божественная мудрость
Вся в Красоте всего,
Чтоб каждый неустанно
Чтил Бога одного.

Потоки вековой
Божественной Любви
Чрез Красоту приходят
До всех людей земли.

Божественное благо
Мир в Красоте вберёт,
Когда под Божьим флагом
Творит он и живёт!

Больше пой!

*„Чем больше поёшь,
тем дольше живёшь!”*

Пётр Донов

Пой словами, жестами, голосом,
Живи в Боге —
О чём же ещё беспокоиться?!

От Женщин мир Весь станет краше!

*„Все женщины сообща должны
подняться, чтобы начать
работать для спасения мира.”*

Пётр Донов, „Новая Ева”

Чтоб начал мир скорей меняться,
Все Женщины должны подняться
Своею мыслью, чистотой,
Любовью, лаской, добротой,
Отправить в мир все чувства сердца,
В нём приоткрыв все к Богу дверца.

Чтоб начал мир скорей меняться,
Все Женщины должны подняться
Для улучшение всего,
Не только дома своего,
Но жизни всей планеты нашей —
От Женщин мир весь станет краше!

Быть Вечно новыми

*„Имейте сердце чистое, как кристалл,
разум светлый, как солнце,
душу обширную, как Вселенная,
дух мощный, как Бог, и единый с Богом.“*

Пётр Донов

Стансы обновлению

Чтобы в жизни нам быть вечно новыми,
Разум светлый должны мы иметь.
От него процветать мы готовы –
В нас весна, Солнце может в нас петь!

Наше чистое сердце подобно кристаллу –
Через него Луч Божественный шлёт
Всех цветов восхитительных гамму,
Чтоб души начинался полёт.

И душа, познавая всю ширь Вселенной,
Начинает себя раскрывать,
Открывая мир вечный, нетленный,
Духу светлую весть подавать.

Дух, единый с Высокой Божественной сутью,
Что всегда от природы в нас есть,
Мощью, силою Её Присутствия
Помогает принять Бога Весть.

Её сердцем приняв, и душою и разумом,
Заодно мы становимся с Ним –
Со Всевышним, Творцом шаг за шагом
Вдохновенно мы в духе творим.

Последние известия Светлых Времён

Сонет

Надолго душой овладел Пётр Донов,
Годами болгарский язык я учу для Него:
Он столько Любви мне вливает бездонной,
Что любящим сердцем касаюсь всего!

Любовью я к жизни охвачен всецело:
К Поэзии, к музыке, к травам, к цветам,
И к звёздам далёким мчусь мыслю смело,
Чтоб Бога и ангелов встретить мне там!

Любовь ко всему Пётр Донов внушает,
О сколько Любви Им оставлено строк!
Из каждой строки моё сердце вкушает
Любовь Его – лучший пример и урок!

И оповещаю я смело для всех – Пётр Донов
Любовью всю жизнь жил высокой, бездонной!

15.07.2024 г. 10:47 ч.

г. Геленджик

День сегоднѣшнѣй богат и изобилѣн

*„Каждый день несѣт несметные
богатства. Не думайте о прошлом.“*

Пѣтр Донов

Сонет

День любой есть день благословенный,
Прошлое ушло, мы в новый день вступаем:
В нём живѣм, рожаем мы творенья,
И со всех сторон богатства к нам слетают.

А богатств у Господа не счесть нам:
Изобилие взор просто поражает,
Красота разлита тут и там,
От которой сердце просто тает!

Волшебство Творца, Его работа
В звуках, красках, в запахах, в словах:
Мы с Его богатством и с Его заботой
Счастливы и на Земле, и в Небесах.

День сегоднѣшнѣй богат и изобилѣн,
Кто живѣт в нём, тот и есть счастливый.

Настежь Богу гушу распахнуть

*„Великое и красивое для человека –
пребывать в Боге.”*

Пётр Донов

Сонет

Для того, кто пребывает в Боге,
Видится красивое в итоге,
Видится великое во всём,
К Истине повернут он лицом!

Для того, кто в Боге пребывает,
Красоту свою мир открывает,
И живёт Прекрасным человек
В свой короткий земной век.

Кто вседневно Богу открывает
Своё сердце, душу и всего себя,
Божьи блага тот всегда вкушает
И живёт, весь мир вокруг любя!

Настежь Богу душу распахнуть –
Красоту Любви его в себя вдохнуть!

14.06.2022 г. 11:17 ч.
г. Геленджик

*„Пробуждане”, акварел,
Десислава Петрова*

Десислава Петрова

Повик

Повика ме с поздрав най-сърдечен,
с усмивка нежна ме дари,
запали трепета във мене
и в Светлината си ме потопи.

Най-после имам туй, което търсих,
най-после чувствам сигурност без суета,
душата ми изстрадала намери
уюта на бащината топлина.

Благодаря, Учителю, че ме повика,
благодаря, че даваш ми подслон,
душата ми с Любов да учи
Великия космически закон.

Закона на Всемирната Любов
и Мъдрост свята,
да го изучим и да го приложим,
Христос да възродиме на Земята.

Щом си до мен

Щастлива се чувствам през целия ден,
щом Те усещам близо до мен,
летя устремена, вдъхновена летя,
да изпълня моята важна задача сега.

Посланник съм Твой в земния свят,
Светлинни задачи възложи ми Ти, Татко Благ,
да галя с усмивка душите човешки,
да ги любя с техните грешки,
да ги обичам без граници, корист и страх,
специална мисия имам си аз.

Помогни ми с Любов да прощавам,
всяка душа със Свобода да дарявам,
да се гмурна в Любовта безгранична до край
и да усетя сладостта на небесния рай.

Щастлива летя през целия ден,
всичко си имам, щом Ти си до мен,
изпълнена с Твоя Божествен мир,
душата ми волна танцува безспир.

Господи, бъди до мен,
подкрепяй ме през всеки земен ден,
подкрепяй ме през всеки ден от вечността,
да бъда Твой поток от Светлина,
да бъда смел воин на Христа.

Дарувай ме с Любов и топлина,
с Божествен мир във всичката му пълнота.
Душата ми едно желае,
като многоценен бисер да сияе.

Хляб

Дъхав и сладък, топъл и мек
е хлябът уханен, даряващ живот.
Събрал е душите на безброй
житни зрънца, да се жертват
безкористно за нашите тела.

Държа го в ръката си, къшейче хляб,
то носи красотата на целия свят,
засища блажено нашите души
и щастие в нас безспирно струи.

Дава наслада за нашите тела,
радост доставя на скръбни сърца,
с мъдрост изпълва ни от далечни места,
разумно да вършим своите дела.

Дъхав и сладък, топъл и мек
е хлябът уханен, даряващ живот.
Сила могъща се крие във теб,
живото Слово, сега и во век!

Квадрат

Квадрат. Живеем в квадрата на времето,
разтърсвани от отживелици, изгаряни в
клади от страсти, брулени от противоречия.

Вехтории. С вехтории е пълно наоколо.
Прахоляк е изпълнил квадрата на този живот.
Трудно дишаме, бавно се движим,
навсякъде виждаме само знак Стоп.

Пази си сърцето! Пази си сърцето от
мръсотията. Измивай го с чиста вода.
Пусни я обилно да мине през тялото,
да изчисти шлаката и прахта.

Ходим в квадрата на времето,
с малки стъпки изследваме ъгъл след ъгъл,
степенуваме корен квадрат.
Колко добре го познаваме този стар наш познат!

Разхождаме се по диагоналите,
делим го на части триъгълни,
преговаряме по катетите,
търсим изход от схемата, някакъв знак.

Изведнъж, идва прозрение!
Излез от системата, превърни квадрата в Прозорец,
измий му стъклата, отвори го широко,
нека нахлуе водопад Светлина!

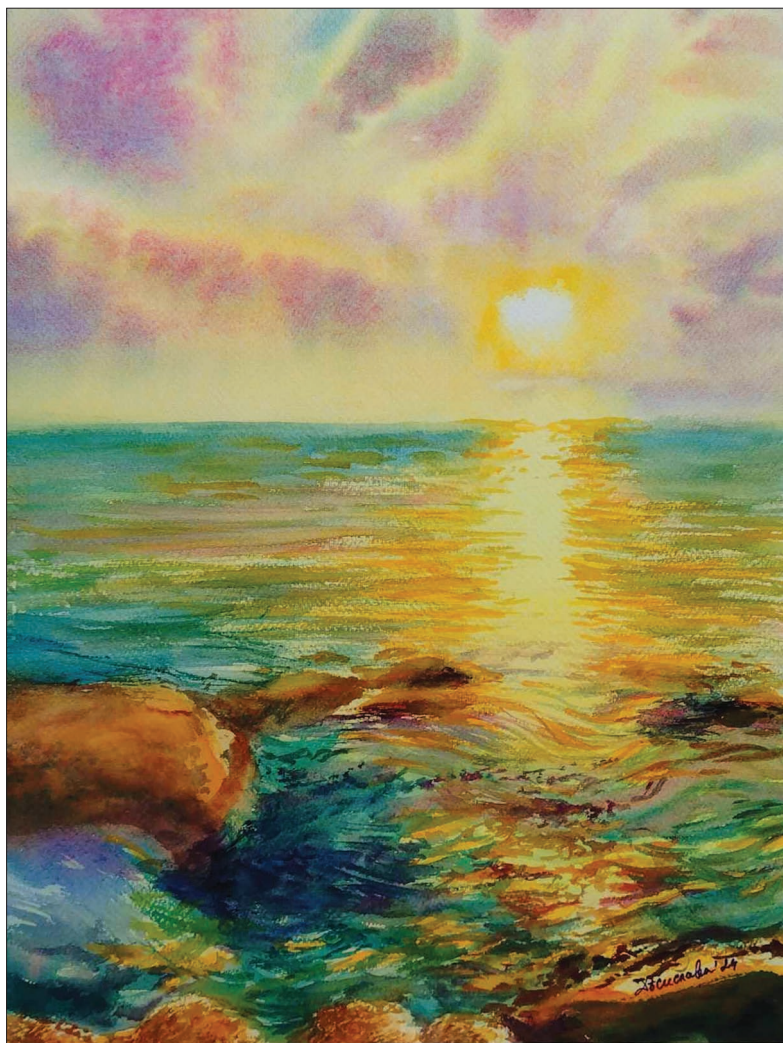
Десислава Петрова

Дишай! Дишай свежия дъх на природата.
Напълни си гърдите до горе, пусни Бог в себе си,
настани го удобно в своята стаичка,
превърни се в хляб и вечеряйте двамата.

Бога познай!

*„Съзерцанието”, акварел,
Десислава Петрова*

*„В зората на новия живот”, акварел,
Десислава Петрова*

Деян Пенчев*

Земя и Вселена

Земя и вселена, космос, море,
огън небесен далече зове
в пространства безкрайни духът ни да спре,
в царства сияйни от ефирни светове,
Космичната арфа, където вечно трепти
в сферите кристални от пламнали звезди,
през мировия океан, където понесена звънти
и струните вибрират в човешките съдби...

Пей сърцето

Пей сърцето
и във нем възторг
разглася по небето
свойта песен моята душа.

Лъчи пречисти се понасят
къмто светли, сини светове,
копнежи радостни донасят
свойто щастие във моето сърце.

Пей, пей, душице моя,
светлей в очите светлина,
от Слънцето на топлината в зноя,
влей своята песен във душата на света.

* Деян Пенчев – философ, поет, изследовател на духовните учения, хомеопатията и др. Автор на няколко книги и на две стихосбирки, „Небеса“ (2008) и „Светове“ (2020).

Озарение

Дивна природа,
разсветляла във всемирни цветове,
душата ми поема цялата ти красота
и светлини огряват всеблагата земя.
Във сфери е разпръснато небето
и лее светове неземна благодат.
Музика звучи от хармонията вечна
и песни пламенни лъчите пеят.
О, моето сърце, препълнено с любов
как светлей и търси красотите,
и как вълнува се, не спира да благодари
за всички тези вселени от планини.

Рила

В ясна нощ, под звезди сияйни

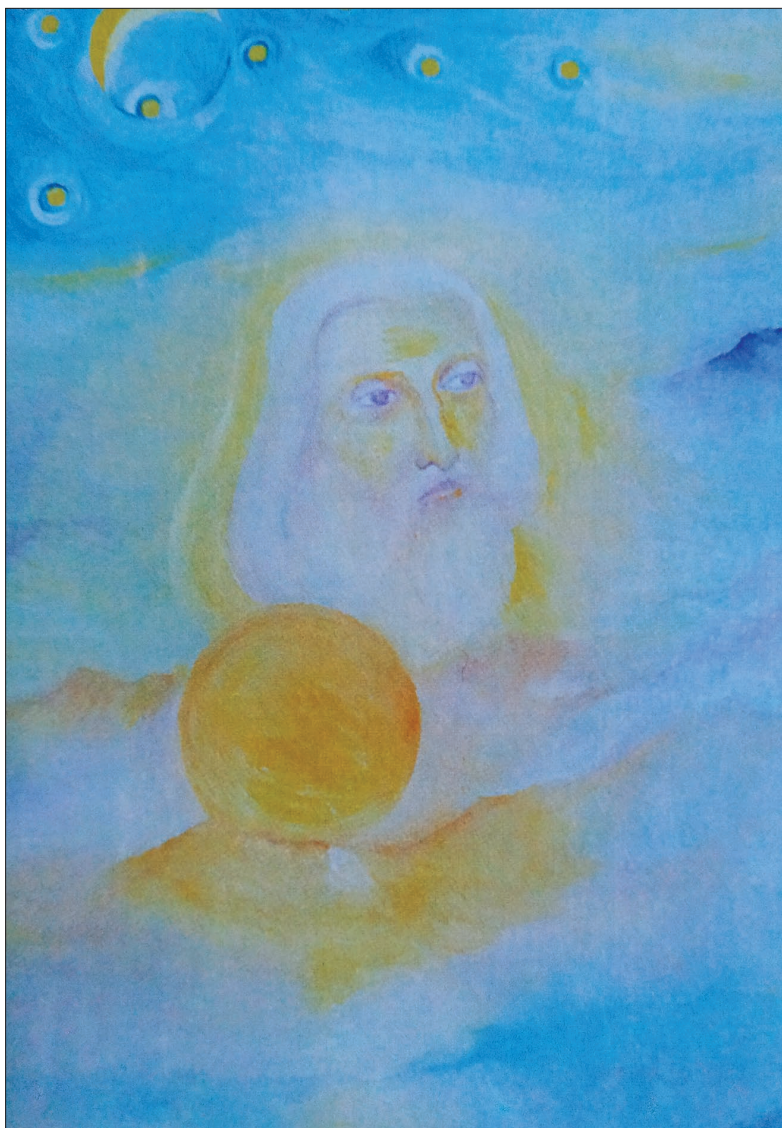
В ясна нощ, под звезди сияйни,
съзерцавайки Вселена, Битие и Небеса потайни,
сливайки душата си със светове омайни,
ще откриеш повече неземни тайни
от прочетеното в книгите безкрайни...

Древната Врата на Слънцето

Съзерцавай битието и из мислите
търси ти глъбините.
В душата разпъни едничкото
желание и тъй кажи
до сетния си час:
Това съм Аз, това съм Аз!

В световете пламъкът на вечността гори,
но где са скрити ключовете
за древната врата на Слънцето?
Стояхме ний на колене пред прага
и плачехме, и викахме тогава:
Къде са те, къде са те?

Просторите небесни тътнеха
и глух ръмеж обсипваше оловната земя.
И ечна нечий глас, и прокънтя,
и в седемте апокалиптически печата
процъфтя еднички Логос на Отца:
Това сте Вий, това сте Вий!

*„Всемирният Учител”, масло
Творческо единство „Хармония”*

Добринка Златарева

На Учителя

Всяка дума е бисер –
носи Живот, Светлина,
пълни душата с прозрение,
вдишваш въздух на свобода.
Ценен плод – дар от Всемира
донесе тук на света,
поглед Учителя спира
в България – наша земя.
С търпение, блага усмивка,
с пример за работа свята,
всичко показва
на светлите братя.
И с Любовта си
разнесе добри семената.
Тихо, без шум
стъпва Учителя леко,
носи се песен,
прославя Бога Небето.
С цигулката свири –
леят се звуци чисти, красиви.
Нека Небето се радва,
че се учим предано силни!

Учителю Благи

Учителю Благи, Беинса Дуно,
и мислено, и гласно ние
изговаряме Твоето име
с благодарност.

Ти ни освети пътя
на вътрешния дом,
за да има Светлина
в стаята ни.
И тази Светлина
е голяма, за да можем
да четем ясно
от книгата на Природата.

Ти преведе на достъпен
за нас език това
Мъдро Божествено Слово.
Твърдата храна
стана достъпна за нас,
малките деца на Бога,
а знаем, че е казано:
„А твърдата храна
е за съвършените”.

Благодарим Ти,
пратеник на Слънцето!
Слънцето изгрява всеки ден
и Ти идваш всеки ден.

Но Слънцето не залязва никога,
защото Божественото е
Вечно и неизменно.

03.12.1990 г.

Какво смирение велико
от Теб, Учител Слънчев, блика!
Божественото със Любов донесе,
облечено с хармония и песен...
Гледам Твоя лик на благост,
близък на човешката душа.
Ти пося нивята с радост
да работим в мир и свобода.
С колко хляб на Слово мъдро
храниш ни Душите тихо
и във пътя земен на живота
светлина очите ни откриха.
Какво смирение велико
от Теб, Учител Слънчев, блика!

*Това написах, когато наблюдавах
снимка на Учителя
26.10.1991 г. и се просълзих.*

В Път на Светлината

В Път на Светлината
води ни Учител
със Духа Христов –
Истинен Будител.

Слово изтъкано
с нишки от Любов
всекиму раздава
Смисъл в Пътя Нов!

Сърце голямо

Едно Сърце голямо –
Вселенско и добро,
ни гледа отвисоко
със Божие Око.
Космически пулсира
животът да трепти –
човекът да намира
идейни висини.
То Слънце е –
изпраща си лъчите
да топли и да свети,
да храни ни Душите.
Сърцето – ритъм пази,
разнася и кръвта,
то чувствата понася
със знак на Любовета!
Сърцето!

23.11.2019 г.

Зовът за всички е един:
с обич братска да вървим.
Стари, млади и деца –
рожби на една Земя –
с мирен ден и песен
да зарадваме Баща Небесен!

На mamko

Ценното, което си ни дал,
никой няма да отнеме.
Златото не е медал,
дето губи се след време.
То е Книга – Слово – Светлина,
същност на живота-дар.
Никой няма да отнеме
този смисъл – Идеал.

Времето измина –
Словото е тук –
в детството и младостта
жадувано,
в радостта с тъга редувано...
Идва Светлината, носи звук.
Татко, Словото е тук!

Велика служба е да служиш
на Божията нива,
така Духът расте
и нивга не унива!

Слово на Духа

Слово на Духа
Учителя донесе
сред братя и сестри,
поля с Любов и песен.

Слово на Духа
Учителя донесе,
при изгрев Слънце
молитва се понесе
за братство и за мир,
за обич и любов –
човекът като Божи син
доброто си да вложи.

Слово на Духа
Учителя донесе.
И силен, мощен,
запален фар ще свети
във умовете
и през вековете!

17.08.2021 г.

Споделено за семейството ни и Учителя

Христо Петков Атанасов (1924 – 2016) е роден в с. Турян, Смолянско. Той е един от неизвестните ученици на Учителя. Запознава се със Словото Му още като младеж и живее по него до сетния си дъх.

Ето какво разказва дъщеря му Добринка Златарева за него:

„Татко Христо като войник е преместен от Асеновград в София. Имал е здравословен проблем, чул е, че има Лечител – Учителя и решил да отиде при Него. Но докато уреди отпуск да го пуснат, когато отива, точно в това време Учителя си е заминал. Посрещнал го брат Боян Боев. Той му дал слово и го подкрепял.

Татко обичаше да чете – много книги, различни автори, но с годините пресея всичко и преди да си замине, каза:

„Дръжте Словото на Учителя – само него, друго не ви трябва.”

През годините на забрана той се радваше на всяка беседа. Брат Петър Пампоров от Смолян, като му даде беседа, той ден и нощ преписваше, за да му я върне и да получи друга. Жадуваше за беседи.

Брат Петър Пампоров с неговата другарка – така Гинче ни посещаваха, ние бяхме деца. Кака Гинче много хубаво пееше. Татко купи тогава ролков касетофон и записа песните, както ги пее. И ние започнахме от деца да учим да ги пеем – „Сладко медено”, „Ходи, ходи”, „Давай, давай”...

Кака Гинче, съпруга на брат Петър Пампоров, ни е разказвала как пътували във влака и срещнали една жена, която имала проблем и тръгнала на лекар. Кака Гинче в купето изпяла песента „Що е същността“ от брат Марин Камбуров. Тази песен така силно въздействала на жената, че тя се почувствала по-добре и се отказала да ходи на лекар – оздравяла.

Имаме спомен, че една ранна утрин, по тъмно излезнахме и с тях отидохме сред природата и посрещнахме Слънцето (бяхме деца още). Целия ден бяхме заедно и на връщане ни поля дъждец като за благословение.

Идваха ни и други гости: макар че бяхме на квартира в една стая, ние с желание ги посрещяхме.

Татко ни подари една беседа „Пътят на ученика“ (старо издание, много ценно).

Нищо не ни е било чуждо, ни песни, ни разговори.

От татко казано:

Най-важното е здравето!

Здрави мисли.

Здрави чувства.

Правилно хранене.

Правилно дишане.

Дръжте Словото!

Творческо единство „Хармония“

Когато две души са в хармония и единство, разрушението на физическото тяло не е раздяла за тях. Творчеството на Красимир и Добринка Златареви е светъл пример за това. Те се нарекоха Творческо единство *Хармония*. След като Краси напусна този свят, творбите им продължават да намират все по-широка публика и да топят сърцата и душите на хората.

Красимир Златарев раздаваше без остатък енергията си, без да се щади, без сметка, за да достигне до човешките души и да запали в тях пламъка на духа. Винаги деен, дори когато силите му се изчерпваха, той направи много за популяризирането на Паневритмията в Смолян. Той разглеждаше свещения танц като метод, който внася подтик в човешката душа да се пробуди за Божественото. Заедно с Добринка създадоха творби с излъчване на чистота, светлина, хармония. Това, което винаги са желали, е да се даде ход на творческия дух да се развива, затова и винаги са се отнасяли с голямо уважение и съпричастност към всеки творец, който извява светлината на великия Творец.

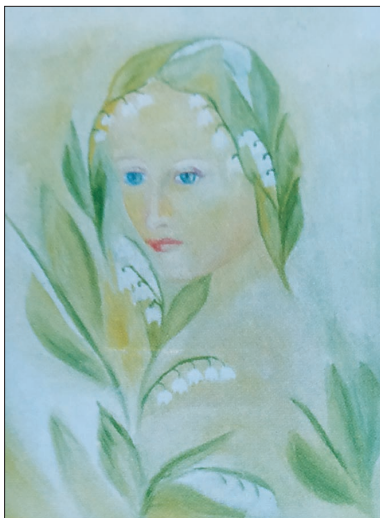
Винаги са осъзнавали себе си само като проводници на творческия дух на Земята.

Днес Добринка продължава творческата им дейност с мисълта, че не е сама. „Творческо единство *Хармония* не са две имена – казва тя – това е единство на всички, които работят за Божията слава чрез проява на творческия импулс.“

Извадка от сп. „Житно зърно“, бр. 16 (2) 2005 г.

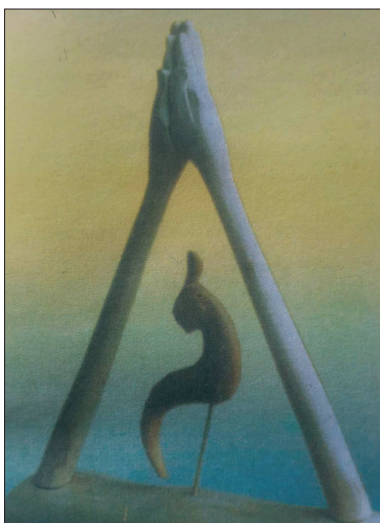
„Орел“, природна пластика
Красимир Златарев

„Момина сълза“, масло
Добринка Златарева

„Слънчева дева“, масло
Добринка Златарева

„Смирение“,
природна пластика
Красимир Златарев

Изложба „Зов за хармония между Всички народи“

Това се случи през 2004 – 2005 г. След заминаването на Краси¹ в отвъдното, имах голямо желание и импулс да направим изложба с творби – картини и пластика от дърво. Изложбата да е в София исках, където е живял Учителя. Споделях с някои сестри за това, но...

През есента на 2004 г. отидох на Мястото на Учителя – градинката и се молах да се подреди както е най-добре в Божия план. Стоях, стоях и понечих да си тръгвам, отидох до бялата врата към оградата и се спрях. Казах си, че може още да постоя. Върнах се и седнах на една пейка. Не знам колко време стоях още, но вече станах и тръгнах към трамвая. Щях да слизам на пл. Славеиков.

Качих се на трамвая и седнах, нямаше много хора. По едно време се качиха младеж и девойка чужденци и попитаха за спирка една жена, която беше на отсрещната страна срещу мене. Тя разбра и им заговори на техния език. В разговора им чух, че казва ЮНЕСКО.

Аз добих една смелост и реших, че ако тази жена слезе също като мене на пл. Славеиков, ще я заговоря и ще ѝ кажа за нашата идея „Зов за хармония между всички народи“.

Слизам и виждам, че жената също слезе на пл. Славеиков. Без да мисля, направо я заговорих. Казах ѝ: „Извинете, вие споменахте ЮНЕСКО, ние имаме такава и такава идея...” и така нататък. Тя отговори: „Да, аз съм работила 30 години към ЮНЕСКО...”

¹ Красимир Златарев (1953 – 2003) – учител, преподавател по Паневритмия, ръководител на Братската общост в Смолян, художник.

Пресяхохме, извадих албума с творбите, тя погледна и каза: „Много са хубави, направете снимки на няколко творби – около 10 и ми ги пратете, аз ще говоря с г-н Малеев, директор на Музея „Земята и хората“, за да се представи изложба. Даде ми адрес, телефон. Каза: „Ето, тук живея.“ Даже ме и покани. Всичко това стана за шеметно бързо време и аз не знаех дали сънувам или не. И така, изпратих ѝ снимки. Чухме се и се разбрахме, че няма проблем да се обадя в Музея. Обадох се на 10 януари 2005 г. – рождения ден на Краси. Попитаха ме какви дати желая за изложбата и всичко друго. Казах, че желая от 11 март до 22 март включително. И така, без да знам къде се намира музеят, без разгласа, без екип, с майка пристигнахме и ни приеха в Бялата къща².

На 11 март в 11 ч. преди обед открих изложбата със Слово. Майка беше помолила Ина Дойнова да изпее песента „Запали се огънят“. Тя я изпя, въпреки че беше в пост до петък (денят на откриването). И ние запалихме три свещи на свещник да горят, три високи свещи – бяла, жълта, червена.

До края на изложбата, 22 март – Първа пролет, всеки ден, без изключение, беше ясен, слънчев – топъл подарък от Бога – Любовта. Може би имаше и много невидими посетители.

На 22 март срещнах и брат Кирил Кирилов, който прави филми. Набързо му казах: „Днес приключва изложбата. Ела да снимаш!“ Макар да беше изморен, той дойде и снима филм с творбите.

Кой с такава точност подреди всичко? То се знае!

² Бялата къща – тогавашният Братски център в София.

Евгения Иванова

Учителя

Срещнах те в забързания бяг на времето –
книга твоя във ръцете си държах...
Сякаш се събуди в мен нетленното
и с душата си Духа ти разпознах!

В словата мъдри се разтворих цяла,
вселенски разум в тях открих...
Събуждах се със Паневритмията бяла
и песните ти пеех стих по стих.

Повика ме с гласа на планината,
запали пламъка на любовта...
Огледах се в кристалните очи на езерата
и се родих със изгрева на Мусала!

Чрез теб Духът ми срещна идеала,
в Братството душите сродни разпозна...
И сякаш преоткри вселена стара,
събрала любовта на вечността.

Мястото на Учителя

Отворих портичката бяла
и влязох в тихата обител...
В туй кътче прелестно от Рая
ме чака моят благ Учител...
 Цветя ухаят с аромати свежи,
 окоето радват багрите им пъстри...
 Те кимват ми с главички нежни
 и ги отърсват от пчелите дръзки.
Черешите посрещат ме засмени
и канят ме със нежен глас
от плодовете им благословени
да хапна в тоя ранен час...
 Чешмата ми изпраща зов
 да пийна нейната вода студена
 и тихичко мълви: „Бог е Любов!
 Любов, родила цялата Вселена!”
Заставам тук до Пентаграма,
тъгата си със теб да споделя,
да търся лек за люта рана –
мехлем за своята душа.
 Ято гълъби ме обкръжава
 и умолява ме с гугукащ глас...
 Трохички хлебец аз им давам
 и те изяждат ги завчас...
Сякаш ми олекна на душата
и мигом мъдростта ти осъзнах,
че тъй орисани сме на Земята
с добро да чистим своя грях.

Учителю, благодаря!

Портретът ти стои пред мен –
пази ме дори когато спя...
Срещам погледа благословен
и мислено благодаря...

Благодаря на Бог, че ни събра
уроците ти мъдри да науча,
да търся тайните на любовта,
с Божествен ключ да я отключа.

Разтварям се в море от светлина,
излъчвана от малък Пентаграм,
и от сърце благодаря,
че влязох в тоз небесен храм!

Усещам се тъй слаба и могъща –
частица малка от гигантско цяло...
Божествен разум в мене се разгръща,
Паневритмия танцувам в бяло...

Добро и зло не искам да деля,
грешките на хората не съдя...
На теб, Учителю, благодаря,
че в Бога искам да пребъда!

„Книга на знанието“, масло
Творческо единство „Хармония“

Елена Гуджунова

Правилата на живота

*Посветено на Учителя
Петър Дънов*

Пази священото Слово –

донесено от Бога и Духа,
запалено от полъха вечен
на Божествена искра!
Повярвал на Учителя благий,
намерил себе си сега,
откриваш силата свещена
на собствените си слова!

Пази светлината на ума си –

а от искрата свята
събуждай се от съня
за Истината на света!
Осъзнавай с ума на Душата,
пробуждай се бавно,
запалил своята светлина,
за да заживееш, реално!

Пази силата на Духа си –

той е твоята опора,
волята в теб крепи,
за да тръгнеш смело, без умора!
Силата в себе си приеми,
забравил за страха
и с Вера силна полети
с крилата на Духа!

Пази доброто на сърцето си –

прости на света,
прости на себе си,
вдъхновен от Любовта!
Обичай безусловно,
обичай винаги от Душа,
за да усетиш красотата
и доброто на всичко по света!

Пази свободата на Душата си –

обичай се, танцувай, пей...
Прави това, което ти харесва
и за Истината в себе си живей!
Усмивай се често
на себе си... на света...
Усмивката стопява
омразата, а не Любовта!

Пази чиста Любовта си –

давай всичко от сърце,
лекувай болката, гнева
с блага дума и протегнати ръце!
Безусловно да обичаш
е Вселенски закон!
От Извора да черпиш
на Учителя, с поклон!

25.04.2024 г.

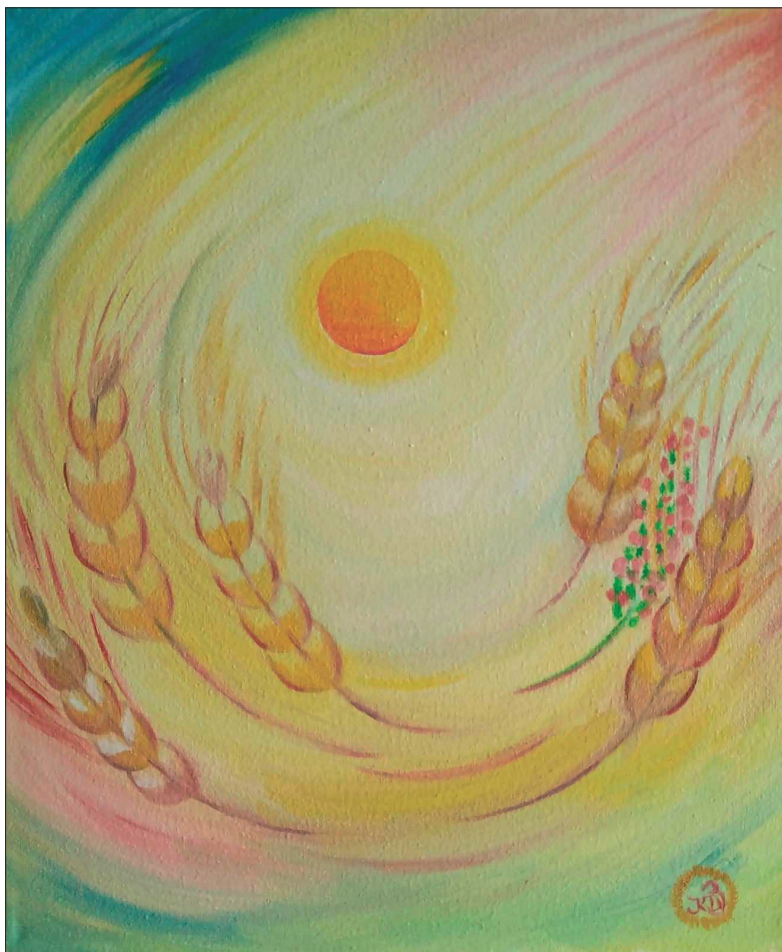
Благословени грешници

Рай и ад има на Земята,
познава се по делата.
Адът носи безлюбие порочно,
прави те докачлив, слаб по-точно...
А в Рая – Любовта грее,
в постъпките красиви щастието зрее...
Като грешници в света сме набедени,
но от делата на Любовта – скроени!

Величието е в Душата красива,
Истината е нейната сила.
Страданието е материалът градивен,
прави те справедлив и активен...
А Любовта изключва всяка лъжа,
внося Истината в човешката игра!
Като грешници в света сме набедени,
но от Истината и Любовта – вдъхновени!

Любовта не съди, дава всички права,
без да ограничава, помага в беда.
Свещен е огънят на чистата Любав,
изгаря съмненията в живота суров...
Прави те истинен, любящ и драг,
превърща в приятел всеки враг...
Като грешници в света сме набедени,
но от чистотата на Любовта – окрилени!

Когато гледаш с очите на Любовта,
твориш живот от силна Вярa и красота.
Тогава в теб се ражда доброта
и вече няма място за злината.
Верен, чист и благ всякога бъди,
по пътя свой с Любав тръгни!
Като грешници в света сме набедени,
но от силата на Любовта – благословени!

„Слънчево жито – благословение”, масло
Творческо единство „Хармония”

Емил Елмазов

(1949 – 2019)

*„Без слънцето няма лечение, а без
Словото няма вътрешно слънце!“*

Емил Елмазов

А как те чакам всяка сутрин
на бряг, на покрив, на баир.
Художник да си на небето,
камбана за всеземен мир.

Войните почват нощем само,
от тебе сякаш се боят.

Кошмари нощни чезнат рано
и после дните бели се роят.

И нека да съм старомоден:
не мога с нищо да те заменя.
Езичник май ще си остана
на тази раздърпана земя.

От изток пак пророци идат,
от запад все пари, пари.

Империите искат, завладяват,
храната си приготвят от души.

А ти с какво се храниш, Боготворни?
Къде събираш сили, светлина?
Не искаш нищо, само даваш –
дали не си космическа лъжа.

Остана сам, незавладян и изначален,
единствен лъч в отровено небе.
Затова те чакам сутрин, Слънцедатни,
аз, капка от човешкото море.

При Сегемте езера

Не зная друг такъв народ,
от своя Ад така да се извърща
и премалял за обич
и любов, не себе си,
а планината да прегръща.

Не зная друг такъв народ
от Седми кръг
за малко да се върща
и в бели дрехи
с бели стъпки
той Ада си във Рай да преобръща.

Не зная друг такъв народ,
Учителю, следата ти да пази.
И винаги до седем да брой
преди да се реши да мрази.

Не зная друг такъв народ!

Завет

Умората понякога ни стига
за два живота занаяпред.
Да бяхме си живели във колиба –
без толкова световен ред.

Сечем дървета, пишем на хартия,
закопи, данъци, наредби и след нас –
Земя, оглозгана и изнурена,
а на вратата ни – Световен ред.

Закон ли някакъв се изпълнява,
желание на Бога ли творим?
На изворите катинар се слага,
снишават се душите до треви.

Бездомниците станаха на мода,
насила безграмотници роим.
А на вратата май се тропа –
Световен ред да приутим.

Ще кажа – надделяха ни,
излъгаха очите ни с пари.
Заветите си вкупом пропиляхме,
иди че в бъдното чисти.

Детенце малко, как ли ще живееш!
Длъжник и роб си отсега.
О, моля те, не се умаряй,
ала учи, учи се все така.

Не ми се иска да го кажа,
но протегни ръчичките напред.
Полагам в тях каквото ми остана –
един световно несветовен ред!

Чисти, детенце, този свят, чисти,
подобно билката, навлязла във човека.
Усмиввай го, тъй както можеш само ти.
Дано ти стигне времето до памтивека!

А нас... май по-добре ни забрави.
Реди си ред на ново.
Тревите възправи в гори.
И катинарите разбий със слово.

Когато изворите потекат отключени,
със умореното ни слънце имаме завет –
те, всичките войни ще са приключили
и слънчево изпепелен ще бъде тоз
Световно-Несветовен ред!

Ернестина Сталева

(1914 – 2005)

Спомени за Братството

Аз бях закърмена с всичката отрицателна пропаганда против Учителя и сама никога не бих отишла там от страх, че той ще ме хипнотизира.

Като влязохме в салона в неделя, за 20 часа беседа, аз веднага се почувствах добре, хората скромни, чисти, спретнати. Като седнахме, аз веднага започнах да пея с всички. Когато Учителя влезна и всички станахме на крака, сърцето ми трепна, защото той за кратко погледна към мене. Песните, молитвите, беседата, хората, Учителя – всичко това ми беше сродно и мило и чувствах, че мястото ми е тука.

Една сутрин дойдох сама и гледах цялата Паневритимия извън оградата откъм гората. Оттогава запомних Катя Грива, сигурно се беше случила наблизо, когато се правеше квадрата.

Бях завършила търговско училище и щях да продължа с помощта на Димитър (Митко/Мишо) Кочев да следвам, но полицията ме намери и трябваше да се завърна в дома, защото бях още малолетна. Мащехата ми сложи отново оковите, никакъв Изгрев, никаква свобода. Мишо беше истински брат към мене, но мащехата ми предположи неща, за които аз няхах никаква идея. Душата ми копнееше за Изгрева, за хората, за песните и беседите. Бях запомнила мелодията на Евера и тя ми беше връзката с Изгрева.”

В неделя ходех на беседите, но не знаех за двете други беседи в сряда и петък. По-късно ми казаха, че трябва да попитам Учителя дали мога да ги посещавам. Аз не знаех, че това е нещо специално, а направо го попитах отвънка пред салона. Той ме попита нещо, не си спомням точно какво, но аз казах, че съм ходила в протестантската църква на Д-р Лонг. Той махна с ръка и каза: Рекох, може! Така аз почнах да посещавам и тези две беседи.

Понеже бях потисната от втората ми майка, аз не говорех много, а е възможно да ми е и в характера. Други ходеха при Учителя и много свободно говореха с него и му задаваха въпроси, както чета сега в книгите „Изгревът пее, свири и работи“, а също така и в авто-биографията на Весела Несторова, на брат Галилей и други. Когато за първи път посетих Учителя, той ми каза: „Е, рекох, Ерна, твоите молитви те доведоха тука!“ Аз останах изненадана. Моите молитви бяха моя тайна между мене и Исус Христос. Как знае Учителя за тях? Това за известно време ме смущаваше, но постепенно присъствието на Учителя, новата опитност в братския живот, песните, беседите напълно ме погълнаха и образът на Христос потъна в съзнанието ми, всичко беше по-сложно. Научих за прераждане, карма и дихарма, за невидимите светове и същества...

Жела Николова

Шуми

Стоя, очаквам ден след ден
да чуя Твоя глас,
пробуждаш и вълнуваш Ти,
но чувам ли Те аз.
Шуми гора, шуми река,
шуми море безспир,
шумят села и градове
и хора в тях шумят.

Как искам Теб да слушам аз,
словата Ти в захлас,
да заглуша тез шумове,
да пея в този час.
Шуми гора, шуми река,
шуми море безспир,
шумят села и градове
и хора в тях шумят.

Но щом при мене дойдеш Ти,
замлъква всичко в миг,
затихват тези гласове,
любов, любов и мир.
Гора шепти, река трепти,
красива морска шир,
села и хора, градове,
прекрасен свят безспир.

Да Те обичам

Тъга щом падне във моята душа,
горест щом дойде във моя дом,
молба отправям, тихо към Теб мълвя,
да бъде вярна във любовта.

Когато радост блика в сърцето ми,
веселие в миг щом зацари,
лице повдигам, на Теб благодаря,
щастлива че съм в любовта.

Да бъде силна, да бъде канара
и да Те славя аз всякога,
да Те обичам, да служа със любов,
в тъга и радост да Те зова.

Ще различа Словата Ти

Следите Ти по пясъка
за мене са оставени,
за мене са следите Ти оставени.
Словата Ти за моята душа
са те написани,
за мене са Словата Ти написани.

Ще следвам стъпките,
които са оставени,
за мене те, които са оставени.
Ще следвам аз Словата Ти,
които са написани,
за мене те, които са написани.

Ще мога аз да различа
следите Ти от другите,
следите Ти за мене те оставени.
Ще мога аз да различа
Словата Ти от другите,
Словата Ти за мене те написани.

*„Старата хижа и второто езеро”, масло,
Велислава Ивановска*

Иван Михайлов

На Учителя

Дойдох в този свят,
за мене напълно непознат.
Замислих се защо живея,
защо се уча и се смея.

Попитах по-големите от мен:
„Защо живея, щом трябва да умра?
Какъв е смисълът на всичко това?”
Но отговор от никой не получих.

Помислих си защо се мъча да живея,
не е ли по-добре веднага да умра.
Но се все пак реших да остана,
макар и с мъка в душата ми неразгадана.

Изминаха много години оттогава,
пораснах голям, но мъката остана.
Тогава една приятелка добра
даде ми три томчета с необикновени слова.

Във тези томчета, Учителю любим,
Ти ми разкри тайната на света.
Защо трябва да живея и да умра,
какъв е смисълът на всичко това.

Как да ти се отблагодаря,
че спаси Ти моята душа.
Няма думи в света за това,
нека с живота си да Ти благодаря.

27.06.2024 г. (четв.)
11.20 ч., София

*„Изгрев на Мусала”, акварел,
Десислава Петрова*

Искра Христова

А Учителя рече

Бях неспокойна и нетърпелива,
все бързах исканото да се случи.
Във устрема ту падах, ту разливах...
Пропусках щастието да получа.

А Учителя кротичко вметна:
„Не бери плодовете зелени.
Търпеливо изчакай момента
да узреят. Не късай без време”.

Сега мига изчаквам – да узрее.
От клонката на времето самичък
да се отрони сладък във ръцете
и да ми подари блага обични.

Със усмивка Учителя рече:
„На търпението плодовете
съвършени дела са, далече,
във света с чудесата просветват.”

Мига ако изпусна, той отлита
с благата си, за мене отредени.
Напразни ще са сълзи, болка скрита...
Подготвям се за следващ шанс безценен.

А Учителя каза ми благо:
„Влакът тръгва във точното време.
Щом готов си, се качваш сред радост.
Будност нужна е всеки миг земен.”

Из „Искрици Божии-2”

Като цветята

„Защо, Учителю – веднъж запитах –
в живота напоследък все осите –
настръхнали и зли – при мен долитат?
Приятелите светли где са скрити?“

„Не ги кори – ми рече. – Виж цветята –
ухаят, за пчелиците не питат,
със аромат чертаят пътна карта.
И гостите добри сами долитат.

Ухае всяко чувство, знай, различно.
Със аромат тъй сладък любовта е.
А страховете ти крадци привличат.
По мириса човека ще познаеш.“

„Осите също благ нектар си хапват...“
„Като хайдуци грабят и съсипват,
не влизат като гости, мед не дават
и на месото живо те налитат.“

„А как да се опазим от крадците?“
„Бъди като цветята. Не поглеждай
ни към пчелите, нито към осите.
Заложеното в себе си отглеждай.

Към слънцето със радост обърни се –
то нежно да събуди същността ти –
дали си крем, лале, невен... – там пише.
Според това расти, цъфти в позлата.“

„Осите...“
„Да ги промениш не искам.
Не ги ли виждаш, в друг път ще вървиш ти.“

„Как да не виждам?“

„В любовта се вирай
и стъпките ти в нея ще са скрити.

Тя крепост в теб надеждна ще съзижда –
защита от злини и от заблуди.

Цветята виж – за вълн те нямат грижа,
в градинката си вътрешна се трудят.”

„Звучи себично и асоциално...”

„Осите са със егоист-основа.

Пчелиците за общността буквално
се жертват. Те емблема са Христова.

Цветята, следвайки импулс върховен,
във тях чрез семената им заложен,
работят вдъхновено, тихо, скромно
и имат на света що да предложат...”

„Те често също наранени страдат...”

„Които са във Святата градина,
за тях се грижи Бог. Добре той знае
как своите да пази и закриля.

Във любовта се взри. Не се страхувай.
Ще привлече уханността чудесни
приятели пресветли. Ще добруваш
със тях сред радост, чудеса и песни.

Те, силите небесни овладели,
на твоя свят ще бъдат за защита.
Пчелиците, със радост долетели,
ще черпят всички с благ мед до насита.”

Из „Искрици Божии-2”

Да бъде Волята Ти

„Учителю, защо – запитах аз –
да казвам тъй: „Да бъде Твоята воля.“?
Нали уж избор имам, с ум глава...
Защо да не решавам що да сторя?”

„Ако изпратиш своя крак напред,
а той реши назад път да поеме,
как ще се чувстваш?”

„Като инвалид.
Неуправляем ще е той и бреме.”

„Така и Бог се чувства. Във света
изпратил те е работа да вършиш.
А ти подемаш някаква игра,
та се захласваш и успех свой търсиш.

Да, избор имаш – той е във това:
Дали с Твореца ще градиш мечтата
или в едно със този луднал свят
назад ще се опъваш, към блатата.

Нима ще го измислиш по-добре
от Сътворяващия неизбежност?”
„О, не, Учителю, разбира се, че не!”
„Защо тогава искаш ти да водиш?”

Замислих се: Безкрайната игра,
започната в безвремие далечно,
не зная аз.

Смирено днес мълвя:
„Да бъде твоята воля, Свята Вечност!

Из „Искрици Божии-2”

Гледна точка

„Виж, Учителю мой, трудно е в света.
Искам да живея в свят на любовта.”

„Кой ти пречи? – рече –
Чувствата добри,
те са си извечни;

обич в теб гори.

Този свят е смесен –

и във любовта

болката се вмести, та горчи плода.

Ала щом желаеш,

даже в таз тъма,

можеш да запалиш малка светлинка.

С обич щом я храниш,

ще едрее с дни.

И света ти с радост тя ще освети.

Изборът в това е:

Този свят-дете

как ти ще приемеш –

с теб той ще расте.

Ти ще го изваяш, цвят ще му дариш.

Както го желаеш,

тъй го сътвори.”

Из „Искрици Божии-4”

По Вселенските закони

„Ах, Учителю, кажи
как в света така все става:
Уж делата са добри,
а беда все получаваш?“

Рече:

„С мисли и дела
днес ден бъден си рисуваш.
Страховете от сега
в бури утрешни бушуват.

А постъпки и мечти
от животи отлетели,
дълго с мрежа от лъчи
днешния ти ден са плели.
Болка сам си сътворил –
причинил си я на други.
С мъдрост си я поеми,
пречисти се от заблуди.

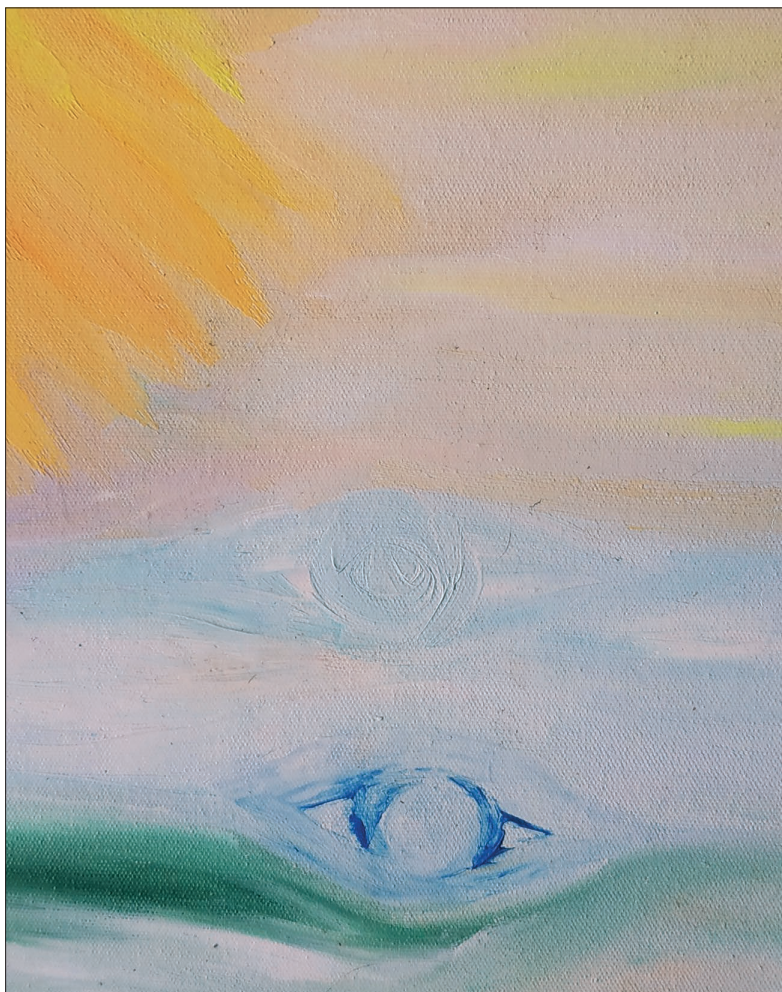
И късметът е съдба –
по Вселенските закони –
отговор на добрина,
дето някога си сторил.
Дълг ли имаш, запомни,
плащаш си дори и гроша.
Миналото се цери
с мъдрост, със любов и прошка.

Днес
 за утрешния ден
 нарисувай със постъпки
път щастлив и окрилен,
 в светлина
 и с хора скъпи.
Подготви си
 свят мечтан,
 пътища, със обич пълни.
Сътвори днес красота –
 да те грее
 в дните бъдни.”

Из „Искрици Божии-3”

Художник: Арамон Айдара

*„Мъдрото Око”, масло,
Мария Брайкова*

Кирилка Вулова

Учителя

*150 години от рождението и
70 години от заминаването на Учителя*

Благослови ни, о, свещено тайнство,
за словото, свалено от звездите,
от Вестоносец – пратеник небесен,
с крилете на Духа светлина донесъл.

Коя е тайната, която вае
изящната загадъчност на думите,
със ромона им тъй омаен,
докосващ на душите струните.

Творец на музика небесна,
Пастир на словото вълнуващо, вълшебно,
дойде при нас, пося в душите зърно,
покълнало като билето целебно.

Духът на Истината със светлина и мъдрост
храма на Вселенската любов съзижда.
Твори историята бърдна на човека.
Той е мъдрото Око, което всичко вижда.

Учителя – упование, надежда,
вдъхва сила, дарява красота.
В света на Словото и музика въвежда
с Любов и Мъдрост човешката душа.

25.07.2013 г.

Обичам Ви

Обичам ви. Дошъл съм тук при вас,
като зрънца от житен клас
във шепата съм ви събрал
и в почва плодородна съм посял.

Поникнали са кълнове зелени.
Ще избуят узрелите жита.
Зърното житно – Божествена емблема
е златото дарено за света.

Дошло е време светлите души
да осветят със своите сърца
света, във който всичко се руши.
Да грейнат мислите им като огнени слънца.

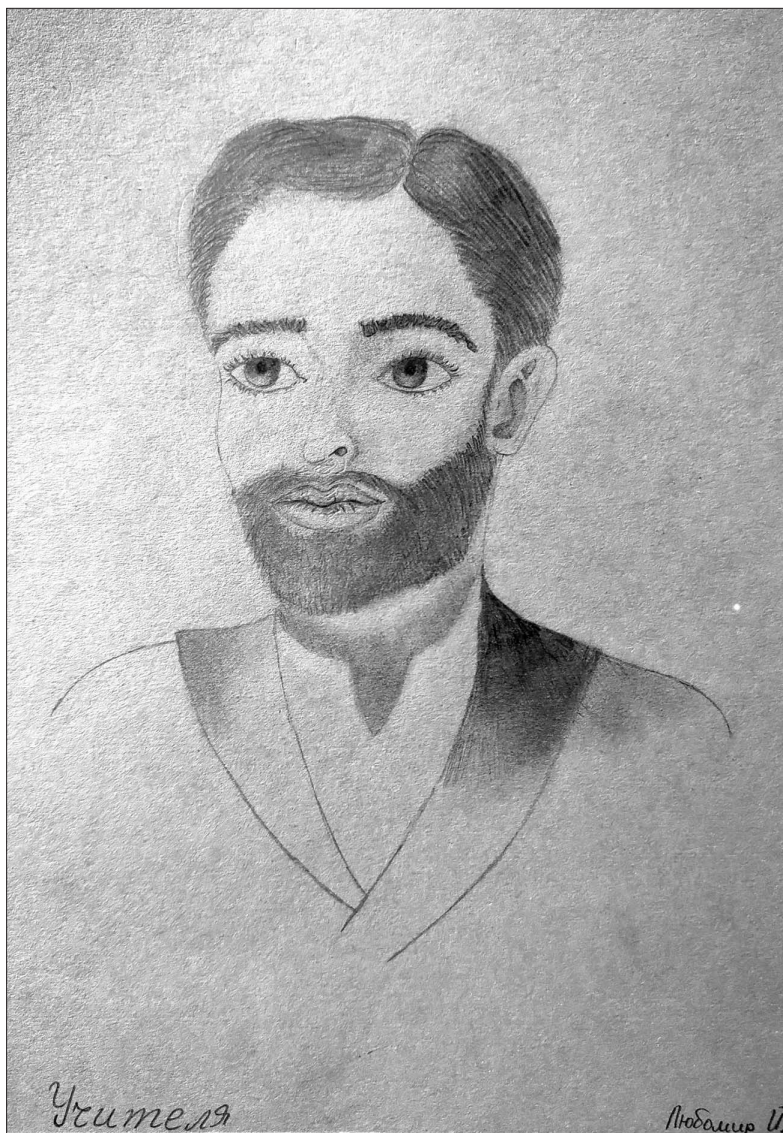
Изгорените на клада богомили
сред вас отново са се преродили
и мощен тласък духовен ще дадат
на своите братя потърсили нов път.

България била е, ще бъде
с духовна мощ, познание и сила.
Божествена избраница е тя
и аз ще бъда вашата съдба.

03.08.1998 г.

Новото Възкресение

И както утрото лъчи процежда
и пламва целият небесен свод.
Зората с нежни флейти възвестява,
че с Изгрева се ражда нов живот,
така и Човешката Душа е разцъфтяла
и чака трепетно мига,
като Невеста красиво пременена
да срещне Младоженеца – Духа.
Божествена женитба се очаква,
приготвяна от векове.
Духът на Истината известява
послание велико – Любовта,
струяща от съзвездия сияйни,
за сливането ни с Твореца наш.
В хармония с вселенските закони
добродетелите човек да опознай.
Пречистена, красива, обновена,
Земята ще е вечен рай.

„Учителя като млад“, Любомир Йорданов, на 12 г.

Кристина Митева

По пътищата на Живота и Духа

На Учителя, с обич и благодарност!

Обикнах една Душа –
необятна като Вселена –
душата на Учителя,
както го наричаха на тази Земя, синьо-зелена...

По пътищата на Живота и Духа,
Словото Му ни е пътеводна Светлина,
към по-хармоничен свят ни води тя,
с Любов, благодост, грижа, мекота...

Аз обикнах тази Душа,
която даде много, тъй много на света
и нищо за себе си не взе, не пожела –
от Бога Светъл пратена бе Тя...

И ето ни сега – красиви Души,
смилено на Земята служим, стоим,
в сърцата си храм строим –
за Новия Човек, за бъдещето, за Новата Земя...
Обещана е от Вечността!

С благодарност се издига Душата към Бога
и няма вече слабост, ад и изнемога...
Струят навред Слънчеви лъчи,
те водят напред нашите Души!

Благодарим, Учителю! По-видима
за нас направи Истината Ти.
Ти ни учиш как злото да заобиколим,
с Добро да живеем, с Любов и Знание
Душите си да съхраним!
И молим Бога днес – злото в света
с искрена доброта да стопим –
като сняг на Слънце,
и да расте Животът ни като житено зрънце...

Истина, Любов, Добро и душевна Красота –
ето къде се ражда безкрайността...
Ние тях безкрайно ценим
и че участваме в Тайнството Живот благодарим!

15 април 2024 г.,
гр. София

Господи, благодаря!

Благодаря, че ми дари роля, Боже,
в пъзела на Света, в голямата картина и там може
да се разгръща моята Душа,
да твори своята Съдба...

Зная, няма напразни неща, болки дори,
всяко парченце от Пъзела в своята роля искри,
щом успее да я осъществи,
и мястото си тихо заеме, за да почине и заспи...

Господи, твоята Мъдрост е така безбрежна,
като Океани в не един свят, а във Вселена белоснежна,
в която като сняг блести Светлината,
тъй бяла, докато не се разпадне на цветовете
на дъгата...

И там, в многообразието ражда се нов Пъзел,
от съдби сплетен, красив Възел,
и там се раждат Душите отново
в плът и кръв, за да претворяват Твоето Слово...

За осъществените копнежи и стремежи,
ГОСПОДИ, БЛАГОДАРЯ!

Дано и моят Живот да допринася
с нещо ново за Световната ДУША!...

16.01.2024 г.
София

За един бял гълъб, който ми показва пътя...

Бе края на юли 2011 г. Бях на преглед в петия месец от бременността ми, и тогава разбрахме с мъжа ми, че очакваме момче... Той си беше взел отпуск този ден и не бързаше. Предложи ми да отидем до градинката на Учителя Петър Дънов. Съгласих се... Той, моят Васил, бе чел книги с негови беседи, запознат бе донякъде вече с това Слово и учение, аз – не. Но нищо не пречеше да отидем. И отидохме...

Седнахме на една от пейките, сигурно бе следобед. И мъжът ми започна да храни гълъбите, които се събират в тази градинка, защото той обича птиците... А аз само седях до него, почивах си, нищо не правех. И изведнъж, отнякъде долетя бял гълъб и кацна на единия ми крак, близо до коляното. Не помня точно за колко време, за малко е било, но макар и кратка – тази случка се отпечата в паметта ми, като знак, като символ, който трябваше да запомня и разтълкувам... Действително нямаше причина да кацне на мен, не хранех аз птиците, макар да бях близо, а и изглеждаше боязлив, по-отстрани стоеше, в сравнение с другите гълъби. И в същото време – бял, единственият бял... Няма как да не запомня това! Често има по един бял гълъб, винаги един е такъв сред другите, и се откроява. И бях бременна...

Понеже това се случи именно в градинката на Учителя, и именно в деня, когато разбрахме, че нося момче в утробата си, възприех това като знак, че детето принадлежи по някакъв начин на тази общност – на Бялото братство, че пътя му е там, и е най-добре да го насочим в тази посока, да му покажем този път...

И когато синът ми беше още бебе, започнах да чета, да събирам книги от Учителя, това бяха първите ми стъпки към това учение, защото обичам книгите. Четох, събирах, и разбрах, че това Слово е истинно, „проверих“ го с вътрешния си компас, и не открих нещо лошо или погрешно. Само огромна Красота, неземна, Смисъл, надежда, упование, утешителни и насочващи думи, съвети, безкрайно дълбоки – като Вселени – слова, Любов...

Така започна моят път към учението на Петър Дънов. Заради онази случка и белия гълъб, който ме избра... Сега чета много и в интернет, в групи и страници тук, и от книгите си чета – много събрах, наистина. И купих, и ни подариха много... Паневритмия още не умея да танцувам/играя добре, но усвоих първите стъпки миналата година.

Синът ни, оказа се, също се чувства „в свои води“, спрямо това Учение и идеите на Бялото братство. Съзнателно реши да е вегетарианец, бил е с нас сред такива хора, учи Паневритмия, допада му най-много упражнението „Слънчеви лъчи“, така ми е казвал... Разбира се, по детски усвоява, не е това на първо място за него сега, но няма съпротива, допада му Учението. Иска да продължи по този път, съзнателно. Навярно е избор на Душата, още преди да се въплъти в тяло, в този живот... Винаги е изглеждал „на ти“ с вярата в Бога, с храмовете и иконите, с молитвите... Мисля дори, че е служил в храм, в минал свой живот. Има отношение, определено, и то не идва от мен и баща му (само). Радвам се, че е такъв! И му желая от сърце да върви по най-добрия начин по този Път, по своя Път!

Скорпион е и това мааалко затруднява възприемането на идеята за смирението и прошката, дори без да са ти поискали такава, много силно държи на Справедливостта, на чувствата и взаимността. Съвсем по

човешки. Но в крайна сметка – всеки от нас се учи и напредва... Точно тази спънка е за цялото съвременно Човечество актуална, все още – 2000 години след Хри-ста още е трудно за хората, като цяло, да възприемат думите му, възплъщаващи смирението и навярно – иде-ята да оставим всичко в Божиите ръце:

„Ако някой те удари по едната буза, предложи му и другата. Ако ти отнеме връхната дреха, остави му и ризата си.”

Но... всичко с времето си...

А знакът, даден ми от Белия гълъб... оказа се ве-рен!

(Бях на 29 тогава... След това започнах да публи-кувам и книги)

Имах импулс да споделя. Дано е от полза някому...
Благословен ден пожелавам на всички!

Кристина Митева,
София

Леа Мартен

Ел Шагай

Здравецът ми приказка разказа,
там, до камъка на Ел Шадай.
Бръмбар как веднъж го е налязил,
друг път някой пял му е, през Май.

Хора много минали през него.
Някой стъпкал го, а друг му завидял,
че когато мъдрост лял един Учител,
той под сянката му е стоял.

Коренът му помни всяка мисъл,
звънко текнала като река.
Всеки, който го е помирисал,
я изрича с своята уста.

Вдишвам аромата му и слово
запрепуска като ручей чист.
Всяка мисъл ражда се изново!
Всеки стих е с ореол лъчист!

От Любовта

От Любовта по-мощна сила аз не зная!
Топи и ледове, и каменни сърца.
Най-грешното дори от тях във рая
тя праща, възцари ли се в човешката душа.

Че колко му е да обичаш?!
Дарен със необятни красоти –
реки във океани как се втичат
и равнини във дивни планини.

И слънце денем, топлещо земята,
и звезден мир на нощното небе...
А ти, с милиони светли братя –
на тази благодат – дете!

Къде е смисълът

„Къде е Смисълът?“ – попита малката прашинка.
„Дали в движението към смъртта?
Дали в стремежа ми към светлината?
Или във сливането им в Духа?“
И някогашната прашинка,
с премяна днешна на човече,
държейки миниатюрна макроснимка
на прах космичен, във звезди взривил се вече,
въздъхна... вдиша и издиша,
във безконечната божествена спирала.
Като Вселена, тръгнала от мъничка прашинка,
в огромната Безкрайност – Себе си познала!

Рог

Когато душата, пияна от спомен,
препускащ през вените, някога бликнал,
във време далечно и чуждо за мене,
а всъщност – в безвремие, близко и лично,
най-после се сурне под масата, с тропот,
от течност отровна, в предсмъртна замая,
и в своята болка, в кошмара се сепне,
все още безсмъртна и все тъй незнайна,
и сети се вплетена в чужди вериги,
пламтящи, жигосващи тялото клето,
и сякаш оковите тежки не стигат
ръцете да стоплят със милост сърцето,
краката да тръгнат по прави пътеки,
води да поят нажежената пустош,
и глас от отвъдното „Ето, Човекът!“
да прокънти, в свобода да го пусне...
Където Човекът, най-после изправен,
дори възкачен над изтлялите клади,
възкръснал от кръвния дан под небето...
Възкръснал... а всъщност – застанал над ада...
Тогава...
Да бъде!
Върви в Свободата!
Не са твои тези метални вериги!
Но твоя е Любовта във душата!
Над плът и над кръв!
И толкова стига!

„Дървото на хармонията“, масло
Творческо единство „Хармония“

Людмила Иванова

Учителю любим

Като бликащ извор чист
Словото ти е за нас
с животворните води
и Божествения квас.

На душите дава то
да поникнат и растат –
ожаднели в сухи дни,
с него те да се поят.

Като слънцето с лъчи
Светлината ти пробужда.
Мъдростта добро-твори –
в Истината да послужим.

*

И каза ти, че части сме от Цялото –
един за всички и всички за един –
на Земята в единение и братство
Божественото, Любовта да проявим.

Мирова любов ти ни проводи
по спиралата на Вечността
към космическата обич
човечеството тя да ръководи.

Признателност за всичко приеми,
Учителю любим!
Нека Словото ти в нашите души
всегда да ни шепти!

12.10.2016 г.

Учителю блази

Благодарността ни приеми,
че на този свят от Бога се яви
да ни отвориш очите,
да ни стоплиш душите.

Нужното за живота изрече,
старите форми отрече.
Правия път на всички посочи
и към разумност човека насочи.

Мъдростта да бъде ръководител,
а Истината – освободител.
Любовта да е основата здрава,
като извор да блика, да чисти и дава.

С нея към Бога се отправяме ний
постъпки благородни да сътворим.
Животворност Словото лее –
всякоя душа да цъфти и зрее!

Божественото у човека
нека храни му душата -
да може да израства
в добротата на делата.

20.07.2020 г.

Дошъл съм

Дошъл съм
Пътя към Бога да ви посоча
и към Него да ви насоча.
Любов сърцето да изпълва.
Светлина ума да озарява.
Волята – сили да придава.
„Връзката с Бога оживотворява!“ –
това каза Учителя наш.

Дошъл съм
да ви науча връзка с Бога
да направите в пътя ваш!
Моята мисия това повелява,
защото новораждането –
тази връзка осъществява,
за другото учители се намират,
но бисерите трудно се откриват.

На българите това добро
Учителя завеща
и в пътя към Бога –
тях и всички призова.

23.09.2020 г.

Благодарност

Учителю, Учителю!
Словото ти възродително,
на душите действа спасително.
Усилва волята,
укрепва духа човешки,
предпазва от грешки.

Учителю, Учителю!
Можем само да благодарим,
като в пътя си го претворим
и живота обновим
с Истината, Любовта и Мъдростта
в пътя по спиралата на Вечността.

29.10.2020 г.

Семката-гуша

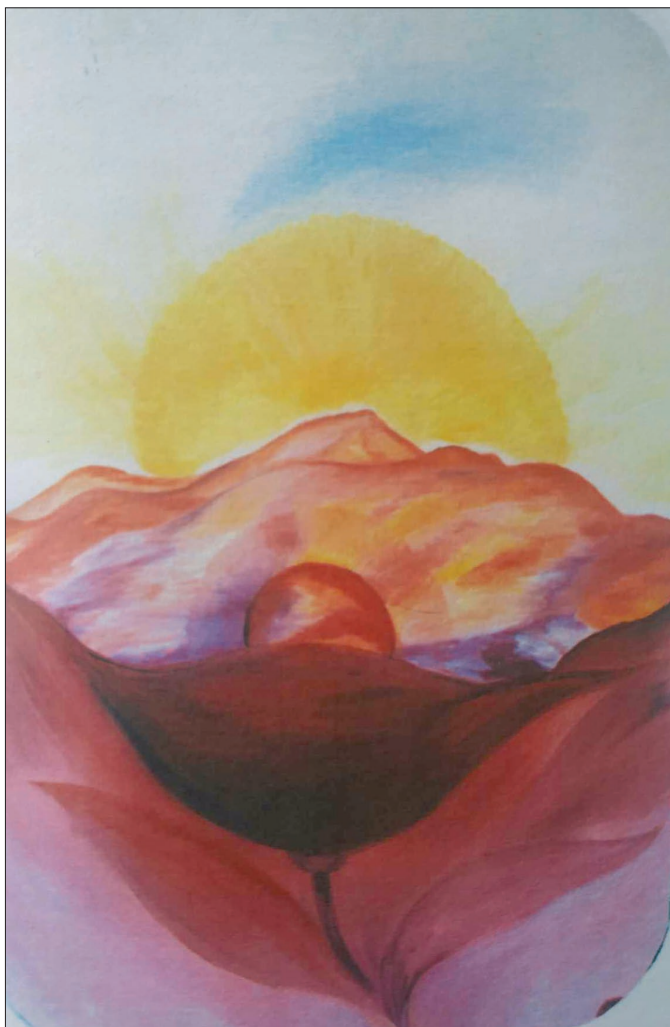
(послание от Небесния интернет)

Както под небесата
е участта на семката,
заровена в земята:
кълнът ѝ твърдта да пробие,
да израсне – стъбло разлюлее,
да разцъфти и пчелата да долети,
кога аромата си разпилее
и нектара си разлее.

С подобна мисия
идва Семката-душа
в човешка плът на Земята.
И тя бурите житейски изтърпява,
в тях израства, учи се, калява
и с духовните богатства:
Любов, Мъдрост, Истина, Добродетел, Правда
тя постепенно се обогатява и разцъфтява.
Привлича тя с това духовно богатство
душите – пчелички жадни
и те стават нейни ученички.
Да разцъфнат и те – семките-душички
и така аромат да разнесат,
а не като същества жалки
за тленни богатства да ламтят.

И нека този призив
на Семката-душа
за духовни блага
да стане ръководен
за човека в света.
И докогато Земята се върти,
тя, Семката-душа,
да цъфти и да осигури
човешките бъднини!

18.12.2020 г.

*„Цвете на Любовета”, масло
Творческо единство „Хармония”*

Маргарита Кънчева

12 юли

Душата ми във трепет е застанала –
12-ти юли е, денят Петров,
и като девицата пристанала
е заредена с толкова любов!

Ти си повел, Учителю, съдбите ни
към Светли висоти и върхове,
и жалонираш Пътя на мечтите ни
да засияе в нови тонове и цветове.

Сега във утринта Те чакаме
да дойдеш с Твоята доброта
при нас, и нашето очакване
незримо да ни слее с Твоята Душа!

Дано достойно да Те следваме
и да разпръснем Твоето учение в света!
Пред Теб сега глава смирено свеждаме,
Учителю, благослови ни като наш Баща!

12.07.2011 г., 06:00 ч.

С Учителя на Рила

Само Ти, Учителю, можеш да ни поведеш
към Рила, към езерата, към Любовта.
И там, на Рила, се ражда отново Душата
за Истина, за Мъдрост и за Светлина.

И ето, започва Нова Божествена година,
година сияйна, година на нови блага,
в онази предишната, която отмина,
оставихме част от себе си, то изгоря в пепелта.

Но кой съжалява за стари одежди,
искаме Божията Истина да ни облече,
да носим в сърцата си Вяра, Любов и Надежда,
да стегнем редици като Божи синове.

Само Ти, Учителю, давай ни Своята сила,
себе си в светли души да преобразим.
защото Майка България ни е мила,
за Нея, за Твоето дело да се причестим.

Благодаря Ти, Учителю, че пак света ни показва
от Рилските езера, свети места, върхове.
Носим в сърцата си Нова Божествена Благост,
с Теб ще вървим, Твои сме дъщери и синове.

Прег Теб*

Пред Теб заставам, Учителю,
оттеглил се в светли простори,
и вятърът гали лицето ми
в градината, на мястото Твое.

На мястото, с обич обгрижено,
където душите ни чакат
да срещнат Духа Ти обичан
да ни покаже Небесен спектакъл.

Там всички ще бъдем различни,
учащи се в Твоята школа,
ще имаш духовни отличници,
възкръснали, с мислене ново.

А дотогава, Учителю светли,
подкрепяй ни в нашите бури,
да станем истински новозаветни,
апостоли нови, в светли аури!

* „Когато идвате при мен, не очаквайте всякога да ви кажа нещо, но може, като дойдете с вашето желание, да ви отговоря мислено.”

Учителя

*„Слънчева любов”, масло,
Мария Брайкова*

Мария Брайкова – Иса

Завет

„Учи и прилагай!
Обичай, служи!
И миг не отлагай,
Доброто множи.

Животът е книга,
разтворена вред.
До смисъла стигай,
чети ред по ред.

Щом фактите свържеш,
да видиш следа,
която отвежда
напред, в свобода.”

Това е заветът
на Учителя мил:
да учим и водим
благ живот лекокрил.

Тогава ще бъдем
подкрепени от Бог,
записани в бъден
Златен век на възход.

Извисени, ще можем
чудеса да творим,
Любовта да приложим,
с Мъдростта да дружим.

Учителю благи

Учителю благи, води ни
към вътрешен мир, светлина
и правия път покажи ни,
предавай ни мъдрост така,
че в мъка, неволя, страдание
да ставаме силни, добри –
пречистени, с нежно ухание
след Теб все напред да вървим.

Дошъл си с повелята висша:
да бъдеш в тъмата Зора,
да грееш, да светиш, да викнеш:
„Събудете се, иде Мирът.
Станете за Изгрева чуден,
излезте навън за Деня –
Ден на духовно пробуждане
и празник за всяка душа.”

Нов век днес започва – Божествен,
Нов път – на единство в Духа.

Учителю благи, води ни
да минем под тази дъга,
която ни свързва с Небето
и ни превръща в Лъчи
на Новото слънце, което
ще грее през Златните дни.

То в нас ще направи градини,
изпълнени с пъстри цветя,
течащи води изобилни,
отрупани с плод дървеса.
Учителю благи, опитай
какво сме постигнали с Теб.
И нека в нас Бог се усмихне
за общия светъл успех.

ЖиВиият Учител

Нека Учителя в нас да живее,
донесъл великия Божии импулс:
да можем от себе си да излееем
любав чрез единство с Небесния пулс.

Нека даде ни Той инструменти
да усетим дълбоко и изразим
многоцветните свои енергии
в красиви дела и творби като химн

на Онзи, Който създаде живота
и вдъхна ни огън нетленен, свещен
да светим, да греем, сърцата да стоплим
и да посрещаме всеки нов ден

с благодарност и радост, че имаме
възможност да учим, работим, творим,
добродетели в нас да развиваме,
да постигнем вътрешна сила и мир.

И по пътя на светло въздигане
ще получим навреме нужния знак,
че чува ни Бог, отвътре ни вижда,
когато едно сме с Учителя благ.

Когато Духът му ни води нагоре
и следваме славния негов завет,
Небесен портал за нас ще отвори
и Светлината ще огрее навред.

Нов път

Учителя с духа си
ни води все напред.
Макар и в друга плътност,
Той внася мир и ред,
за да познаем всички,
че Бог живее в нас
и да направим избор:
да служим в Светлина.
Така светът ще стане
отвътре и отвън,
по-ведър, чист и слънчев,
пробудил се от сън
в една епоха тъмна,
отнела ни неща,
тъй ценни, съкровени
за нашата душа.
Но идва ново време
на осъзнат живот.
Учителя за него
направил ни е мост.
По моста ще преминем
над бездни и тъми,
в Дома да се завърнем,
нов свят да съградим.
Учителя ни сочи
подхода най-любим:
каквото и да правим,
към Бог да се стремим.
С любов, надежда, вяра
с разумност, кротост, мир,
към Истината свята
безспирно да вървим.

Щом идеал Божествен
опазим чист и свят,
ще можем да разкрием
и дарбите у нас.
Учителю, води ни,
бъди ни канара.
Когато ни е трудно,
подай ни ти ръка.
И вместо благодарност
 поднасяме дела,
 които ще помогнат
 на нас и на света
 да се повдигнем духом
 и в нови честоти
 в реалност да превърнем
 красивите мечти.
 Да има мир и радост,
хармония, баланс.
И раят с чудна благост
да се завърне в нас.
Учителя очаква
да ни посрещне там.
И всички Бели братя
ще ни даряват с плам.
Над нас Духът ще слезе
 и с огнени следи
 в телата ни ще влезе
 Нов път да освети
 към светли хоризонти
 с по-фини красоти:
 чрез звездни електрони
 да светим и блестим.

Мария Брайкова – Иса

Творческо единство „Хармония” –
„Слънчево перо”, маслени бои

За картината „Слънчево перо“

Тази картина е дело на Добринка Златарева от Смолян, моя сродна душа и приятелка. Датирана е 4 май 2021 г. с посвещение „От Слънчевите братя“. Подари ми я за моя рожден ден.

Зарадвана от милия жест, сложих картината при орхидеите на балкона, за да ги огрява това приказно топло слънце, да ги приласкава и гали с вълшебното си перо.

И о, чудо! Както орхидеите не вървяха добре, изведнъж започнаха да цъфтят по много, с големи и красиви цветове. Цъфтяха всяка година, сякаш взимаха енергия и сила от някакъв неизчерпаем източник.

За моя голяма изненада, орхидеята с аметистови-лилави цветове, която е точно пред картината, излъчваше и аромат: толкова фин, толкова приятен и нежен, че те пренася в друг един свят на хармония и благодат. Трета година поред тя цъфти, както стана и тези дни. Какъв празник е това: с цветовете си ми напомня за рая, а благоуханието ѝ изпълва душата ми с тънките извисени нотки на финес и съвършенство.

Ето какво прави Слънчевата алхимия! Ето какво се постига с една жива картина! Ето как Любовта и Светлината, пресъздадени чрез изкуството, правят чудеса!

Благодаря на Слънчевите братя! Благодаря и на Добринка и на нейната муза! Нека вдъхновението да продължава да тече изобилно през нея и нека картините ѝ да радват очите и сърцата на все повече хора в страната и по света! Нека зовът за мир и хармония чрез изкуството и творчеството да достигне навсякъде и до всички.

Както е казал Учителя, така и ще бъде: светът ще се оправи не от управниците и политиците, а от творците: музиканти, художници, писатели и поети! Колко много работа ни чака сега – да се захващаме и да я вършим с желание, обич и вещина!

Учителю

Учителю, от своя връх небесен
дали ни виждаш и ни чуваш ти?
Дали отново нейде ще се срещнем
там горе, сред безбройните звезди?

Като Христос, свободни ни оставяш
по стъпките Ти ние да вървим,
но паднем ли, ръка ни ти подаваш
и помощ ни оказваш в този миг.

Учителю, от Словото Ти чудно
любов и светлина към нас струи,
изпълва ни докрай, пробужда
Божественото в нашите души.

Сега поклон пред тебе правим,
защото път красив ни очерта,
за да постигнем Вечни идеали,
да се завърнем с радост у Дома.

Тогава редом с нас и Ти ще бъдеш
да ни представиш в нови Небеса –
и обещаното от Бога ще се сбъдне:
да ни изпрати светеща дъга,

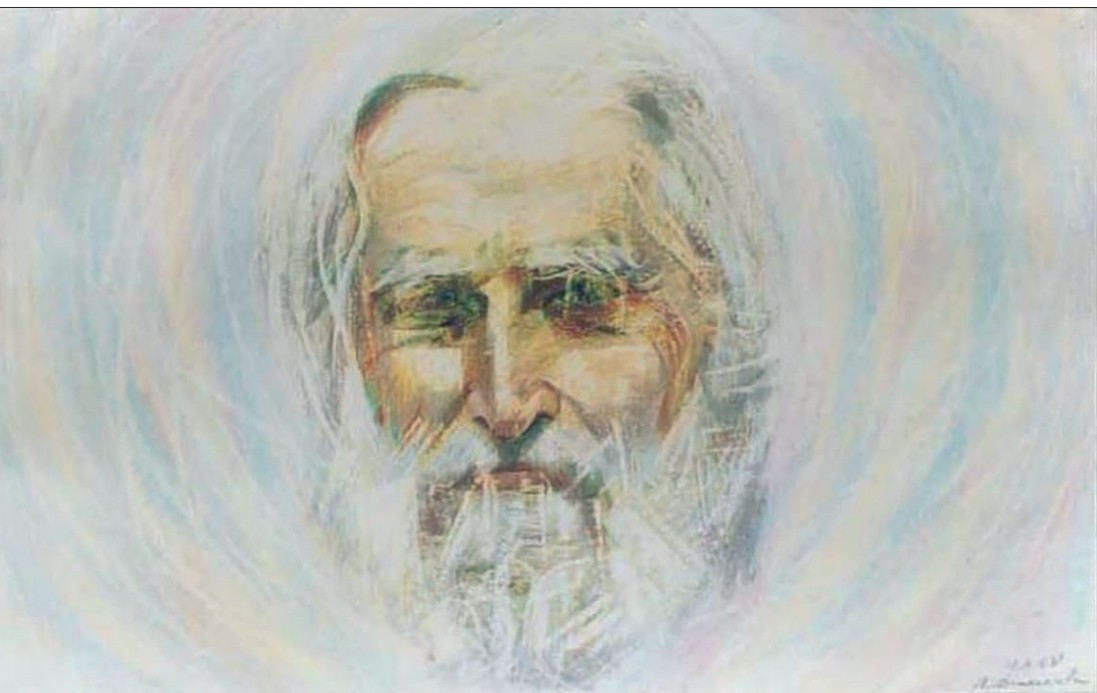
която свързва с обич световете,
материята обгръща в дух
и тук започва Златната епоха
на мир, хармония, благодат.

Благодарност

Учителю, благодарим ти
за твоето присъствие в нас.
Ти продължаваш да ни учиш
чрез словото си живо в клас.
Дори невидим, ни говориш
чрез някой верен ученик.
На всеки ти ще отговориш
с послание, знак или пък стих.

Учителю, благодарим ти,
че ни помагаш всеки път:
когато нещо се обърка,
на злото слагаш своя прът.
И с примера си вдъхновяваш
да се подготвим за това
през всички трудни изпитания
да минем с вдигната глава.

Учителю, благодарим ти,
за всичко ти благодарим!
И с тази връзка непреривна
ще се научим да летим.
Ще се издигнем в Светлината,
за да открием своя храм –
Духът да слезе и в душата
да влее трепет, сила, плам.

Художник: *Лили Димкова*

Мария Томова

На Учителя

Дух светъл – пълен със Любов!
Сияйно Слънце – Мъдрост, доброта!
Страдалец първи сред хората!
Баща на бедни и богати.
Слово ясно – извор непресъхващ.
Дела неповторими – земни и небесни.
Път светъл, ум бистър – необхватен.
– Учителю – така си близо в нас
и толкова далечен!
Аз знам за Теб – преди да се родя.
Частица сме от Твоя Дух родопски,
а неразбран остана за мнозина Ти!
Мъдрец над мъдреците!
Отломък древен – приятел на Орфей.
Раздаде на всички нас – любов и песен!
Водител слънчев от родопска кръв!
Нестихващ кръг от танц космичен!
Безкраен лъч от Светлина!
– Учителю, ще дойдем някой ден
и ний във Рая!...

21.04.2001 г., 18.00 ч.
Смолян

Посрещам Те, Слънце,
с обич в сърцето!
Погалваш ме нежно –
живот ми даряваш.
Нашепваш ми тихо
да бъдем добри.
За Тебе сме всички –
любими деца.
Целуваш дървета,
птички, роса.
Цветенца и хора
очакват Те с обич,
славеи химни
за Тебе редят.
Бисерно грее
росата елмазена.
Изворче чисто
целува Те кротко,
жадува със Теб
да се слее в
Безкрая!

26.04.2002 г., 10:45 ч.

С Почит

*На истинския приятел и брат
Красимир Златарев*

С превратности изпълнен е животът,
отдаден на всеобщото Добро.
Ти бил си, беше и винаги ще бъдеш
с нас в едно.
Приятелю и братко, аз знам за тебе
Бог е отредил да бъдеш
свързващата нишка
между душите ни добри,
да бъдеш наш небесен воин
и земен рицар на честта.
Да имаш вечен Мир,
покой и свобода.
Да бъдеш винаги обгърнат в Светлина!

28.01.2004 г., 09:00 ч.

„Учителя в житата”, акрил,
Мария Харалампиева

Мария Харалампиева

На Учителя с Любов

Името ти значи камък.
Лекциите твои значат зов
да запалиш в нас Божествен пламък,
да запалиш в нас Божествена Любов.

Ний четем и учим за живота в захлас.
Да вървим по пътя, който ти си ни проправил,
с благодарност, че помислил си за нас,
за богатството, което ти си ни оставил.

Като в снежна партина, изринал в снега
малка пътечка достига високо върха,
така и словата ти ценни и ценни дела
достигат до нашата бедна, но крепка душа.

Ето за тези прекрасни неща
с благоволение прекраям глава.
И благодарност към Бога отправям,
че българин бил си, че ходил си ти по нашата земя.

Казвам се Мария Харалампиева. На 56 години съм.
Щастлив човек съм.

Пенсионер по болест съм, но това е благословия
за мен.

Свободното време, което е безкрайно, ме научи да
си уплътнявам деня максимално.

Рисувам – имам една самостоятелна изложба,
предстои ми втора, ако е рекъл Господ.

Пиша – имам две издадени книги. Едната е роман,
а другата е с новели.

Правя бижута от мъниста, с които спечелих няколко
международни награди.

Това ме кара да се чувствам полезна и удовлет-
ворена.

„Ръцете, които дават живот“, акрил,
Мария Харалампиева

*„Рибното езеро от високо”, масло,
Велислава Ивановска*

Маша Стоянова

(1954 – 2023)

Бог е Любов. Бог е Светлина.
Бог е всичко на света.
Колкото е слънчево на душата ти,
толкова слънчево ще е пред очите ти!
Колко ѝ е леко на душата,
когато дадем път на Добротата!
С много любов да добруваме!
Да не мислим, че слугуваме!
А с радост да благоуваме!
Да мислим с любов!
Да говорим с любов!
Да постъпваме с любов!

Нова година

Нека през тази Нова година:
Обич и Любов много да има!
Винаги да е усмихнато лицето!
А и да е леко на сърцето!
Годината да е щедра и богата!
От смях и Радост тя да е залята!
Добрината и Топлина вред да се лее!
И Слънцето с лъчите си да ни грее!
Надеждата в нас да е винаги жива!
А и с това Земята ще е по-красива!

01.01. 2018 г., 0:21 ч., София

Искам да Ви разкажа...

На 24.11.2017 г. (петък) от 18:30 ч. се проведе ежемесечната среща на творчески кръг „Слънчеви лъчи“ в гр. София.

Темата беше „Съзерцание“.

Както винаги, всички се бяха постарали да напишат своите „домашни“ – така често обичаме да се изразяваме.

Те бяха особено вълнуващи, различни и в същото време толкова еднопосочни в своята същност.

Много ни зарадваха със стиховете си Мария Брайкова, Цвета Коцева, Иван Иванов, Тамара Пенчева, Диана и Любомир Митеви, Станчо Станчев.

Разбира се, всички останали ни бяха подготвили също много прекрасни творения.

За малко да пропуснем да чете Иван Михайлов, който е пример за подражание на прилежен ученик, на чието постоянство от сърце се радваме.

Участваха задочно поети от цялата страна – прочетохме стихове, изпратени от: Агная Роса (Пенка Барозова) от Бургас, Добринка и Божанка Златареви от Смолян и сестра Людмила Дилова Иванова от с. Гайтани, Видинско.

Колко е радостно, че на нашите поетични и творчески вълни се включват души отблизо и отдалеч!

Диана Митева от „Идея Вита“ прочете творби от новата си лирична книга „Самота в душата няма!“, от която присъстващите получихме с автограф.

Всеки участник бе дарен с много красиви, ръчно изработени картички от Добринка и Божанка Златареви от Смолян.

Йоана Савова, след като изсвири своя композиция, започна да анализира музика за „Сътворението“.

Съзерцавахме заедно Слънцето, Водата, Дъгата, Планината, Цветята, Светлината, Свободата...

Пяхме, както винаги, песни на Учителя, казахме си формули и молитви.

Под звуците на нежната и приятна музика на пианото, сътворена от Йоана Савова, в момента на срещата ни се родиха много стихове, изпълнени с радост, красота, и творческо вдъхновение.

Цареше вътрешно спокойствие, мир и хармония.

Благодарим на Мария Брайкова за нейния непрестанен стремеж и заразителен подтик към творчество, вдъхновение и единение.

Благодарим и на всички присъстващи за хубавите творчески дарове.

За прекрасното настроение, което се създаде, благодарим и на певческата група „Озарение“, която ни повежда с техните ангелски гласове.

Роди ми се следното тематично стихче:

*„Идваме след съзерцание,
слушаме тук „Озарение“,
получаваме ние смирение
и с творческо вдъхновение
радва ни Божие Благословение!“*

Впечатли ни стихотворението на Мария Брайкова „Съзерцание“.

Звучаха нежно думите:

*„Дървото на Живота в мене
разгръща своя път в света,
расте, цъфти и сладко зрее,
поднася дар на Любовта.“*

Тръгнахме си одухотворени, окрилени, от Светли-
на озарени и за добри дела вдъхновени!

*„Изкачване”, Творческо единство „Хармония” –
Красимир Златарев*

Митра Димитрова

(1929 – 2016)

Мусала

Аз започнах новото учение
и от извор жив вода да пия.
Слънце грее отвисоко,
радост носи на сърцето.
Птичка сладка песен пее –
скърбите да разпилее,
всичко в мир да заживее,
сладка песен да запее.

Към върха ний ще вървим –
всичко ново да творим.
И цветята, и водата
с радост пълнят ни сърцата.
Бодро крачиме напред,
всичко гледаме навред,
нови сили в нас се вливат,
езерата тук се ширят.

И след рилски красоти
тук, в родопските земи,
ний свещена Паневритмия играем
и хармония всемирна ще познаем!

*„Цвете”, темпера,
Наташа Балабанова*

Наташа Балабанова

Божествена Любов

Божествена е Любовта.
Понякога я има на Земята...
друг път не...
Тя тук е с име на жена,
но има мъжки рамене.

Ранена птица.
Послеслов.
Видения от красота...
Но озари ли те любов,
тя е щастливата звезда,

която ще те извиси.
Цвят на дните ще даде.
Със златни нишки тя тъче
платното в твоето сърце.

„Лебед”, темпера,
Наташа Балабанова

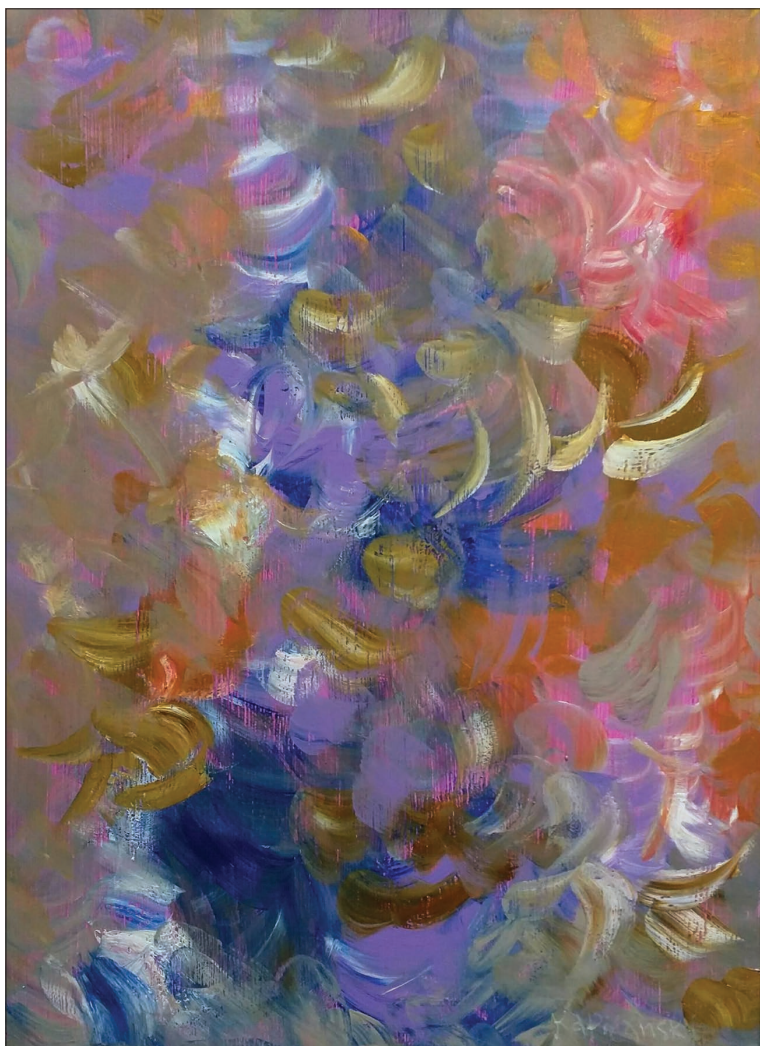
Птица

Какво ли е да бъдеш птица?
Да полетиш над синия простор.
Да дойде слънце в твоята зеница.
Да си над къщите,
над слънчевия двор.

Да си далеч, далеч във синевата,
над планините и над синьото море.
Да си далеч, далеч в необята
и да прегърнеш цялото небе.

Крила разперваш – толкова е лесно.
И ето сбъдва се копнежът твой.
Така свободно вече е сърцето.
Сега си птица, търсеща простор.

Не търсиш слава, красота и нежност.
Крила разперваш. Ето, че летиш!
Над думите, над необятна Вечност.
Света в крилата си сега държиш.

„Магическа Музика”, акрил
Пламен Капитански

Николай Орфеев

Най-Важният ген

Отново с теб съм, благия Учител,
и денят е приказно щастлив.
Ти водиш ме в своята Обител,
в свят вълшебен и красив.
Слънцето ми се усмихва
там, зад облак снежнобял.
И душата ми притихва
пред светлинния портал.
Нежно гали ме морският бриз
и тихо за теб ми нашепва.
Политам високо над земната вис,
а сърцето ми като птиче потрепва.
Светлината в себе си усещам,
топлина в гърдите се разгаря
и таз целувка на Духа гореща
дверите райски отваря.
Ти идваш от вековете,
за народите земни ярко светило.
Образа ти свиден, Пресветий
в рамка златна сърцето ми е съхранило.
Душата ми, Учителю, те помни,
и зная, винаги си бил до мен.
Прелиташ пространства огромни,
за да има радост в моя земен ден.
Творци на приказни вселени
в земята обетована си призовавал.
Усетих полъх свеж, души свещени,
носители на светъл Идеал.

Ръце към теб с любов протягам,
като малкото дете.
Ръката си в твоята полагам
и мирът ми с всеки миг расте.
Извор непресъхващ на познание,
ти нашепваш ми думи крилати,
водещи душите към ново съзнание,
Учителю на Учителите святи!
Как искам на тебе да приличам,
затова те моля: научи ме,
като тебе, Учителю, да обичам,
моля те, благослови ме!
Днес е най-важният ми ден,
миг от мойто вечно настояще.
И зная, ти си винаги със мен,
Учителю на всички зрящи.

*Стихове на ученика, вдъхновен
от Духа на Истината*

22.03.2018 г.

Петър Нешев

На Учителя Петър Дънов

Учителю, благодаря ти за това,
че аз съм тук, сред тези светли хора,
носители на светлина и топлина,
които с твоите думи ми говорят.

Учителю, благодаря ти за това,
че ми посочваш правилна пътека.
По нея да вървя, с обич през света.
Пътеката духовна на човека.

Учителю, благодаря ти за това,
че твоите мисли в мене проясняваш.
Че с много обич, вяра, честност, доброта
ти всичките ни щедро надаряваш.
Че с братските души и моята душа
към слънчевото лоно приобщаваш!

Благодат

Приятели, какво е благодат?
Навярно благодат е да обичаш,
да те обичат и да си богат
на доброта и в нея да се вричаш.
 Приятели, какво е благодат?
 Навярно благодат е, че сме живи.
 Родени сме в един прекрасен свят.
 От нас зависи тук да сме щастливи.
Приятели, нали е благодат
да те облива Божията благодат?
До теб да крачи, редом, верен брат
или сестричка – изворче на радост.
И ако не може да си вечно млад,
то благодат е дълга, мъдра старост.

Житното зрънце

В леглото си земно житното зрънце
сънува златно, изкласило поле.
Сънува тих полъх и ласкаво слънце
и звездното, лунно, безкрайно небе.
 В съня си то вижда жътвари, комбайни
 и хладни хамбари, човешки ръце.
 Пътува по пътища знайни, незнайни,
 чрез хляб и сладкиш за щастливо дете.
Като житни зрънца сме, приятели, братя.
От Бог посадени на тази земя.
Призвани да бъдем солта на земята.
Да носим в сърцата си лъч светлина,
от Бога дарена, от нас отразена,
с преливаща с обич безсмъртна душа.

Пламен Станоев

Роден е днес Великият Учител,
на Бога раб и предан е служител,
Беинса Дуно със своето живо Слово
разкри ни нови небеса и битието ново.

Завеща да съградим живота нов
с правда, мъдрост, истина, любов,
за доброто да отворим душите и сърцата,
да живеем в истината, в мира и чистотата.

Сестри и Братя завеща да се наричаме,
Бога в себе си да заобичаме,
с вяра, благост, кротост, въздържание,
с милосърдие и в Него с упование

да поемем в Пътя съвършен на Бога,
всеки да си каже: „Знам и мога”,
да станем достойни Твои ученици.
Учителю любим,
БлагоДарим, БлагоДарим, БлагоДарим...

Златна моя химикалке,
тичай бързо по листата,
запиши ми ти словата,
дошли при мене с Вдъхновение,
по висше Божие благоволение,
Слова за нашия Учител,
Велик духовен вдъхновител,
Слова за Братство и Любов,
отправен към Небето зов...
Благодаря, Учителю любими,
и само като чуя Твойто име,
изпълвам се със Светлина...
Нима това е... Вечността?

Вечер имахме красива, поетична,
всеки си изля душата в рими,
чете се поезия различна,
песни пяха се любими...

Слънчеви лъчи ни сгряха,
говорихме за битието ново,
всички много съпричастни бяха,
със съзнание пораснало, готово...

На нашата сестра Мария,
(фамилията ѝ няма да разкрия),
от името на всички, и от мое име,
затуй, че бяхме заедно, Благодариме...

Горда и мистична
ме посреща Рила,
в свойто лоно ме приема
и ми дава сила.

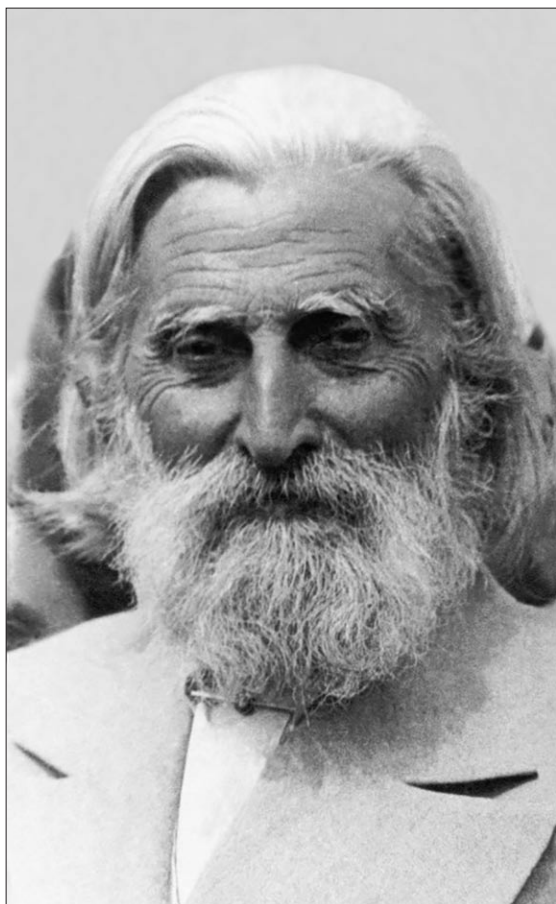
Тук царува
мир и съвършенство,
Душата ми замира...
и изпада във блаженство...

Чудно утро ме посреща,
че е празник ме подсеща,
ще посрещнем Новата Божествена година,
с добри дела и плодове в духовната градина.

Днес портал небесен се отваря,
да го приемем с Вяра в Бога,
в Учителя, в Доброто,
да заживеем в светлината,

да бъдем усмихнати,
благати,
да се обичаме,
да сме с Любов богати.

Честито, Братя, днес е празник на Душата!!!

Учителя Беинса Дуно – Петър Дънов

Р. Христов

Живата Вяра

Живата Вяра в Безкрайния Разум
ни свързва със Него и прави добри,
и чисти, и силни, и благи, когато
в душите ни Той е и Слово реди,

и песни възшебни и музика дивна,
изливаща багри в Небесен поток,
изгряващ кат' Слънце, в Зората прекрасна,
или като, в Школата, новий урок!

Ето Учителя¹ – стъпва смирено,
а всичко създал е, и всичко крепи,
и всичко дарява и Благословен е,
защото Любов е през всичките дни!

¹ Учителя на всички учители.

Вечна Слава!

На светиите от Рила¹
благодарност и привет,
че съм стъпвал по земята
на Свещения Завет

на Учителя Всемиров²,
с човеческия род,
кой огрява като Слънце
всяка твар, човек, народ!

Вечна Слава! Вечна Слава,
Изворе на вси блага!
Че те срещнах като Слово,
в пътя си, благодаря!

¹ „Дето се говори, че на Олимп обитават боговете, това не е било сегашната планина Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после е спаднал, а сегашният Олимп после се е оформил.” Беинса Дуно

² Учителя Беинса Дуно.

Словото на Беинса Дуно

Сто александрийски библиотеки¹
Словото на Беинса Дуно
е, и към Христа пътеки
с Приказност, с Вълшебство и с Добро!

Чудно е: Великият Учител
в малката България дойде,
в малката България, която
Той подготвяше от векове...,

със Орфей, със Кирил и Методий,
с Левски и Раковски, със Боян²,
с ангелите, служещи на Господ...
Всеки от Духа³ да е огрян!

¹ Най-малко.

² Боян Мага – синът на цар Симеон Велики.

³ Духа на Вечния и Безграничен, Вездесъщ
и Всемогъщ Господ Бог.

Свещения завет

България – пълен неутралитет!¹
На Великия Учител² е свещения завет.
На Великия Учител, в който няма тъмнота,
в който няма и омраза, в който няма и лъжа!

В който има безгранична Истина и Доброта,
в който има непрестанна Мъдрост и Виделина,
в който има благодатен Мир, Любов и Красота,
в който е Духът на Бога и на Господа! Хвала

на Великия Учител за великите дела,
за великата Му Милост, за великите Слова,
за великия Му поглед, виждащ и след вечността,
за великата Му Сила – носеща Разумността!

¹ Даден на 28 Август 1944 г., на хижа Еделвайс.

² Беинса Дуно – Учителя на Всемирното Бяло Братство.

България – Небесната държава

България – Небесната държава,
във която управлява БОГ,
ще кредитира всичките народи
със Словото на Святия Пророк¹,

който по пределите ѝ ходи,
и я освети от край до край!
Той е Дух и Слънцето, което
в изгрев е, за нов Божествен Рай!

Българи са всички по Земята,
служещи на Светия Отец²,
който преди векове изпрати
своя Син³, да бъде им венец⁴!

¹ Беинса Дуно

² Господ Бог

³ Исуса Христа

⁴ ореол

Към Учителя Беинса Дуно¹

Най-хубавите думи ни рече Ти! Всега
ще помним красотата на Твоята душа,
в която се преливат живите лъчи
на всяка Добродетел! А изгревите Ти
са тържество велико за всякоя душа,
във цялата Вселена, през всички времена!

Благодаря Ти, Благословени Учителю!

Учителю, благодаря за Светлината
на Твоя Дух, прострял крила
над всякоя душа, която
е част от Школата Вечна!

Едно със Теб да бъдем нека,
във мисли, чувства и дела,
и в Пътя да вървим во века,
към съвършенство, с песента,

която да ни носи Радост,
Хармония и Чистота,
и изгревите Ти да бъдат
безброй, с красивата Зора!

¹ Учителя на Всемирното Бяло Братство

Росица Петрова – Любов Пенова

На Учителя с Любов

*Посвещава се на Учителя
Благодарим, че живееш в Нас!
Любов и благодарност!*

Живея в страна,
от Бог определена
да бъде пример Тя
за цялата вселена.
Тук има долини
и планини високи,
просторни висини
и извори дълбоки.
В един Божествен кът,
пропит с обилна сила,
ний крачим към върха
на планината РИЛА!
Минавали са тук
по стръмнини нелеки,
старци и деца с Дух
силен и во веки
прославили с Любов
планинските пътеки!
Дошъл сред тоз народ
на Българите гост,
изпратен от всемира,
с Божията сила
да носи ДУХ И МОЩ!

Високо там нагоре,
на тих планински връх,
с Божието слово
изкачи върха пръв!
Не беше сам, мнозина
последваха Го там,
приеха Любовта Му
и станаха народ.
Учител Бог ни прати
от своето школо,
да учим и да помним,
че туй е за добро!!!
С думи туй е малко
да го изкажем днес
за туй, що Той ни даде,
а то ни прави чест
да назовем се с радост,
че Божи сме чеда
и Ученици верни
на ДЪНОВ, наш баща!!!

Небесен танц

*Посвещава се на Паневритмията –
„Слънчева спирала”*

Росата къпе моите нозе,
по тялото се влива чистота,
минава тя през моите сетива
и стига чак до моето сърце!
Усещам сила в моята душа,
готова е за танц на радостта,
с цялата си плът ще полетя
да срещна във всемира благостта!
Облечена в одежди бели,
с невидими крила ще полетя
към белоснежните предели,
ще пратя поздрав на света!
Оглася се просторът с нежни звуци,
в такт се движат множество ръце,
нагоре ги отправят като птици
и славят Бога от сърце!
Навсякъде е пълно с топлина,
от светли духове, дошли сред нас,
играем всички танц на святостта.
Благословен да бъде този час!

Просветление

България, страна на три морета,
гори, реки, зелени равнини,
планински извори, тучните полета –
живот блажен, светли бъднини!

Какво остана от Земята наша,
благословена, слънчева, богата?
Стадата тръгват утринта на паша,
след залеза, очаквана почивка свята!

Какво не ни достига днес?
Децата, разпилени по света,
всеки ден очакват нова вест
майки и бащи, братя и сестри!

Защо България се спъна
във сделки, уговорки слепи?
Духът ни в тъмнина потъна...
объркан е от новини нелепи!

Народе Български, стани,
от сън дълбок се събуди...
Земята си Ти обнови,
за бъдните Ни светли дни!

Просветление ще прати Бог,
ще събуди нашите Души...
с Мир, Любов ще сторим скок
към Нови, Чисти, Свети Бъднини!!!

ЩЕ БЪДЕ!!! Със много Вярa и Смирение!

Пътят на Живота

Вървим по своята пътека
в живота светъл и красив,
звездите светят отдалеко
с топъл поглед, вечно жив!
Това е пътят на Душата,
стаила се при нас сега
в обятията на телата
и топъл дом без суета!
Бъдете всички тъй кристални,
в пътя Земен – благодат,
да бъдем дружни, благодарни
със силен Дух велик, крилат.
Обичта да бъде притча,
порив в нашите дела
кротостта с нас да тича
леко, с Ангелски крила.
Любовта да е свещичка
в тъмни нощи и беди;
в погледа – една звездичка,
звезден прах, безброй мечти!
Тъй да бъде в пътя Земен
нощ и ден, безброй лета,
да оставим спомен тленен,
къс от нашите тела!
Пътеката привършва Тук,
по нея всички сме вървели.
Дали да продължим оттук
или да литнем, без предели!!!

Обновяване

Не пускай в душата си тъга,
да се разсее гъстата мъгла
с воал покрила нашите сърца,
разума пленила в сивота.
ДО ЩЕ ДЕН! ОБНОВЕН!
Сияен, пълен с чистота...
огрял Душата и Духа...
проявила святостта!
Рано сутрин, призори
сърцето си разтвори,
към Бога поглед отпрати,
тайна молитва направи!
Мили думи изпрати...
чисти мисли приеми...
в скришна стая съхрани
това, що Бог ти повери!
Сърцето ни ще заблести,
Душата грешки ще прости,
светът край нас ще промени
очакват ни щастливи дни!!!

Вечната Рила

Усетил зова на гората,
чистия утринен свян,
небето, звездите, луната,
планинският връх е огрян!
Пътеката тясна нагоре,
с фенерче в ръка призори,
крачка след крачка в простора,
Изгрев свещен озари...!!!
Какво ли ни сбра отдалече,
с молитва да кажем това?
В Душата ни става по-леко,
с шепот редиме слова!!!
РИЛА красива и вечна!
Приели в своята душа
Обич, Любов безконечна,
бликаща в нашите сърца!!!
Бъди наш дом и утеха,
закрилница в зло и беда,
отваряй на всеки пътека
да може да стигне върха!!!

Во Веки В нас

*160 години от раждането на
Петър Дънов, чрез който се прояви
Учителя Беинса Дуно*

Пред Твоя образ с благодат
молитва от сърце отправям,
с дълбок Поклон и Вяра силна
при Изгрев-Залез... всеки ден!

Годините, чрез ТЕБ минават леко,
защото Си в сърцата ни, в Духа,
остави в нас – отъпкана пътека,
вървим по нея – изпълнени с Любов!

Надежда, Вяра, Светлина и Мъдрост
излъчва Твоят образ от портрета...
Понякога... в мига, когато се гневим,
усещам укор – в погледа Ти светъл!

Разбирам, че сгрешила съм в мига
на гняв и суета Човешка....
но Ти подаваш Батинска ръка –
прощаваш ни – за всяка наша грешка!

Благодарим, Учителю любими,
остави ни – беседи, мисли святи,
че ни научи – прошка да дарим...
всеки ден с молитва те Боготворим!!!

Светла Панайотова

„Всички народи са отговорни пред Разумната Природа. В света има една мирова държава. Единственото нещо, което иска Разумната Природа, то е всички същества да бъдат свободни. И ако ние страдаме, то не е нищо друго, освен, че Разумната Природа реагира на нашето невежество. В тази мирова държава няма българи, французи, германци, англичани, американци, руси. В нея има граждани на Божието Царство.“

Учителя Беинса Дуно

Учителя Беинса Дуно

Учителю, през колко нощи,
дни,
стоял си сам под звездното небе
в зори?

И с мощния Божествен Дух
изпращал си към нас, в света,
вълна подир вълна
от нежност, обич и Любов,
от Правда, Мъдрост, Добродетел
и Истина една,
която чуваме сега,
когато във верига слята
стоиме на брега:
са учим, да живеем, да творим
в хармония и мир,
добро да носим, злото да смирим.

Цялото

В прекрасни светли далнини,
в неznайни светли глъбини
избухvat, раждат се звезди,
изгряват нови светове, съдби.

*

Блещукат хилядите, милиони,
милиарди светове
в безлунното небе.

Говорят те
с езика
свой – небесен
Дар – Божествен.

Преплитат нишките
космични, вечни,
без начало и без край.

В умовете ни, в сърцата
и в душите – святи
пулсират хилядите, милиони,
милиарди светове.

и чувстваме се истинни,
потребни, сигурни
в непреходното.

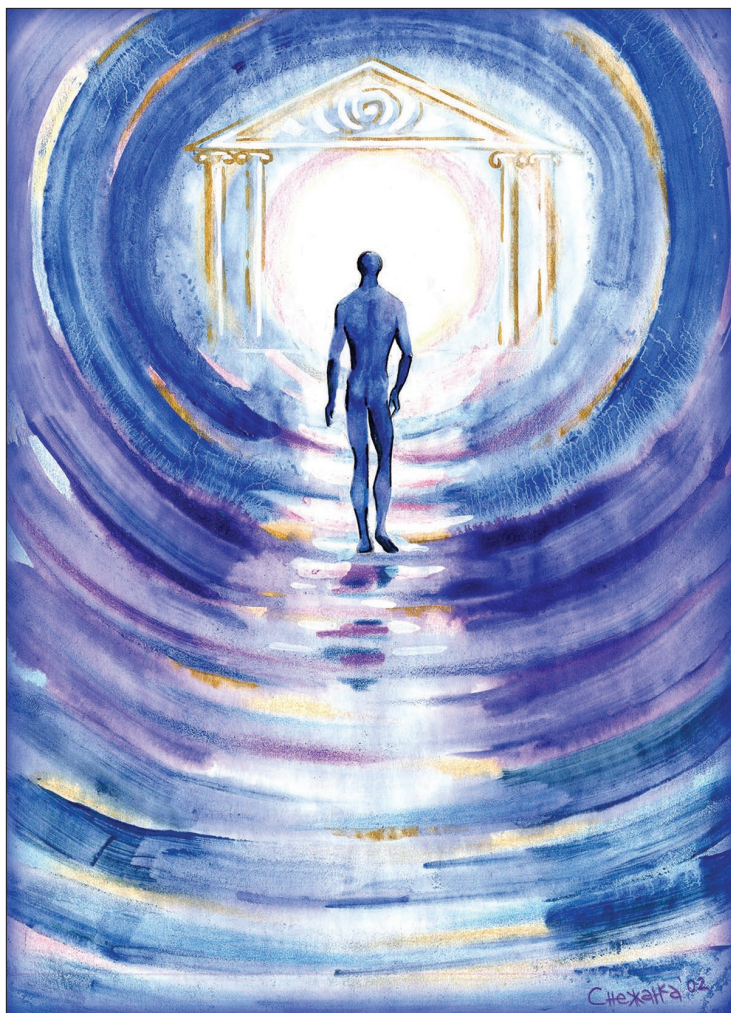
Защото ние – хората,
безценни клетки сме
в Божествения Промисъл
на Любoвта,
на Цялото,
с което сме в едно.

Рила ни зове

През всяко лято – Рила
магнетично ни зове
с високите си върхове.
със езерата сини и глъбинни,
със синкавите в мараня долини,
със ручеите чисти и скокливи,
с омаята на пъстрите цветя,
със изгрева на Слънцето
 във утринта,
със песните, които пеем
 от зори,
със музиката, Паневритмията,
 игри.

През всяко лято – Рила
магнетично ни зове
с простора необятен
 и лъчист,
със едрите звезди,
с вековните гори,
със записа на вековете,
закодиран
 в чудните скали.

И всяко лято
ние учим се прилежно
на този тъй велик
Божествен език.

„Път”, акварел, Снежанка Стоянова

Независимо от житейските противоречия,
в които човек често се загубва, ако той поддържа
пламъчето на своя Стремеж в себе си към Истината,
идва моментът, когато намира своята светла пътека
и тя го извежда до вътрешния Храм.

Снежанка Стоянова

Целта – Бог е

Целта – Бог е.
Път труден и трънлив.
Безброй препятствия тежки.
Понякога – отчаяние.
Не му вярвай, илюзия е.
Като че ли няма развитие.
Връщане назад.
Но ти вървиш стъпка по стъпка.
Ти градиш камъче по камъче.
Всяка трудност ключ е.
Дар ти дава.
Не спирай, продължавай!
Целта те тегли.
Всеки труд се възнаграждава.
Всичко възможно направи.
Велико е да преодоляваш трудните дни.
Растеж това е.
Конфликтите – възможност за учение.
Умът ти нека да строи.
Към пълния успех така се върви.
Победата славна за теб е отредена.
И нищо, и никой не може да ти я отнеме.
Не спирай, продължавай!
Вярвай!
Така е!

1996 г.

Молитва

Разгръщам гърдите си
и от мен полита Птицата на Любовта.
Избухва в Полет устремен,
разбивайки на хиляди парчета
затвора столетен на сърцето.
Лети напред,
със Свободата,
жадувана от толкова лета,
за да се стопи в Любовен Плам
и стане самата Светлина.

Всеки Устрем среща Целта си, за ново Раждане.

София, 19.09.2003 г.

Вятър-Дух

Вятър-Дух душата ми изпълва
с притчи древни от прастари времена,
с тайни тайнствени, неземни...
С мълчание и тишина.

И копнеж незнаен
от дълбините ми душевни
полита с Вятъра, разпервайки крила.

2005 г.

Истината

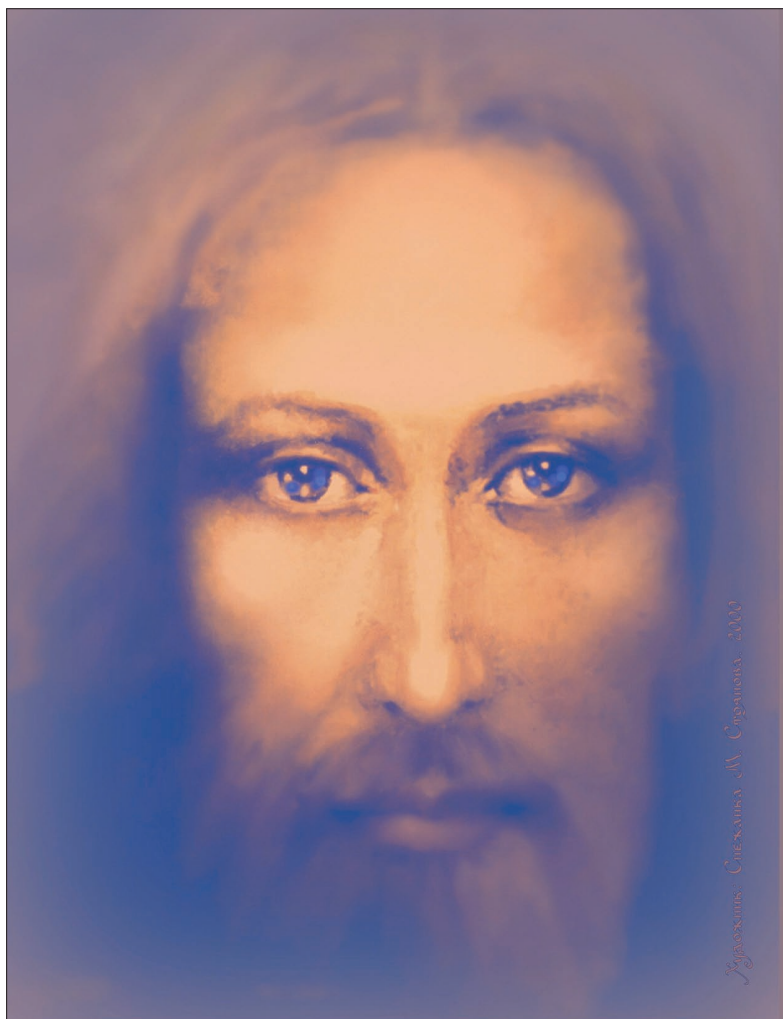
Небе.
Синьо, чисто, дълбоко.
Кристално звънти.
Пътувам навътре.
И нависоко.
Тишина велика.
Свят идеален –
Първопричина
на всички неща.
Дух животворящ
цялото Битие,
моята Същност
и моето Житие.
Истина една:
Бог Е.
Поклон.

14.01.2021 г.
София

Вятър Благовестник

Вятър Благовестник
от мазето на душата
старото отнася.
Врати – Простор отваря
и към Необятното
сърцето се понася.

2009 г.

„Спасителят“, маслени бои и компютърна обработка,
Снежанка Стоянова

Любими мой

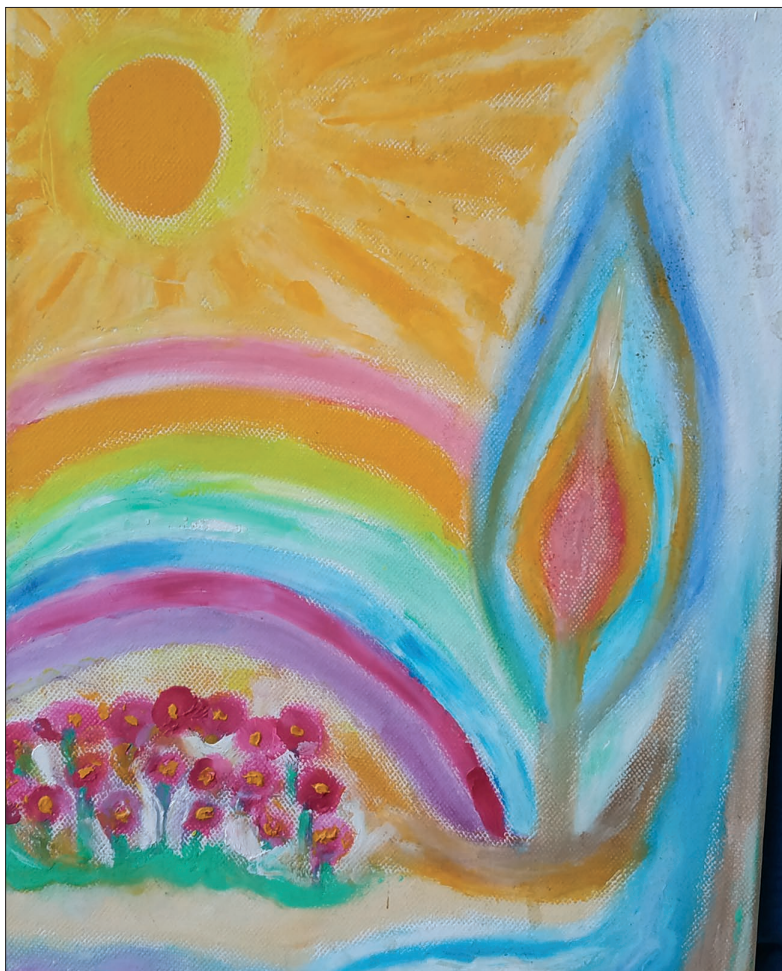
Любими мой,
единствен мой Любими,
моя космична Любов,
мой Господи,
какво съм без Теб?
Ти си Животът в сърцето ми,
Ти си диханието ми,
Ти си Всичко...
Разтварям се
в Твоята Любов
с Благодарност.

11-ти Октомври, 2007 г.

Бог расте в мен

Бог расте в мен
с всеки изминал ден!
И Неговата мощна Светлина
топи всяка сянка, тъмнина!
Слънцето на Любовта
грее в моята душа –
Нов Живот изгражда,
Радост в сърцето ми засажда!
За да светя в Красота
и дам своя принос на света
в Името на Господ-Бог Иисус Христос
и по волята на нашия любящ Баща!
Амин!

16.01.2019 г.

*„Дъга”, масло,
Мария Брайкова*

Стоян Марков

Подем и Възнесение*

Обърнах се към Бога,
покаях се пред Него,
Прощение получих,
Спасение Христово.

Подем в душата моя,
Възраждане усетих,
изпълних се с Блаженство, Светлина
и се възнесох с радост
към Райската врата.

Тогава аз разбрах...
Бог вдъхна ми живот,
Новородих се в Чистота,
просветна Светлината
и Истината засия.

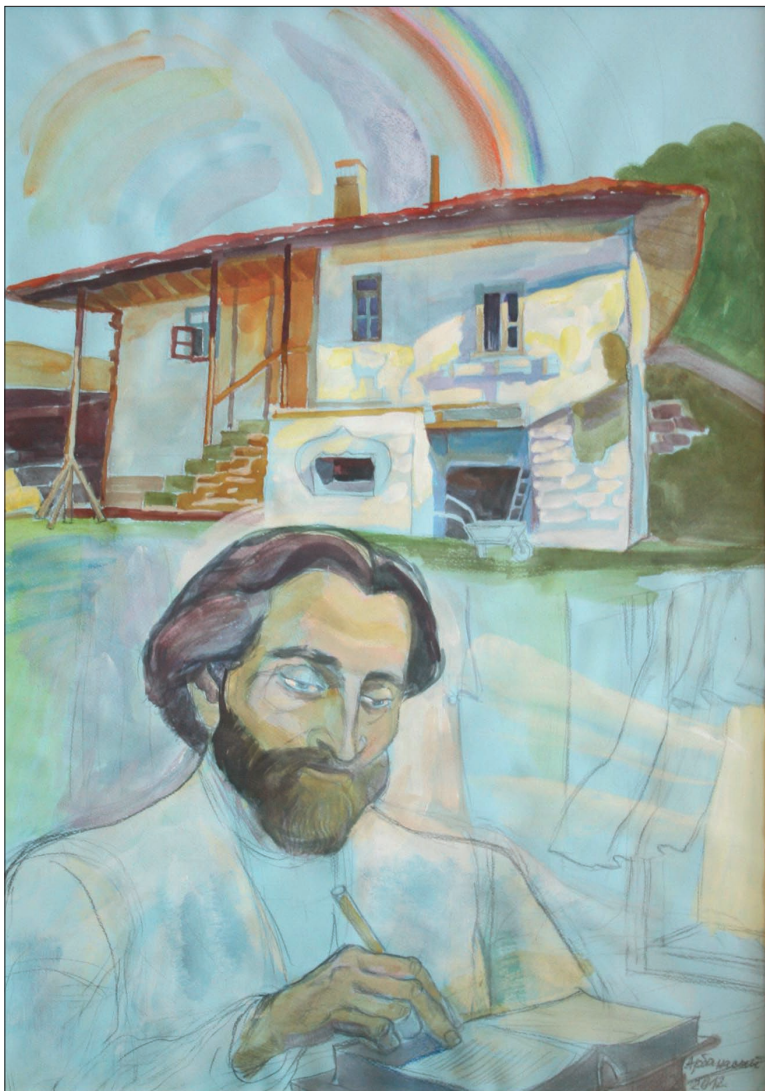
С обич в сърцето
на Бог благодарих,
Повярвах Силно в Любовта,
това е Пътят на
Възнесението към Отца.

15.04.2019 г.

* Стихотворението ми се даде след прочитане на Беседата „Страхът“, 1 ноември 1914 г., „Сила и Живот“ Том 1 от Учителя Беинса Дуно.

„Седем стъпки има, по които трябва да вървите, преди да можете да властвате над лошите духове. Нечестивите духове ги е страх от Светлината. Първото нещо, което трябва да направите, е да се обърнете към Бога.“

Учителя Беинса Дуно

*„Учителя в Арбанаси” – Учителя Беинса Дуно
при съставянето на „Завета на цветните лъчи
на светлината, акварел, сух пастел, молив,
Тамара Стаева-Пенчева*

Тамара Стаева-Пенчева (1951 – 2024)

Учителю

Учителю любими,
спасяваш ме в беда
и всичките ми съмнения
разсейваш с лекота.

Духът ти е надежда
и вяра за избавление
от всичките беди,
ти даваш ми утешение!

Да вярвам във доброто
и с прошка да решавам
назрелите конфликти,
с любов да разрешавам.
Благодаря!!

Зелен свят

Перуниките цъфтят,
кой ли Бог ги сътвори
тъй прекрасни, царствени,
шестолисти и любовни.

Здравецът под тях е страж,
стеле своята защита
със килим от свежи листи,
с устица – цветчета.

И зюмбюли отлетели
във безкрайните предели
на растителния свят,
пълен с чуден аромат!

25.04.2024 г.

„Орфеевото цвете с Маричините езера – Рила“, масло,
Тамара Стаева-Пенчева

Благодарност

Душата ти е езеро, в което
благоевено оглежда се Небето!

С безкрайна грижа и любов
украсяваш нашия живот

и търпеливо, всеотдайно
разкриваш най-дълбоки тайни

на музиката във света,
за да прогледаме в нощта.

С Учителя ни тъй любим
без страх от трудности вървим!

И винаги във Твоята ведрина,
в усмивката Ти сме окъпани!

*„Кръгове от Любов”, масло,
Велислава Ивановска*

Тогор Кралев (1923 – 2013)

Потърси доброто

Потърси доброто, братко, у човека!
Погреби му злото и полека-лека
Ще стане промяна в неговата грешка
И виж, че облякла съвсем нова дрешка!

Стига вече злоба, кърви и куршуми,
Паднат ще вериги и вси гнили думи,
Ера нова иде на Любов и братство,
Доброто поднася своето богатство!

Потърси туй злато, братко, у човека,
Кажи, че го търсиш оц от памти-века,
Изпрати му чиста, сърдечна усмивка,
Заживейте дружно в работа, почивка!

Дайте си ръцете и се прегърнете –
Всичките сме братя, добре разберете!
Злото, грях, омраза далеч захвърлете,
Ей ви бели дрехи, с тях се облечете!

Заедно да тръгнем в слъчева пътека,
Ясно очертана вече за човека!
Мъдрост, Истина, Любов – туй е нейний зов
И осмислим ще живота во веки-веков!

Псалми на гълъба

На дивна полянка,
покрита с цветя
трепна малка сянка,
гълъбът се спря.

В кротост, благородство
той се потопи,
с нежност и доволство
тихо промълви:

– Мила майко свята,
по небесна шир
и тук на земята
нека бъде мир!

Христина Иванова

На Учителя любими

Погледът Ти тъй благословен
винаги е той до мен.
Портретът Ти стои пред мен,
а друг портрет ме пази до леглото.
Когато аз сгреша, тоз поглед се променя
и като жив ми казваш Ти:
„Тук ти сгреши.”
Тогава бързо ръце разтварям
и моля аз за прошка.
А след това беседа вземам
да видя къде греша.
И тук, Учителю, благословен от Бога,
веднага отговора даваш Ти.
За Благост, за смирение,
за силна Вяра и Божествена Любов,
ти говориш ни с Любов.
Дето Мъдрост управлява,
редът не се нарушава,
дето Истината грее,
плодът цъфти и зрее.
Благодаря Ти, че те има.
Ти ни сърцата запали.
Благодаря че ни събра.
Благодаря, благодаря,
от все сърце Ти аз благодаря!

22.03.2006 г.

На Христа – Великден '03 г.

Този Божи син,
кога на кръста Го качили
и от порите Му кръв потекла,
там насилие ширяло,
там страдание и мъка е царяло.

Той живота Си положил
от граха да ни спаси.
Той не казал, че е гладен,
а водица им поискал:
„Жаден съм!“ – им рекъл Той.

Тез палачи, жадни за невинна кръв,
гъба в оцет натопили
и към устните Христови приближили.

Тъй Христа скончал със мъки
земни, нечовешки,
от едно в друго състояние се въплътил.
От смъртта се не уплашил,
не загинала е същността.

Мили Боже, колко мъка нечовешка
Ти преглътна зарад нас.
Тебе поем, Тебе благославим,
Тебе Господи, благодарим!

*Учение, Философия,
Начин на живот,
това е Учителя.*

Акростих*

Бог
Е
Истина,
Носеща
Свобода.
Амин.

Дух.
Учител.
Небеснаго
Отца.

* Това е духовното име на Учителя, като се прочетат първите букви отгоре надолу.

На Учителя

Учителю любими,
от минали години
пазя светли спомени за Теб
от моите предци.
Душата ми е тъй
голяма, отворена
за твоите слова.
Много мъдрост извлякох
от тез слова безчет.
Уча и се питам
как без грешки да живея
в тоз свят голям и грешен
Съветите Ти мъдри
и силата Ти мощна
все още ме крепят
в радост да живея
и грешките мои да преодолея.
Сега не мога
по твоите пътеки
аз да ходя, но мислено
пренасям се и тъй
по Твоите стъпки
пак вървя напред.
Аз вярвам в доброто,
че чудото ще стане някой ден.
И пак в реалността ще ходя.
Ще се кача на Мусала,
ще поздравя Бога,
слънцето и Теб.
Макар и мислено нагоре!

12.07.2011 г.

Казвам се Христина Т. Иванова, родена съм в гр. Айтос 1945 г.

Пенсионер съм, работех в Студенски град като инспектор в СОС.

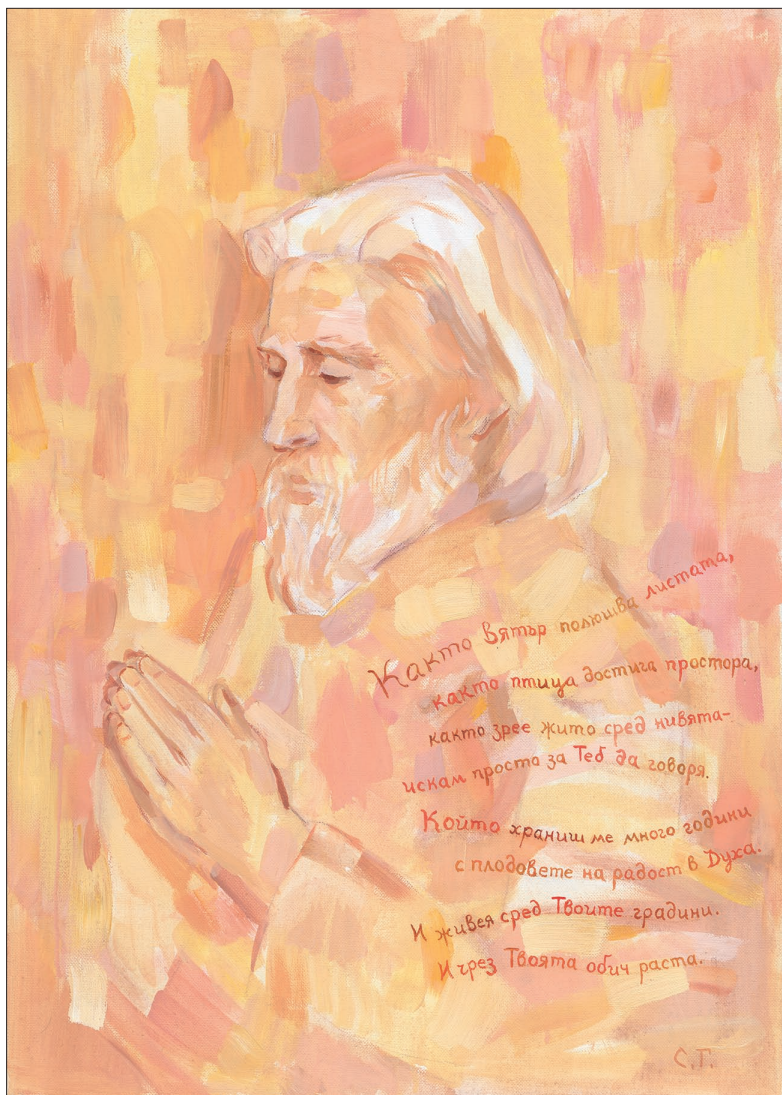
Моята баба по бащина линия ми остави наследството от книги на Учителя, които после моите родители ми предадоха. И така се падам трето поколение в родата ни, които сме последователи на Учителя.

Много мога да разказвам за преживяванията ми откакто съм в Учението, но ще стане много дълго.

Само хубави неща галят моята душа, откакто съм в него.

Ще разкажа една случка за този ден – 12 юли.

Сутринта станахме много рано в Айтос. Започнахме да чистим зелен фасул и да белим картофи. В един голям казан се готвеше обяд за много хора, дошли от села и градове. От вечерта Еленка Няголова (мир и светлина на душата ѝ) беше замесила мекици за сутринта. Светозар Няголов (мир и светлина на душата му) беше запалил огън и се пържеха мекиците от Еленка. След Паневритмията на всеки по една голяма мекица се даваше. Бяха най-хубавите, както те, така и обядът, Учителя ги благославяше отгоре и храната беше най-вкусната.

„Портрет на Учителя”, масло,
Сашо Георгиев

Юлиана Василева

На Учителя

По-силна от буря е милостта Ти! –
Бурята стихва, когато мълвиш.
По-нежна от ласка е благостта Ти –
лекува рани, неволи цериш.

С Истина свята, с Мъдрост лъчиста
в полет докосна мойта душа.
В спомени чудни, в път каменисти,
срещнах Те, редом с Лика на Христа.

Елей Божествен – Твоето Слово
простор ми дава, Любов и Живот.
С него съграждам, израствам в обнова
по-светла, в молитва за род и народ.

Искам и тук и отвъд да съм с Тебе,
Извор, пътека, закрила, зора!
Да съм достойна за Твоите повели
в полето на бялата светлина.

Заповедта на Учителя

В самия край на книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“ всеки път четем думите на ЗАПОВЕДТА НА УЧИТЕЛЯ. Преписвам я тук, подредена в смисловия ѝ вид, като акцентирам с главни букви петте добродетели на Пентаграма:

*„Обичай съвършения Път на Истината и Живота.
Постави ДОБРОТО за основа на дома си,
ПРАВДАТА за мерило,
ЛЮБОВТА за украшение,
МЪДРОСТТА за ограда
и ИСТИНАТА за светило.
Само тогава ще Ме познаеш
и Аз ще ти се изявя.“*

Често четем тази заповед – като красиви и добри слова, помним я наизуст, но не винаги вникваме в смисъла ѝ!

Обърнете внимание! – В Заповедта на Учителя – всяка от Добродетелите има точно определена функция и място! – Това са не само поетични думи, но израз на математични съотношения спрямо природните закони – водещи към възделените Радост, Мир и Хармония!

Не може ли да поставим за основа ЛЮБОВТА? – Не! – Учителя казва – Любовта не е основа, а украшение. Без ЛЮБОВТА животът губи своята красота и естетика. Некрасиви ли са отношенията – не достига именно Любовта! – Тя не може напълно да липсва, без нея ще спре Животът, но колкото дефицитът ѝ е по-голям, толкова по-мрачкова е средата и по-некрасиви, по-немузикални взаимоотношенията.

Не може ли за основа да поставим върховната Добродетел – ИСТИНАТА? – Не! Прекрасната и сияй-

на ИСТИНА – е светило! – Ако я поставим за основа – то би значело – да обърнем Пентаграма!!! – Истината е светилото, което ни дава виделина. Виделината, на която да четем и пишем книгата на Живота си!

Забележете, че ще сменим еволюцията си с низходящо движение, ако въздигнем като върховни добродетели Правдата или Доброто, ако се строим под тези знамена. – Правдата и Доброто за нас трябва да са изконно избрани и приети от душата. – Чрез тях тя върви по тази земя!

Може ли ЛЮБОВТА да бъде мерило? – Не! Любовта не измерва нещата. Любовта е, която дава и приема безгранично. Любовта е алхимичната сила за трансформацията на противоречията, но Тя не е мерило!

Когато сме в дисхармонична среда, знаем и практикуваме формули за ограждане. Но коя е Добродетелта, с която Учителя ни казва да се оградим? – Може би трябва да се оградим с ЛЮБОВТА? – Не! – Учителя много ясно е казал: „Постави МЪДРОСТТА ЗА ОГРАДА“! – Това значи, че ако се ограждаме с Правдата – защитата ни ще е слаба, няма да е сигурна защита и ще имаме проблеми. Съществено е да добавя, разбира се, говорим за БОЖЕСТВЕНИТЕ ДОБРОДЕТЕЛИ, говорим за Божествената Мъдрост, не за никакви човешки мъдрувания и хитрини.

Обърнете внимание!!! – Това не е Молба! – Думи като Упътване и Нареждане – също са твърде бледи, за да изразят категоричността, належащата потребност от изпълнението ѝ!! – Това послание на Учителя има ранга на библейските заповеди! – Единствената ЗАПОВЕД на Учителя, Който цени свято свободата на душата така, както Бог, Който ни я е дал. На кого Учителя може да заповяда? – Единствено на Ученика, с когото трябва да има връзка! – И разберете! – Учителя казва: „САМО ТОГАВА ЩЕ МЕ ПОЗНАЕШ“ – Докато не ПРИЛОЖИМ в пълнота казаното – ние още не позна-

ваме Учителя си!! – „Само тогава ще Ме познаеш и Аз ще ти се изявя.“ – Докато не прилагаме в пълнота казаното, или блуждаем сами, или се лъжем, че следваме Учителя си! – Когато не прилагаме Неговата заповед, този който ни се изявява е някой Друг!

И тук ще добавя, за тези, които още не са открили Учителя си, ще перифразирам прочетени из беседите думи на моя Учител: *Какъв смисъл има да клеветите и да роптаете срещу Учителя? – Учителят – това е Висшето във вас!*

Когато изпълним Заповедта на Учителя, ние ще сме стъпили правилно в Пътя на Истината и Живота. – Именно тогава ще почувстваме и осъзнаем като СЪВЪРШЕН този път! – Именно тогава ще Го обичаме в пълнота! – Чрез своята Заповед Учителя ни центрира правилно в Съвършения Път!

„Великите българи“

По националната телевизия в края на 2006 година течеше кампания за избор на личности – съвременни и исторически – за класация в списък на 100-те най-велики българи. Първоначално не обърнах внимание на тази инициатива. И наум не ми идваше да гласувам за Учителя Дънов. В качеството си на духовен Учител, предал изцяло живота си в служба на Бога, верен и истинен, чист и избран, преминал Божествените посвещения, Той бе надраснал ограничението на националността. Беинса Дуно казваше в беседа: *„Вие, българите...“* Впоследствие разбрах, че по тази логика и други братя, сестри, не само не са гласували, но не са и гледали телевизионното предаване и филма за Учителя. Но наближи времето за отчитане на резултатите от гласуванията. Тогава и реших да се включа,

да дам гласа си за Него, Учителя, като най-велик българин. Той, приел тяло от родители-българи, поел на себе половината от кармата на този народ и за Когото мнозина не знаят...

Така участвах в гласуването, чрез което Учителя излезе на второ място в класацията на най-великите българи, предхождан от Левски и последван от Аспарух. Чрез предаването повече българи узнаха за Учителя. На 7 февруари 2007 г., отбелязано в дневника ми, е бил филмът за Учителя. А на следния ден, под въздействието на вчерашния филм, отворих да прочета от Учителя . Попаднах на Мисъл 495 от розовата книга с цитати „Свещени мисли за Божественото”, т. 1, кн. 1. Преписах в тетрадката си мисълта. Ето какво казва Учителя:

„Великите идеи в света се добиват само с усилен труд от страна на човешката душа, човешкото сърце, човешкия ум и човешката воля. Ще знаете, че само тия неща са съществени за вас, които вие сами може да направите. Във вашия дух има вложени много възможности, много идеи, но не ги излагайте външно, защото ще настане една празнота у вас. Реализирайте ги, вижте, какъв резултат ще имате от тях и тогава говорете, тогава ги излагайте на външни хора. /.../ Изкажете ли нещо, което не е проверено, ще почувствате в себе си празнота, безсмислие. Ето защо трябва да говорите само проверени работи. Ако ти си велик човек, няма защо да казваш на хората това. Кому са казвали Хималаите, че са най-високите планини на света? – Никому. Ангелите и архангелите слязоха ли от небето да кажат на хората, че са велики същества? Не. Те мълчат, нищо не говорят за себе си. Обаче, те имат велико съзнание за своето предназначение и от изобилието, което имат, всеки момент изпращат на съществата, по-долу от тях, без да говорят някому за това.”

„Tu“ и „Vue“ – В Словото на Учителя

В един напрегнат период от живота ми, свързан с ангажименти и грижи покрай болести и заминаване на близки, чувствителността ми по отношение на Словото на Учителя бе повишена. Отварях мимоходом книга, да прочета откъс от беседите Му и усещах и успокояващо и ободряващо въздействие. И нещо повече!!! – Четейки Словото, чувствах чрез сетивата си: вибрацията на произнесените на глас думи осезаемо се вливаше през горната част на главата ми и действаше с ласка на мозъка ми като нежен елей и балсам!

В един от тези дни, вместо книга на Учителя, разтворих издадената книжка на Боян Боев „Доброто разположение“. По определени теми в нея, брат Боев, преразказвайки, заимствайки, приемайки идеите на Учителя, прави свои разработки. Това бяха мисли, съзвучни с тези на Учителя, изказани по друг начин. Но, несъзнателно очаквайки да се повтори доброто въздействие, да усетя как елея на Словото оживотворява мозъчните ми клетки – не се получи с тази книга. – Почувствах липсата на въздействието!!! – А нищо не покриваше главата ми. – Запомних контраста. Идеите бяха, на мисловно ниво едни и същи. Но начинът, стилът на изказването им при Учителя действаше благотворно не само на ментален план!...

Познавам стила на Словото на Учителя – в него има особена лекота, свобода и „рехавост“. Постепенно разбрах защо Той понякога съзнателно пренебрегва изискванията на граматиката...

Знаете ли, че понякога в едно и също изречение, обръщайки се към един и същи човек, Учителя употребява и „*ти*“ и „*vue*“? Негова вярна последователка,

Мария Тодорова веднъж го запитала – „защо?“. – Учителя отговорил: *„Когато се обръщам и включвам цялото, говоря на „ти“. Когато разбирам частта, говоря на „вие“.* /„Изгревът...“, т. 5, с. 407/

Господи,
сърцето си Ти давам,
да ме отведеш
във слънчева страна.
Да напишеш
името ми на дланта Си
и самата аз да стана светлина.

Да работя
в Царството Ти
редом с Тебе,
да се уча и постигна
Промисъла Твой.
Дай ми сила,
знание, надежда
и вовек бъди Учител мой.

В Теб сърцето ми ще стане фино,
в струите на Любовта Ти ще трепти.
Огънят творещ над него ще премине
и Заветът Ти вовек в доброто ще го укрепи.

Молитва

Господи,
нека българският народ,
българската интелигенция,
българското свещенство,
преподавателите,
журналистите,
писателите,
и всички трудещи се с благороден труд
приемат делото на Учителя
в неговата чистота и святост.

Благослов

Беинса Дуно

Будно да бъде съзнанието ви
в Любовта ви към Бога и към ближните.

Будно да бъде съзнанието ви
към Мъдростта
и към Божията Светлина.

Будно да бъде съзнанието ви
към светлината ни,
към светлината на нашите близни.

И светлината на нашите близни
да бъде будна към нас.

Будно да бъде съзнанието ни към Истината
и силата на Истината
да обгръща вас
и всички, които обичаме.

*/от беседата „Две правила”,
УС, София, 17.12.1933 г./*

Песни

Слънцето на Любовта

(Химн на поетична група „Слънчеви лъчи“)

Текст и музика от ученик на Учителя

Moderato ♩ = 88

5

10

14

18

22

D.C.

Ангели на Рила

Текст и музика: Ангелина Панчева

♩ = 70

1. Гос - по - ди, Ти Си из -
 2. Все - ки, кой - то се за - пъ - ти

пра - тил от Не - бе - то
 и прис - тиг - не там, _____

хи - ля - ди Ан - ге - ли на
 7 с'плам в'сър - це - то и ду - ша -

Ри - ла в'в сър - це - то.
 9 та се по - мол - ва сам:

Те тан - цу - ват бе - ли, бе - ли,
 11 Да сме крот - ки и сми - ре - ни,

с'ан - гел - ски кри - ла,
 13 с'о - бич в'в сър - ца - та

бод - ри пес - ни са за - пе - ли
 и доб - ро - то да из - блик - ва

15

ра - но сут - рин - та.

17

веч - но от ду - ша - та.

19

И все - ле - на - та над тях е
Хо - ра - та да бъ - дат бра - тя

21

све - тъл Бо - жи храм,
ис - кре - ни, сър - деч - ни

23

от - ви - со - ко рой звез - ди - ци
и щаст - ли - ви, бод - ри, ми - ли

треп - кат кат све - щи - ци.
да Те сла - вят веч - но!

1. Господи, Ти Си изпратил от Небето
хиляди Ангели на Рила във сърцето.
Те танцуват бели, бели, с ангелски крила,
бодри песни са запели рано сутринта.
И вселената над тях е светъл Божи храм,
отвисоко рой звездици трепкат кат свещици.
2. Всеки, който се запъти и пристигне там,
с плам в сърцето и душата се помолва сам:
Да сме кротки и смирени, с обич във сърцата
и доброто да избликва вечно от душата.
Хората да бъдат братя искрени, сърдечни
и щастливи, бодри, мили да Те славят вечно!

Бог роди се, Колего

Текст и музика: Ангелина Панчева

Аз и-мам цве-тен-це у нас - Ко-лед-ни-че чуд-но.

3

Раз-цъф-тя-ва то зав-час ве-се-ло и буд-но.

5

Да ни ка-же в'миг на нас: Бог ро-ди се в'то-зи час,

7

Бог ро-ди се в'то-зи час, Бог ро-ди се в'то-зи

9

час. И сам Ду-хът Хрис-тов е тук,

11

Ко - лед - ни - че - то съ - бу - ди -

12

то цъф - ти на зи - ма - та на - пук

13

и ни рад-ва, и ни шеп-не. И ни рад-ва, и ни шеп-не:

15

Бог ро-ди се, Ко-ле-до, Бог ро-ди се, Ко-ле-до,

17

Бог ро-ди се, Ко - ле - до, Бог ро-ди се,

19

Ко - ле - до, Бог ро-ди се, Ко - ле - до!

Аз имам цветенце у нас –
 Коледниче чудно.
 Разцъфтява то завчас
 весело и будно.
 Да ни каже в миг на нас:
 Бог роди се в този час. (3)
 И сам Духът Христов е тук,
 Коледничето събуди –
 то цъфти на зимата напук
 и ни радва, и ни шепне,
 и ни радва, и ни шепне:
 Бог роди се, Коледо,
 Бог роди се, Коледо! (4)

Молитвен зов

Текст и музика: Ангелина Панчева

В'Ко - лед - на - та нощ въл - шеб - на

2
ме съ - бу - ди стра - нен зов -

3
за У - чи - те - ля ни пе - сен

4
да за - пе - я аз с'Лю - бов:

5
О, У - чи - те - лю наш сви - ден,

6
Ти бъ - ди с'нас нав - ред.

7

8

С'Теб в'Сър-ца - та и Ду - ши - те

да вър - вим тъй нап - ред.

9

Вя - ра - та ни да е сил - на,

10

щит да е Ду - ша - та,

11

веч - но с'бо - дър Ум да бъ - дем,

12

с'О - бич във Сър - ца - та,

13

Ти за всич - ки по - мо - ли се -

Песни

14

15

16

17

18

19

20

МОЛИТВЕН ЗОВ

В Коледната нощ вълшебна
ме събуди странен зов –
за Учителя ни песен
да запея аз с Любов:
О, Учителю наш свиден,
Ти бъди с нас навред.
С Теб в Сърцата и Душите
да вървим тъй напред.
Вярата ни да е силна,
щит да е Душата,
вечно с бодър Ум да бъдем,
с Обич във Сърцата.
Ти за всички помоли се –
за греховните ни дни
и нека Твоята закрила
е над наш'те бъднини.
Наш Учителю, навеки
в Тебе вричаме се
все по Твоите пътеки
с плам да ходим с песни!

Ново наричане

Текст и музика: Ангелина Панчева

1
Ти вър - ви, вър - ви и да - вай –

2
всич - ко да - вай и вър - ви!

3
Бог във теб дом да Си нап - ра - ви,

5
да пре-бъ-деш в'Не - го ти.

7
Ти вър-ви и ра-бо-ти, ти вър-ви и ра-бо-ти

9
ра - бо-ти за Бо-га ти. Тъй, У-чи-те-лю лю-бим,

11

Ти ми ка-за във зо-ри. Ра-бо-ти за Бо-га ти,

13

да си здрав, си - лен и щаст -

14

лив, ра - бо-ти за Бо-га ти, ра - бо-ти за

16

Бо - га ти, ра-бо-ти за Бо - га ти!

Ти върви, върви и давай –
всичко давай и върви!
Бог във теб дом да Си направи,
да пребъдеш в Него ти.

Ти върви и работи, (2)
работи за Бога ти.
Тъй, Учителю любим,
Ти ми каза във зори.
Работи за Бога ти,
да си здрав, силен и щастлив,
работи за Бога ти! (3)

Поклон

Текст и музика: Ангелина Панчева

♩ = 80

3 За Теб, У - чи - те - лю наш благ, с'плам пе - ем

5 пес - ни от сър - це, че Ти за нас Све - щен Си

7 флаг и во - диш ни сми - ре - но

9 към ху - ба - ви - те брат - ски дни, с'Теб друж - но
На Теб, У - чи - те - лю, с'пок - лон „Здра - вей” Ти

11 да жи - ве - ем, нап - ред към свет - ли бъд - ни -
каз - ва - ме се - га, че Ти Си на - ши - ят пат -

ни и пес - ни все да пе - ем.
рон и бла - гост за Ду - ша - та.

13

Та - ка меч-ти-те ни се - га във вя-ра

15

Ти во-диш ни с'на-деж-да - та към бъ-де-

се пре връ - щат и тръг-ва-ме към Същ-ност

17

ще-то свя - то. За Теб е на-ши - ят пок-

та на ут - ро все - мо - гъ - що.
лон със О - бич във Сър - ца - та.

За Теб, Учителю наш благ,
с плам пеем песни от сърце,
че Ти за нас Свещен Си флаг
и водиш ни смирено
към хубавите братски дни,
с Теб дружно да живеем,
напред към светли бъднини
и песни все да пеем.
Така мечтите ни сега
във вяра се превръщат
и тръгваме към Същността
на утро всемогъщо.
На Теб, Учителю с поклон
„Здравей” Ти казваме сега,
че Ти Си нашият патрон
и благост за Душата.
Ти водиш ни с надеждата
към бъдещето свято.
За Теб е нашият поклон
със Обич във Сърцата.

Рожден ден на Учителя

Текст и музика: Андрейана Цонева

Allegretto ♩ = 112

1. Днес е ден рож - ден на У - чи - те - ля,

3

с'мно - го топ - ло - та аз бла - го - да - ря.

5

Той ни у - чи на доб - ро, Той е тих и

7

благ. Си - ла и жи - вот Той вдъх - ва в'нас.

9

4. Днес на то - зи ден да се поз - дра - вим,

11

за У - чи - те - ля да бла - го - да - рим.

13 Andantino ♩ = 66

Бла - го - да - рим Ти, Гос - по - ди!

15

Бла - го - да - рим, У - чи - те - лю!

1. Днес е ден рожден на Учителя,
с много топлота аз благодаря.
Той ни учи на добро, Той е тих и благ. } 2
Сила и живот Той вдъхва в нас.
2. Той е Доброта, Той е Светлина.
Слънчев лъч заля цялата Земя
и дъгата се яви с Цветните лъчи – } 2
Бог България благослови.
3. Днес на този ден да се поздравим.
На Учителя да благодарим,
че е Мъдър и богат, в знание облят – } 2
трудностите с Него ще решим.
4. Днес на този ден да се поздравим,
за Учителя да благодарим.
Благодарим Ти, Господи!
Благодарим, Учителю!

Аве Мария

Текст и музика: Андрейана Цонева

Аранжирмент: Иво Бонев

Moderato

The first system of the musical score is for the vocal part and piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 3/4. It contains the lyrics "А - ве Ма - ри - я, А - ве Ма - ри - я." The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It begins with a *p dolce* marking. The first measure of the piano part features a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble. The second measure has a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble. The third measure has a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble. The fourth measure has a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble.

А - ве Ма - ри - я, А - ве Ма - ри - я.

Moderato

p dolce

The second system of the musical score continues the vocal part and piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 3/4. It contains the lyrics "А - ве Ма - ри - я, Те - бе пе - ем днес." The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It begins with a *p dolce* marking. The first measure of the piano part features a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble. The second measure has a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble. The third measure has a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble. The fourth measure has a half note chord in the bass and a dotted half note in the treble.

5

1.

А - ве Ма - ри - я, Те - бе пе - ем днес.

1.

9

2.

Те-бе сла-вим днес. А-ве Ма - ри -

12

я, А-ве Ма - ри - я, А-ве Ма-

15

ри - я, А-ве Ма - ри -

18

ad libitum

я, А - ве Ма -

21

Red. al fine

ри - я, Ма - ри - я!

Да Го посрещнем

Текст и музика: Антония Йорданова

Andante

1. Да Го пос-рещ-нем в'гль-би - ни - те на сър
В'у-ма от - во - рен ще про-ник-не и ще

1. Да Го пос-рещ-нем в'гль-би - ни - те на сър
В'у-ма от - во - рен ще про-ник-не и ще

4

це - то - ще блик-не ка-то из - вор на во -
свет-не със си - ла-та на мно-жест-во слън

це - то - ще блик-не ка-то из - вор на во -
свет-не със си - ла-та на мно-жест-во слън

7

да. ца. Той и - де от ду -
да. ца. Той и - де, от ду -

Песни

10

Музикална партитура за две гласа (соло и контрапункт) в тонален режим на два бемола (Bb, Eb) и 2/4 такт. Метърът се променя от 2/4 на 3/4 и обратно на 2/4. Мелодията е в десетата октава. Текстът е: ша-та дъл го - ча - кан! При - вет-стван с'но-ва.

ша-та дъл го - ча - кан! При - вет-стван с'но-ва

ша-та дъл го ча - кан! При - вет-стван с'но-ва

13

Музикална партитура за две гласа в тонален режим на два бемола (Bb, Eb) и 2/4 такт. Метърът се променя от 2/4 на 3/4 и обратно на 2/4. Мелодията е в десетата октава. Текстът е: ра-дост от ду - ха! На Ис - ти - на - та.

ра-дост от ду - ха! На Ис - ти - на - та

ра-дост от ду - ха! На Ис - ти - на - та

16

Музикална партитура за две гласа в тонален режим на два бемола (Bb, Eb) и 2/4 такт. Метърът се променя от 2/4 на 3/4 и обратно на 2/4. Мелодията е в десетата октава. Текстът е: свя-та пръв при - я - тел и син на Бо-га.

свя-та пръв при - я - тел и син на Бо-га

свя-та пръв при - я - тел и син на Бо-га

19

Музикална партитура за две гласа в тонален режим на два бемола (Bb, Eb) и 2/4 такт. Метърът се променя от 2/4 на 3/4 и обратно на 2/4. Мелодията е в десетата октава. Текстът е: благ на Лю-бов - та! 2. Да Го пос-рещ-нем.

благ на Лю-бов - та! 2. Да Го пос-рещ-нем

благ на Лю-бов - та! 2. Да Го пос-рещ-нем

22

с'химн от неж-ни чув-ства, с'бу - кет кра-сив от
с'химн от неж-ни чув-ства, с'бу - кет кра-сив от

25

мис-ли най-от - бра - ни и с'пло-до -
мис-ли най-от - бра - ни и с'пло-до -

28

ве-те на на - у - ки и из - куст - ва, от -
ве-те на на - у - ки и из - куст - ва, от -

31

гле-да-ни от о-бич и та - лан - ти. Той
гле-да-ни от о-бич и та - лан - ти. Той

34

и - де, от ду - ша-та дъл-го ча - кан! При

и - де, от ду - ша-та дъл-го ча - кан! При

37

вет-стван с'но-ва ра-дост от ду - ха! На

вет-стван с'но-ва ра-дост от ду - ха! На

40

Ис-ти-на-та свя-та пръв при - я - тел и

Ис-ти-на-та свя-та пръв при - я - тел и

43

син на Бо - га благ на Лю-бов - та!

син на Бо - га благ на Лю-бов - та!

ДА ГО ПОСРЕЩНЕМ

1. Да Го посрещнем в дълбините на сърцето –
ще бликне като изворна вода.
В ума отворен ще проникне и ще светне
със силата на множество слънца.

Припев:

Той иде, от душата дълго чакан!
Приветстван с нова радост от духа!
На Истината свята пръв приятел
и син на Бога благ на Любовта!

2. Да Го посрещнем с химн от нежни чувства,
с букет красив от мисли най-отбрани
и с плодовете на науки и изкуства,
отгледани от обич и таланти.

Припев:

Той иде, от душата дълго чакан!
Приветстван с нова радост от духа!
На Истината свята пръв приятел
и син на Бога благ на Любовта!

06.03.2018 г.
София

Теб търся, Господи!

Музика: Беинса Дуно

Текст: Божанка Ганева

Хармонизация: Петър Ганев

Adagio ♩ = 60

mf

The musical score is written for a single melodic line on a treble clef staff. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 5/4. The tempo is marked 'Adagio' with a quarter note equal to 60 beats per minute. The dynamics start with a mezzo-forte (*mf*) marking. The score consists of five systems of music, each with a corresponding line of lyrics in Bulgarian. The lyrics are: 'Теб търся, Бо-же, Гос-по-ди! О, дай ми ра-дост, Бо-же мой, Теб ви-кам все-ки ден! свет-ла на-деж-да в'мен. Сър-це-то ми за Теб коп-ней, Аз ще Те след-вам ви-на-ги! ко-га-то стра-дам в'са-мо-та. С'Теб ще жи-ве-я нощ и ден Тво-ят све-тъл лик све-щен и ще хо-дя в'то-я път'. The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, half notes, and a triplet in the final system. The piece concludes with a double bar line and a final 6/4 time signature.

1 Теб търся, Бо-же, Гос-по-ди!
О, дай ми ра-дост, Бо-же мой,

2 Теб ви-кам все-ки ден!
3 свет-ла на-деж-да в'мен.

4 Сър-це-то ми за Теб коп-ней,
Аз ще Те след-вам ви-на-ги!

5 ко-га-то стра-дам в'са-мо-та.
С'Теб ще жи-ве-я нощ и ден

Тво-ят све-тъл лик све-щен
и ще хо-дя в'то-я път

6

ти - хо из - гря - ва в'ду - ша - та ми и
на Прав - да и на Ис - ти - на, на

7

се за - раж - да но - ви - ят
Мъд - рост и на свя - та Лю -

8

ден. бов.

1. Теб търся, Господи!
Теб викам всеки ден!
Сърцето ми за Теб копней,
когато страдам в самота.
Твоят светъл лик свещен
тихо изгрива в душата ми
и се заражда новият ден.
2. О, дай ми радост, Боже мой,
светла надежда в мен.
Аз ще Те следвам винаги!
С Теб ще живея нощ и ден
и ще ходя в тоя път
на Правда и на Истина,
на Мъдрост и на свята Любов.

Мерухим

Текст: Беинса Дуно

Музика: Филип Филипов, Иво Бонев

Andante sostenuto ♩ = 52-56

S

A *p* тихо, вгълбено
Ме - ру - хим, Ме - ру -

T *p* тихо, вгълбено
Оммм...*

B

4

хим, Ме-ру - хим. А - ли Бе - хар, Ма-хат-ма-

8 *tr* малко по-плътно

Ме-ру-хим, Ме-ру-хим, Ме-ру-хим. А-ли Бе-

А - ум.** ОМММ...*

ОМММ...*

ОМММ...*

14 *Più lento*, *pp* с дълбока концентрация

хар, Ма-хат-ма А - ум.** Ме-ру-хим, Ме-ру-хим, Ме-ру-

pp с дълб. центр.

М...

pp с дълб. центр.

М...

pp с дълб. центр.

М...

19 *rall. e morendo*

хим. А - ли Бе - хар, Ма-хат-ма Аум.***

(един тенор)

„МЕРУХИМ“ е духовна формула, дадена от Учителя Беинса Дуно на ватански език – първичния език на човечеството. Прилага се за вдъхновение. (Бележка на Филип Филипов – „Пробуждане“, с. 73).

Първообразът на тази песен е от Филип Филипов (публикуван в поетичния сборник „Пробуждане“, „Варна-принт“ 2000 г., с. 72), а настоящият вариант – от Иво Бонев (2006 г., преработен 2011).

- * „Ом“ в лежащия тон – в първия такт се преминава плавно към „М“ и нататък се пее само „М“ с верижно дишане.
- ** „Аум“ – с постепенно преминаване към „м“ (на първо време на следващия такт вече да звучи „м“).
- *** Последното „Аум“ – като една сричка, с много плавно затваряне. „М“ да се достигне в началото на последния такт, да се задържи и да се стопи.

Изпълни ни с Твоя мир

Текст: Беинса Дуно,
Музика: Иво Бонев

Отначало говор – соло
(бавно, вгълбено,
изразително, особено
последните думи)

Всеблагий Отче на всичката
пълнота, в името на Твоята Любов
озари ни с благия Си Дух и изпълни
сърцата ни със ТВОЯ МИР...

Lento (♩ = 58)

1

p *mf*

S Все-бла-гий От-че на

A Все-бла-гий От-че на

T *p* *mf* Все-бла-гий От-че на

B *p* *mf* Все-бла-гий От-че на

4 ♩ = 63

всич - ка - та пъл - но - та,

всич - ка - та пъл - но - та,

всич - ка - та пъл - но - та,

всич - ка - та пъл - но - та,

6 2 *rit.* $\text{♩} = 56$ $\text{♩} = 58$

f *p*

в'и-ме-то на Тво-я-та Лю-бов о-за-ри ни с'бла-ги-я Си

f *p*

в'и-ме-то на Тво-я-та Лю-бов о-за-ри ни с'бла-ги-я Си

f *p*

в'и-ме-то на Тво-я-та Лю-бов о-за-ри ни с'бла-ги-я Си

f *p*

в'и-ме-то на Тво-я-та Лю-бов о-за-ри ни с'бла-ги-я Си

9 $\text{♩} = 56$ 3

tr

Дух и из-пъл - ни сър-ца - та

tr

Дух и из-пъл - ни сър-ца - та

tr

Дух и из-пъл - ни сър-ца - та

tr

Дух и из-пъл - ни сър-ца - та

11 *ff* $\text{♩} = 58$ *rit.* $\text{♩} = 58$ (Темпо I)

ни със Тво - я мир. Все-бла-гий

ни със Тво - я мир.

ни със Тво - я мир. А (М)

ни със Тво - я мир.

14 4 *mf* $\text{♩} = 63$

От - че на всич - ка-та пъл-но - та,

на всич - ка-та пъл-но - та,

на всич - ка-та пъл-но - та,

на всич - ка-та пъл-но - та,

17 5 *rit.* $\text{♩} = 56$ *f*

в'и-ме-то на Тво-я - та Лю-бов о - за -

в'и-ме-то на Тво-я - та Лю-бов о - за -

в'и-ме-то на Тво-я - та Лю-бов, Лю-бов, Лю-бов о - за -

в'и-ме-то на Тво-я - та Лю-бов, Лю-бов о - за -

19 $\text{♩} = 58$ *p* $\text{♩} = 56$ *tr*

ри ни с'бла-ги - я Си Дух и из-пъл -

ри ни с'бла-ги - я Си Дух и из-пъл -

ри ни с'бла-ги - я Си Дух и из-пъл -

ри ни с'бла-ги - я Си Дух и из-пъл -

21 6 *ff poco rit.* $\text{♩} = 54$ *poco*

ни сър-ца - та ни със Тво - я

ни сър-ца - та ни със Тво - я

ни сър-ца - та ни, сър-ца-та ни със Тво - я

ни сър-ца - та ни със Тво - я

24 *a poco rit.* *pp* *соло*

мир. А - мин.

мир. А - мин.

мир, Тво - я мир. А - мин.

мир. А - мин.

Мир, Мир, Мир, Господи, просим

Текст: Беинса Дуно

Музика: Иво Бонев

Мир, мир, мир, Господи, просим!

Разумност, Светлина и Сила

в умовете на човеците.

poco rit. *più rit.*

Първия път мъже, втория – жени, третия – всички.

Larghetto (♩ = 62) *poco rit.* *più rit.*

p legato

3 *a tempo*
mp светло и чисто

Мир, Мир, Мир,

a tempo

pp

pp

pp

5 *poco sostenuto* (♩ = 59)

mf

Гос - по - ди, про - сим! Ра - зум - ност, Свет - ли

poco sostenuto (♩ = 59)

p

mp

p

p

7 *Più sost.* (♩ = 56)

f

mf

3.v. rit.

на и Си - ла в'у мо - ве - те на че - ло -

Più sost. (♩ = 56)

mf

mp

3.v. rit.

9

1.2. 3. *ritenuto e morendo*

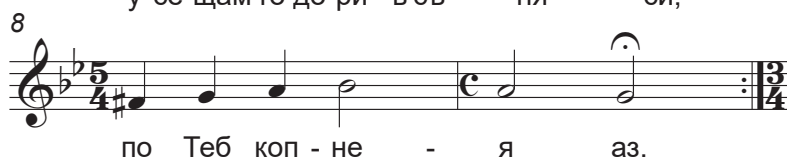
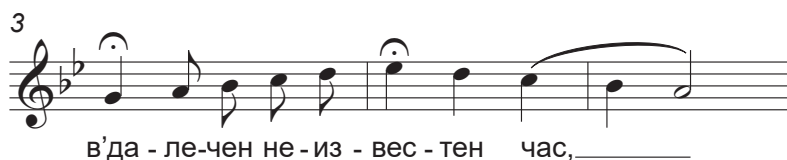
ве - ци - те. ве - ци - те.

1.2. 3. *ritenuto e morendo* *pp* *ppp* *8va* *8vb*

* Тактове 6, 7: ако певецът е един, да пее горните ноти. Ако са група, може да пеят в октава (тенори и сопрани горе, басы и алти долу).

На гланта Ти, Боже

Музика: Богдан Иванов
Текст: Евгения Иванова

Песни

14

Но с'ми-съл - та си не-спо-кой - на

16

към Те-бе, Бо - же, се стре - мя.

19 *Втори куплет*

2. На - пи - сал Си ме на длан-та

20

Си и все до мен вър-виш.

21

На - пи - сал Си ме на длан-та Си

23

и ня - ма да ме за - ли - чиш.

НА ДЛАНТА ТИ, БОЖЕ

1. Написал Си ме на дланта Си
в далечен неизвестен час,
усещам го дори в съня си,
по Теб копнея аз. } 2

Припев:

Знам, че съм недостойна
за съвършената Ти чистота.
Но с мисълта си неспокойна
към Тебе, Боже, се стремя. } 2

2. Написал Си ме на дланта Си
и все до мен вървиш.
Написал Си ме на дланта Си
и няма да ме заличиш. } 2

Припев:

Спомни си нови светове

Музика: Богдан Иванов

Текст: Мария Брайкова

4 1. За Те - бе, Гос - по - ди, за - пя - вам и
2. Къ - де - то Ти се про - я - вя - ваш и

6 в'се - бе си у - се - щам плам,
всич - ко греј - ва в'свет - ли - на.

8 в'Ди - ха - ни - е - то Ти зат - реп -
„Ста - ни” - ми каз - ваш и по_____

11 *Припев*
тя - вам и тя - ло - то ми ста - ва храм.
да - ваш ръ - ка от свет - ли не - бе - са.

14 за - ед - но нап - ред ле - тим.

16

Не пи-там ни - що, прос-то све - тя, из -

18

пъл - не - на с'безброй звез - ди.

1. За Тебе, Господи, запявам
и в себе си усещам плам,
в Диханието Ти затрептявам
и тялото ми става храм. } 2

Припев:

Повеждаш ме през световете
и заедно напред летим.
Не питам нищо, просто светя,
изпълнена с безброй звезди. } 2

2. Където Ти се проявяваш
и всичко грейва в Светлина.
„Стани” – ми казваш и подаваш
ръка от светли небеса. } 2

Припев...

Край планинското езеро

Музика: Богдан Иванов

Текст: Мария Брайкова

1. В'е - зер - но - то ог - ле - да - ло

3

2. Виж не - бе - то с'бе - ли лод - ки

на пла - нин - ски - те во - ди

5

пла - ва в'ти - хи - те во - ди,

зъ - бе - ри чу - да - ти гле - дат

7

а сред тях под - ска - чат риб - ки

и пот - реп - ват сред въл - ни.

и проб - ляс - ват свет - ли - ни.

9

Припев

Всич - ко е та - ка кра - си - во:

11

и - ма мир, ки - пи жи - вот -

13

въз - дух и во - да из - ли - ват

15

в'сво - и - те кар - ти - ни Бог.

1. В езерното огледало
на планинските води
зъбери чудати гледат
и потрепват сред вълни.

Припев:

Всичко е така красиво:
има мир, кипи живот –
въдх и вода изливат
в своите картини Бог.

} 2

2. Виж небето с бели лодки
плава в тихите води,
а сред тях подскачат рибки
и проблясват светлини.

Припев...

3. Благодарност те изпълва,
радостта избликва в миг
в песен тиха и дълбока
като езерни води.

Припев...

Учителю

Текст и музика: Жела Николова

Andante

У - чи - те - лю, бъ - ди бла - го - сло -

вен. Бо-жест-вен лъч и път за мен све-

щен. Сло - ва - та ти жи -

вот да - ря - ват, те топ - лят ме, ок -

ри - лят, вдъх - но - вя - ват.

2. Света откривам нов и съвършен
и по-красив, вълнуващ всеки ден.
Вселената чрез Теб усещам,
тъгата с радост уча да посрещам.
3. Учителю, бъди благослвен!
С любов ме Ти огрявай ден след ден,
душата ми да се пробуди
и Твоя лик Божествен да възлюбим.

Безценни са Словата Ти

Текст и музика: Жела Николова

Andante

5 Без-цен-ни са Сло - ва - та Ти, без-цен-ни и све-

8 ще - ни. И Мъд - ри, ис - тин - ни, доб - ри и

11 о - гън в'тях све - щен го - ри. Сло - ва - та Ти на

14 Лю-бов-та ще тър - ся, ще от - кри - я аз, че

17 си - ла - та е в'Лю - бов - та и Лю - бов - та е

20 си - ла - та. Сло - ва - та Ти на Лю - бов - та, тях

ис - кам аз да раз - бе - ра. Сло - раз - бе - ра.

1. Безценни са Словата Ти,
безценни и свещени.
И мъдри, истинни, добри
и огън в тях свещен гори.
Словата Ти на Любовта
ще търся, ще открия аз,
че силата е в Любовта
и Любовта е силата.
Словата Ти на Любовта,
тях искам аз да разбера. } 2
2. Когато страдам и греша,
кога тъгувам и не спя,
когато се обезсърча
и в пътя се усъмня,
тогава ще потърся аз
Словата Ти на Мъдростта,
че силата е в Мъдростта
и Мъдростта е Силата.
Словата Ти на Мъдростта,
тях искам аз да разбера. } 2
3. И Истината скрита в тях,
що носи Свобода, живот
ще искам аз да разбера
таз Истина Божествена.
Че с Истина кога вървя
и с Мъдростта кога творя
на Любовта прекрасен дом
в душата си ще съградя.
Словата тез Божествени
в сърцето ми Ти възкреси. } 2

Силата на Любовета

Текст и музика: Жела Николова

Lento

Ид - ваш в'но - щи - те без - сън - ни,

2

спи - раш, крот - ко ме пог - леж - даш,

3

ра-дост но-ва и кра-си-ва във сър-це-то ми вля.

4

Andante

Ми - гом гри - жи - те чо - веш - ки,

5

скър-би и не-во-ли теж-ки, тъ-ги-те в'миг се раз-пи-

7

ля - ха, всич - ко от - ле - тя.

8

Ти си - ла с'лю-бов-та си ми да - де,

9

въз - вър - на ра - дост - та ми ти

10

и на - деж - да - та ми въз - кре - си.

1. Идваш в нощите безсънни,
спираш, кротко ме поглеждаш,
радост нова и красива във сърцето ми вля. } 2
Мигом грижите човешки,
скърби и неволи тежки, } 2
тъгите в миг се разпиляха, всичко отлетя.
Ти сила с любовта си ми даде,
възвърна радостта ми ти
и надеждата ми възкреси.

2. Тихо на душата ми говориш,
нежен е гласът ти, } 2
думи не достигат чувството ми да изразят.
Пее с мене тишината, спира ми дъхът луната, } 2
ликува цялата Вселена, всичко пей, трепти.
Ти сила с любовта си ми даде,
възвърна радостта ми ти
и надеждата ми възкреси.

Новораждане

Текст и музика: Иван Михайлов

♩ = 90

1. Пе - сен се но - си ви - со - ко

2

в'не - бе - то, цве-тен-це ней - де цъф-ти,

4

слън - чи - це гре - е в'не - бе - то

5

ши - ро - ко, си-пят се злат - ни лъ-чи.

7

♩ = 84 Припев

А мо - ят дух ле - ти във ви - си-ни,

11

гмур - ка се той в'безкрай-ни ши - ри-ни.

Песни

15

Меч - та - е той за свой - та сво - бо - да,

19

ан - ге - ли по - ма - гат му във таз бор - ба.

23

$\text{♩} = 90$

2. И тъй без - кра - ен е пъ - тят

24

чо - веш - ки, из - пъл - нен със мъ -

25

ки, бор - би, но Бог по - ма - га на

27

чо - ве - ка да се но - во - ро - ди.

29

$\text{♩} = 84$ Припев

А мо - ят дух ле - ти във ви - си - ни,

33

гмур - ка се той в'без-край-ни ши - ри-ни.

37

Меч - та - е той за свой-та сво - бо-да,

41

ан - ге - ли по-ма-гат му във таз бор-ба.

1. Песен се носи високо в небето,
цветенце нейде цъфти,
слънчице грее в небето широко,
сипят се златни лъчи. } 2

Припев:

А моят дух лети във висини,
гмурка се той в безкрайни ширини.
Мечтае той за своята свобода,
ангели помагат му във таз борба. } 2

2. И тъй безкраен е пътят човешки,
изпълнен със мъки, борби,
но Бог помага на човека
да се новороди! } 2

Припев:

А моят дух лети във висини,
гмурка се той в безкрайни ширини.
Мечтае той за своята свобода,
ангели помагат му във таз борба. } 2

КОСМОС

Текст и музика:
Иван Тодоров Иванов

Moderato

Нощ-но не - бе, звез-ди - те

гре - ят, нощ - но не -

бе, лу - на - та све - ти.

О, не - бе - са, звез-дно не - бе, о, свет-ли на, мо - я лю бов!

Нощно небе, звездите греят,
нощно небе, луната свети.
О, небеса, о, светлина,
звездно небе, моя любов! } 2

Бог е Любов

Текст и музика:
Иван Тодоров Иванов

Moderato

4 Бог е Лю - бов в'то-зи свят на меч-
Лю-бов ца - ри в'Не-о - бят-на - та

7 ти - те, в'тоз ве - чен мир,
Все - ле - на, мир и лю - бов

10 мир на на-ши-те ду - ши.
туй е наш-то ве-ру - ю.

13 В'тоз ве-чен свят, свят на мъ-ки и тер-
При-ро-да - та пе - е пес-ни за Бо-

16 за - ни - я, в'тоз све-тъл ден,
га и туй е рай,

пъ-лен с'мно-го свет-ли- на.
рай на ця - ла - та Зе - мя.

БОГ Е ЛЮБОВ

1. Бог е Любов, в този свят на мечтите,
в този вечен мир – мир на нашите души.
в този вечен свят – свят на мъки и терзания,
в този светъл ден, пълен с много светлина. } 2
2. Любов цари в Необятната Вселена,
мир и любов – туй е нашто веруем.
Природата пее песни за Бога
и туй е рай, рай на цялата Земя. } 2

06.04.2002 г., 17-18 ч.

Три формули от Учителя

Музика: Лидия Линдрова

♩ = 96

4 Пре-бла-гий От - че на вся-ка пъл-но -

7 та, в'И-ме-то на Тво - я-та Лю

11 бов, о-за-ри ни с'бла-ги-я Си Дух и

15 из-пъл-ни сър - ца-та ни със Сво-я мир!

18 Пре-бла - гий От - че на вся-ка пъл-но -

21 та, в'И-ме-то на Тво - я-та Лю-

бов, о - за - ри ни с'бла-ги - я Си

24

27

Формула 2

Формула 3

♩ = 67

1 Мир, мир, мир! Гос - по - ди, про - сим
 5 мир, мир, мир! Ра - зум - ност, свет - ли - на и
 9 си - ла в'у - мо - ве - те на че - ло - ве - ци - те!
 14 Мир, мир, мир! Гос - по - ди, про - сим мир, мир,
 19 мир! Ра - зум - ност, свет - ли - на и си - ла
 23 в'у - мо - ве - те на че - ло - ве - ци -
 26 те! Мир, мир, мир!

Слънцето да те погали

Текст: Людмила Червенкова

Музика: Братска

♩ = 82

3 1. Слън-це - то да те по - га - ли

5 с'топ-ли, ут - рин - ни лъ - чи,

7 и в'сърд-це ти да за - па - ли

о - гън кро - тък да го - ри!

1. Слънцето да те погали
с топли, утринни лъчи
и в сърдце ти да запали
огън кротък да гори! } 2
2. Светла мисъл да упъти
твоите нозе в нощта,
да те укрепи отвътре
и проводи до дома! } 2
3. Да усещаш, че те води
вечно Бащина ръка!
Всемогъщо те подкрепя
и обгражда с красота! } 2

Ава Отче

Музика: Келтска

Текстъ: Братски

♩ = 120

6 Въч - но Слън - це, Ви - дѣ - ли - на,

11 А - ва От - че, Хар - мо - ни - я, У -

15 чи - те - лю, Духъ Свя - тий, прост - ри

19 кри - ле - тѣ Си и ни во -

ди! У -

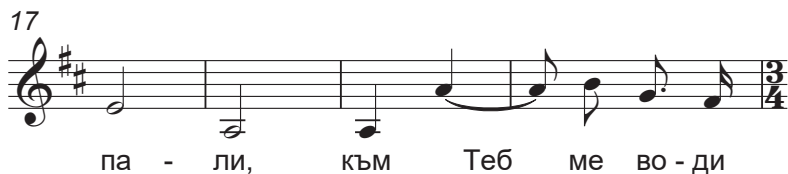
1. Вѣчно Слънце, Видѣлина, Ава Отче, Хармония,
/Учителю, Духъ Святий, простри крилетѣ Си и ни води!/ 2
2. Твоятъ образъ е Доброта, Изгрѣвъ Си за всѣка душа,
/и Мѣдростъ Си, Любовь, Красота, Истина, Животъ, Свобода!/ 2
3. Твоята Воля е Свѣтлина, Сила дай ни, съ умъ, съ Чистота,
/да служимъ Ти всѣгда, прояви се въвъ нашитѣ души!/ 2

Бъди Благословен, Любими Отче*

Текст: Марияна Василева

Музика: Братска

♩ = 72

* Песента е от Сборника „Слънчеви лъчи“ (2015) с коригирана мелодия.

21

25

28

33

38

41

45

Песни

49

3.Бъ - ди Бла - го - сло - вен, Лю - би - ми

52

От - че, за ми - лост - та Ти,

57

що към мен стру - и,

62

за бла - гост - та, ко - я - то ме об -

65

гръ - ща, за вя - ра - та, ко -

69

я - то ме кре - пи!

БЪДИ БЛАГОСЛОВЕН,
ЛЮБИМИ ОТЧЕ

1. Събуди ме лъчът на Любовта Ти.
Проникна в мене препетна искра.
Тя слънцето на нов живот запали,
към Теб ме води нежно за ръка.
2. Сега за теб живея и се моля
и радост пълни всеки земен ден.
В страдание и скръб или в неволя
благодаря – урок е туй за мен.
3. Бъди Благословен, Любими Отче,
за милостта Ти, що към мен струи,
за благостта, която ме обгръща,
за вярата, която ме крепи!

Едно съ Отца

Текстът: Беинса Дуно
Музика: Братска (1999 г.)

$\text{♩} = 72$

The musical score is written on three staves in treble clef. The key signature has three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 4/4. The tempo is marked as quarter note = 72. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, with a measure rest of 3. The second staff continues the melody for the second line, with a measure rest of 4. The third staff continues the melody for the third line, ending with a double bar line. The lyrics are in Bulgarian and are written below the staves.

Ми - съль безъ съм-не-ни - е!

Чув - ство безъ ко - ристъ!

По-стѣп - ка безъ пет-но!

Мисълъ безъ съмнение!
Чувство безъ користъ!
Постѣпка безъ петно!

Единен Дух

Текст и музика: Маргарита Кънчева

Е-ди-нен дух, е-ди-нен свят, е-дин-на
 ми - съл ни кре - пи, че Ти си тук, че Ти си
 с'нас, У - чи-те - лю на Лю-бов - та, че Ти си
 тук, че Ти си с'нас, У - чи - те -
 лю на Мъд-рост - та.

2. Творци сме ний, творци на свят, творци
 на Новия живот, поведе ни към Светлина,
 Учителю на Любовта,
 поведе ни към Светлина,
 Учителю на Мъдростта.
3. Ще следваме Завета Твой, да бъдем чисти
 по сърца, да носим Радост на света,
 Учителю на Любовта,
 да носим Радост на света,
 Учителю на Мъдростта.

С Теб, Учителю

Текст и музика: Маргарита Кънчева

1. Но - во Слън - це веч из - гря - ва,
2. Но - ви - я жи - вот жи - ве - ем,

3
но - во Слън - це над све - та, и с'лъ-чи - те
щом ни во - ди Мъд-рост-та, но-ви пес - ни

6
о - жи-вя - ва ог-не - на - та ни ду-ша.
ще за-пе - ем, да про-сла - вим Гос-по-да.

9
С'Теб, У-чи - те - лю, ще тръг-нем в'пъ-тя, що за

12
нас из-бра, с'но-во тя - ло ще въз-кръс-нем,

15
ще жи - ве - ем в'Лю-бов - та. D.C.

С ТЕБ, УЧИТЕЛЮ

1. Ново Слънце веч изгрява,
ново Слънце над света,
и с лъчите оживява
огнената ни душа.

Припев:

С Теб, Учителю, ще тръгнем
в пътя, що за нас избра,
с ново тяло ще възкреснем,
ще живеем в Любовта.

} 2

2. Новия живот живеем,
щом ни води Мъдростта,
нови песни ще запеем,
да прославим Господа.

Припев:

Песен за реката

Текст и музика:
Тамара Стаева-Пенчева

♩ = 90

4 Шу - ми, бу - чи, ех - ти пла - нин - ска - та ре - ка в'поз -

7 ла - та. Във чист Бо - жест - вен храм тя ни при -

вет - ства свя - та: „Е - ла - те вий, доб - ри де -

10

ца, във мо - и - те па - ла - ти! Ще ви да -

13

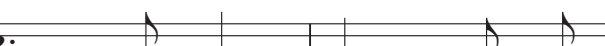
ря със здра - ве аз и с'дар - би не - поз - на -

16

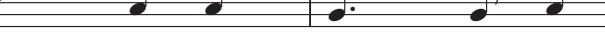
ти. Ще ви да - ря със здра - ве аз и с'дар - би

19

не - поз - на - ти. Ще ви да -

21

роко rit.
ря, ще ви да - ря! Бла-го-да - ря!

Шуми, бучи, еhti
планинската река в позлата,
във чист божествен храм
тя ни приветства свята:

– Елате вий, добри деца,
във моите палати,
Ще ви даря със здраве аз
и с дарби непознати.

Ще ви даря, ще ви даря!
Благодаря!

29.04.2018 г.
При Владайската река,
по пътеката към мястото
на св. Иван Рилски

Чуден Светът е...

Текст и мелодия: Юлиана Василева

Акорди: Владислав Тодоров

Moderato ♩ = 76

Am Am

1. Чу - ден све-тът е все - лен-ски, Бо-жест-вен, сво -

3 Dm⁷ G

бо-ден, пре-кра - сен. С'Мъд-рост тъ-кан и с'Лю-

6 G Cmaj⁷

бов у - вен-чан, той рас - те.

9 Fmaj⁷ Bm⁷(b⁵)

В'не-го из-гу-бе-на бях, но чух за до - ма си
/из-гу-бен аз/

13 E E⁷ Am Am

Речетатив

в'път, що на-вът-ре де - ли ни...

17 Am

Като малко дете
слушах как пеят
звездите

2. Слу - шах как пе - ят звез - ди - те ог - ром - ни -

19 A⁷ Dm G

свет-ла и жи-ва мо-зай-ка. У-чех се в'такт да съм

22 G⁷ Cmaj⁷

с'тях и уз - нах за Хрис - та.

25 Fmaj⁷

И по - же-лах да пос - лед-вам Хрис-та и дой -

27 Bm⁷(b5) E

де ка - то май-ка мо-ят У - чи-тел, ду -

30 E E⁷ Am

ша ми по-е и при - е ме в'Свой-та Ду-ша.

34 Am Dm⁷

3.И - дат тъ-ги и не - во-ли и ра-дос-ти и - дат.

37 G G⁷

Из-пи-ти в'плът на зе - мя-та до-край ще дър-

Песни

40 Cmaj7 Fmaj7

жим. И - ма Е - дин край ду -

43 Bm7(b5)

ша - та ти, Кой - то те бу - ди

46 E E7

и те у - път - ва в'Доб - ро, Той е тво - ят У -

48 Am Am

чи - тел лю - бим. 4. Всич - ки не - во - ли са

51 Am Dm7

прах пред го - ля - ма - та ра - дост

54 G G Cmaj7

път да от - кри - еш към Из - во - ра свят на жи - вот...

57 Fmaj7

В'скър - би - те чез - не тъ - га - та, про - ник - на - та

60 Bm⁷(b5) E

с'бла - гост. С'теб е У - чи - те - лят,

63 E⁷ Am Am

кра - чи до теб с'тво - я ход.

1. Чуден светът е вселенски,
Божествен, свободен, прекрасен.
С Мъдрост тъкан и с Любов увенчан, той расте.
В него изгубена /изгубен аз/ бях, но чух за дома си
в път, що навътре дели ни...

Речетатив:

Като малко дете слушах как пеят звездите.

2. Слушах как пеят звездите огромни –
светла и жива мозайка.
Учех се в такт да съм с тях и узнах за Христа.
И пожелах да последвам Христа
и дойде като майка моят Учител,
душа ми пое и прие ме в Свойта Душа.
3. Идат тъги и неволи и радости идат.
Изпити в плът на земята докрай ще държим.
Има Един край душата ти,
Който те буди и те упътва в Добро,
Той е твоят Учител любим.
4. Всички неволи са прах пред голямата радост
път да откриеш към Извора свят на живот...
В скърбите чезне тъгата, проникната с благост.
С Теб е Учителя, крачи до теб с твоя ход.

} 2

Господи, с Тебе леко се живеЙ*

Текст и музика: Братски

Гос - по - ди, с'Те-бе ле - ко се жи - вей,
5 ка - то вол - на птич - ка.
9 Тук хврък-не тя, там хврък-не тя.
13 Гос - по - ди, с'Те-бе ле - ко се жи - вей.

Господи, с Тебе леко се живеЙ,
като волна птичка.
Тук хвръкне тя, там хвръкне тя. /кацне } 2
Господи, с Тебе леко се живеЙ.

* От „Изгревът”, т. 23.

На Теб пея, Учителю мой*

Текст и музика: Братски

1. На Теб пе - я, У - чи - те лю мой,

4

Ти Си мо - я - та Лю - бов, Ти Си

7

мо - я - та ра - дост, Ти Си мой - та о - по - ра.

1. На теб пея, Учителю мой.
Ти си моята Любав,
Ти си моята радост,
Ти си мойта опора.
2. От Теб извира Любав,
от Теб излъчва светлина. /струи
Ти си нашата радост,
даваш ни духовна храна.
3. Наша си пътеводна звезда,
осветяваш нашия път,
учиш ни на Любав,
на Истина и Мъдрост.

* От „Изгревът”, т. 23.

Изгревът свещен

Текст и музика: Лазар Олев
Аранжимент: Филип Стоицев

Умерено

Зна-е - те ли то-зи край, где-то съм ро-

Китара

Detailed description: This block contains the first three measures of the musical score. The top staff is a vocal line in 3/4 time, with lyrics 'Зна-е - те ли то-зи край, где-то съм ро-'. The bottom staff is a guitar accompaniment line, featuring a steady bass line and chords. The tempo is marked 'Умерено' (Moderato).

4 ден? Зна - е - те ли то - зи кът -

Detailed description: This block contains measures 4 through 6. Measure 4 starts with a vocal line 'ден?' and a guitar line with a descending eighth-note pattern. Measures 5 and 6 continue the vocal line with 'Зна - е - те ли то - зи кът -'. The guitar accompaniment provides harmonic support with chords.

7 Из - гре - ва без - цен? Тоз Бо - жест - вен

Detailed description: This block contains measures 7 through 9. Measure 7 has the vocal line 'Из - гре - ва без - цен?' and a guitar line with a descending eighth-note pattern. Measure 8 has a vocal line 'Тоз Бо - жест - вен' and a guitar line with a descending eighth-note pattern. Measure 9 has a vocal line 'Тоз Бо - жест - вен' and a guitar line with a descending eighth-note pattern. The guitar accompaniment provides harmonic support with chords.

10

о - а - зис с'рай - ски пло - до -

12

ве, из - во - рът ду - хо - вен, чист,

15 1.

с'бла - гост що зо - ве.

17 2.

с'бла - гост що зо - ве.

ИЗГРЕВЪТ СВЕЩЕН

Знаете ли този край,
гдето съм роден?
Знаете ли този кът –
Изгрева безцен?

Тоз Божествен оазис
с райски плодове,
изворът духовен чист,
с благост що зове. } 2

Мъдрост, Истина, Любов,
тоз Божествен плам,
гдето се явява той,
мир, добро е там.

Пътниче, жадуваш ли
мил живот, блажен,
Изгрева обичай ти,
извор благ, свещен! } 2

май 1944 г.
Калофер

Ел Шагай

Текст и музика: Лазар Олев

Moderato

First system of the musical score. It features a piano accompaniment with a treble and bass staff. The treble staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The bass staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The melody is in the treble staff, starting with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. There is a repeat sign after the first measure. The lyrics are: Хо - дих-те ли ли в'ран - ни зо-на ра-ни-

3

Second system of the musical score. It continues the melody from the first system. The lyrics are: ри на на Ел Ша-дай - слън-чев ол-на на на Ел Ша-дай свет - ли - я

5

Third system of the musical score. It features a first ending (1.) and a second ending (2.). The lyrics are: тар? При - ех-те дар? О, Ел Ша-

7 Andante

Музикална партитура за две гласа (соло и контра-тенор) и пиано. Ключът е D-dur (два диша). Темпото е Andante. Метърът е 4/4. В началото на такта 7 има двойна точка. В такта 8 има двойна точка в края на мелодията.

Мелодията в такта 7: нота D4 (дълго), нота E4 (четвърта), нота F#4 (четвърта), нота G4 (четвърта), нота A4 (четвърта).
Мелодията в такта 8: нота D4 (дълго), нота E4 (четвърта), нота F#4 (четвърта), нота G4 (четвърта), нота A4 (четвърта).

Басовата линия в такта 7: нота D3 (дълго), нота E3 (четвърта), нота F#3 (четвърта), нота G3 (четвърта), нота A3 (четвърта).
Басовата линия в такта 8: нота D3 (дълго), нота E3 (четвърта), нота F#3 (четвърта), нота G3 (четвърта), нота A3 (четвърта).

Текст:
дай! О, Ел Ша- дай! Ти наш пла-
Ти кът лю-

9

Музикална партитура за две гласа и пиано. Ключът е D-dur. Темпото е Andante. Метърът е 4/4. В началото на такта 9 има двойна точка. В такта 10 има двойна точка в края на мелодията.

Мелодията в такта 9: нота D4 (дълго), нота E4 (четвърта), нота F#4 (четвърта), нота G4 (четвърта), нота A4 (четвърта).
Мелодията в такта 10: нота D4 (дълго), нота E4 (четвърта), нота F#4 (четвърта), нота G4 (четвърта), нота A4 (четвърта).

Басовата линия в такта 9: нота D3 (дълго), нота E3 (четвърта), нота F#3 (четвърта), нота G3 (четвърта), нота A3 (четвърта).
Басовата линия в такта 10: нота D3 (дълго), нота E3 (четвърта), нота F#3 (четвърта), нота G3 (четвърта), нота A3 (четвърта).

Текст:
нин - ски чу - ден край! О, Ел Ша-

11

Музикална партитура за две гласа и пиано. Ключът е D-dur. Темпото е Andante. Метърът е 4/4. В началото на такта 11 има двойна точка. В такта 12 има двойна точка в края на мелодията.

Мелодията в такта 11: нота D4 (дълго), нота E4 (четвърта), нота F#4 (четвърта), нота G4 (четвърта), нота A4 (четвърта).
Мелодията в такта 12: нота D4 (дълго), нота E4 (четвърта), нота F#4 (четвърта), нота G4 (четвърта), нота A4 (четвърта).

Басовата линия в такта 11: нота D3 (дълго), нота E3 (четвърта), нота F#3 (четвърта), нота G3 (четвърта), нота A3 (четвърта).
Басовата линия в такта 12: нота D3 (дълго), нота E3 (четвърта), нота F#3 (четвърта), нота G3 (четвърта), нота A3 (четвърта).

Текст:
бим на ду - ша рай!

ЕЛ ШАДАЙ

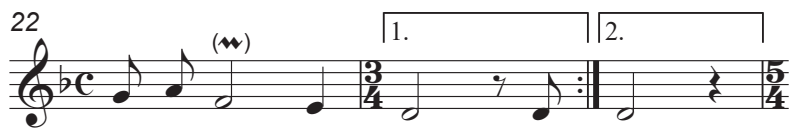
Ходихте ли в ранни зори
на Ел Шадай – слънчев олтар?
Приехте ли на ранина
на Ел Шадай светлия дар?
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Ти наш планински чуден край!
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Ти, кът любим, за душа рай!
Вдъхнахте ли бодрия дъх
на здравеца на Ел Шадай?
Лъхна ли ви свежият лъх
на тоя връх през месец май?
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Ти наш планински чуден край!
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Над тебе слънцето сияй!
Скалата там – природен храм,
чудна е тя, всеки я знай.
Полянката с чешмичката
слънчев е стан, за нас е рай.
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Ти наш планински чуден край!
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Любимец наш си, Ел Шадай.
Поемеш ли в ранни зори
пътя красив за Ел Шадай,
душата ти в радост и мир
целия ден ще да сияй.
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Ти наш планински чуден край!
 О, Ел Шадай! О, Ел Шадай!
 Божествен мир из теб витай!

На Учителя

Текст и музика: Марин Камбуров

Adagio ♩ = 58

22
бро-дих све - та цял. За цял.

25 *Andante* ♩ = 66 *ten.*
Мъ - ка - та се то - пи, тъ -

27
га - та чез - не в'миг, щом Тво - ят

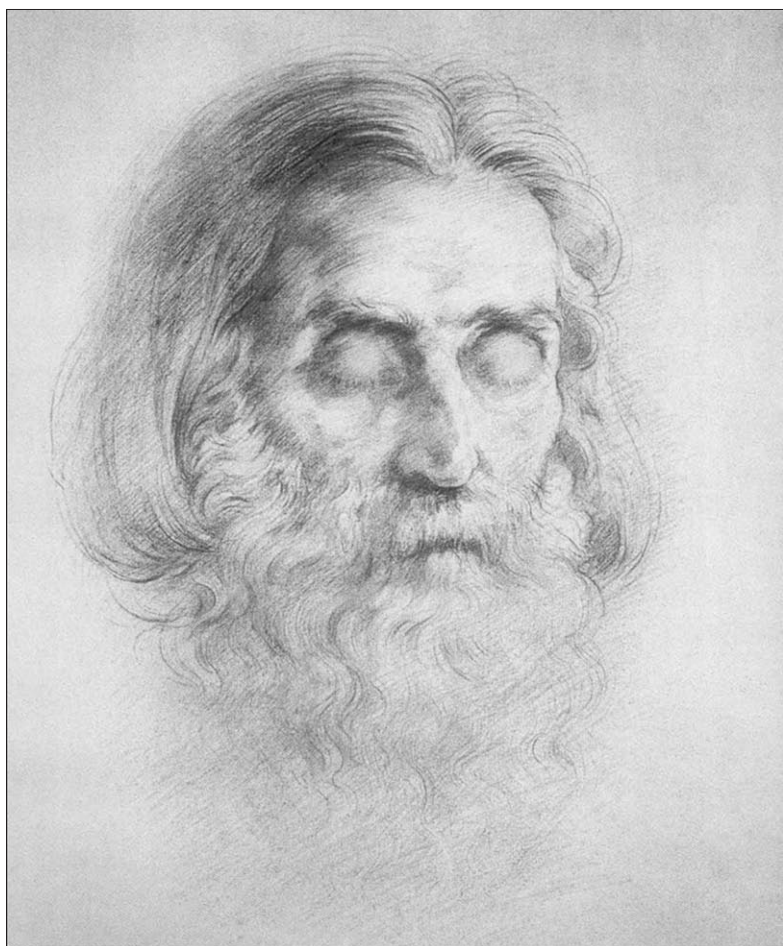
30
глас край мен зву - чи!

Учителю любими,
моя радост си Ти,
моя крепост си Ти! } 2

В душата си
аз чувам Твоя глас
как ми шепти:
„Обичай, любими!” } 2

За тез думи сал
с мъка, но с жар
пребродих света цял. } 2

Мъката се топи,
тъгата чезне в миг,
щом Твоят глас
край мен звучи! } 2

Художник: Борис Георгиев

ПОСЛЕСЛОВ

Настоящият сборник е създаден по проект на Творчески кръг „Слънчеви лъчи“ и приятели към общество „Бяло братство“. Той се явява продължение на първия сборник с братска лирика и проза „Слънчеви лъчи“, издаден през 2015 г. и предназначен главно за хората, които търсят и откриват поезията и красотата в живота и творчеството.

Този втори сборник е посветен на Учителя Беинса Дуно – Петър Дънов (1864 – 1944) във връзка с отбелязването на юбилейните 160 години от рождението и 80 години от заминаването му. Двете годишнини се честват от братските общности в цялата страна с богата програма от концерти, изложби, предавания, срещи, статии и нови книги на Учителя, за Учителя и по Учителя. В тази връзка, Творчески кръг „Слънчеви лъчи“ единодушно одобри предложението на Надя Ноева да се подготви издание с творби, посветени на Учителя или създадени в духа на Учението. Така се дава възможност не само на участниците в ТК „Слънчеви лъчи“, но и на творци от цялата страна (поети, писатели, преводачи, композитори и художници) да се включат и да дадат израз на своята благодарност за всичко, което Учителя е направил и прави за нашето творческо и духовно израстване.

УЧИТЕЛЮ, благодарим Ти,
за всичко Ти благодарим
и с помощта Ти непреривна
животът ни ще стане химн
на Новия живот за Бога
и Новото Небе, Земя,
на Битието извисено,
осмислено чрез Любавта.

Сборникът включва над 70 автора на поезия, проза, картини, както и цял раздел с песни. За събирането и обработването на песните основна заслуга има Ангелина Михайлова. Тя и нейният баща Иван Михайлов са от първите най-заслужили членове на ТК „Слънчеви лъчи“. Ангелина Михайлова прави графичния дизайн и оформление и на двата сборника „Слънчеви лъчи“. За изготвянето на първия сборник трябва също да благодарим на издателя Павел Георгиев от Болкън Пабlishинг, а за разпространението – на Филип Гергинов и Добринка Златарева.

Следва да кажем нещо повече за ТК „Слънчеви лъчи“, създаден през 2010 г. по идея на брат Петър Демерджиев (1961 – 2021), атомен физик и спонсор на много братски прояви. Той е подкрепял и участвал в много дейности на Братството (включително концерти) в страната и чужбина, като е радетел за популяризирането и разпространението на новото братско творчество. По негова инициатива беше отделено място и създадена организация за поместването на съвременни братски словесни творби и песни в Библиотеката на официалния сайт и в други платформи на общество „Бяло братство“. По негово настояване беше създаден кръг, който да обединява и представлява братските творци в София и страната. От първите участници са цялото семейство Николови, семейство Диана и Любомир Митеви, Лилия Маринова, Людмила Игнатова, Елена Гуджунова, Цвета Коцева и др. Името „Слънчеви лъчи“ е предложено от сестра Виолета Христова. „Ний сме слънчеви лъчи, носим Новия живот“ – както се пее в песента „Слънцето на Любовта“ по текст и музика на Петър Пампоров. Тя е избрана за песен на ТК „Слънчеви лъчи“. Целта на Кръга е чрез творчество да се споделят красиви мисли, чувства и образи, да се изпращат вълните на Любовта, както и зов за мир и хар-

мония по света. Мисията е да се разпространява Учението за Новия живот, предадено ни от Учителя, чрез художествено пресъздаване на идеи, образи и мотиви от него. По тематичен план за всяка календарна година в ТК „Слънчеви лъчи“ се провеждат ежемесечни (от 2024 г. – двумесечни) срещи, на които се представят авторски творби, даже и книги по зададените теми, правят се обсъждания, споделят се опитности и прозрения. Ето някои от темите за 2024 г.: „Познай мира в себе си: „Довери се на Духа“, „Свържи се с Цялото“, „Радвай се на даровете на живота“, „Създавай изобилие отвътре и отвън“, „Поддържай вътрешния фокус“ и др. От 2024 г. по предложение на Медийната комисия, избрани произведения от всяка среща се публикуват в сайта на Братството в раздел „Лирика“. Наред с това се правят представяния на книги и автори, доклади за творци по времето на Учителя, концерти-рецитали, изложби, срещи с гости, празнични чествания. Незабравими ще останат срещите, съвместните прояви и екскурзии с хор „Дъга“ от Пловдив с ръководител Надя Табакова.

Сборниците дават възможност да се представят творческите плодове, създадени в резултат от работата на ТК „Слънчеви лъчи“ през годините, като служат и за стимул към ново творчество.

Ако сравним авторите от двете издания, ще видим, че доста от участниците в първия сборник са се включили и във втория: Албена Станева, Ангелина Панчева, Ангелина Михайлова, Андрейана Цонева, Антония Йорданова, Божанка Атанасова, Добринка Златарева, Евгения Иванова, Жела Николова, Иван Михайлов, Кирилка Вулова, Людмила Иванова, Маргарита Кънчева, Мария Брайкова, Наташа Балабанова, Петър Нешев, Р. Христов, Светла Панайотова, Тамара Стаева-Пенчева, Юлиана Василева. Има и такива, които са от-

паднали, но затова пък се появяват много нови имена. Това са хора, които посещават срещи на ТК „Слънчеви лъчи“ след 2015 г., когато излиза първият сборник. Сред тях са: Антоанета Крушевска, Венета Стефанова, Весела Димова, Веселина Костадинова, Веселина Маркова, Десислава Петрова, Елена Гуджунова, Кристина Митева, Пламен Станоев и др.. Има участници, които посещават ФБ групата „Слънчеви лъчи“, както и приятели от братските среди в страната, отзовали се на поканата за участие в сборник, посветен на Учителя като: Анета Николова, Арамон Айдара, Борислав Русанов, Валентина Кюприйска, Деян Пенчев, Иван Тодоров Иванов, Искра Христова, Леа Мартен, Мария Томова, Мария Харалампиева, Николай Орфеев, Росица Петрова, Снежанка Стоянова, Стоян Марков, Тодор Кралев, Христина Иванова. Включили сме и нашите заминали си приятели Маша Стоянова и Емил Елмазов, спомняйки си за тях с най-добри чувства.

Радостен е фактът, че в този втори сборник има и чуждестранно участие: на Ален Р.Х. Грейндж от Франция в превод на Едвин Сугарев, както и на Валерий Шевченко и Владимир Черченко от Русия, чиито произведения публикуваме без превод, на руски език.

По отношение на песните, 36 на брой, повечето са по текст и музика на един автор (Андрейана Цонева, Антония Йорданова, Жела Николова, Иван Тодоров Иванов, Иван Михайлов, Маргарита Кънчева, Марин Камбуров, Лазар Опев). Има и мелодии, които са създадени по текст от друг автор, често по формули на Учителя. Например, на Божанка Ганева по текст на Учителя и хармонизация на Петър Ганев, на Богдан Иванов по текст на Евгения Иванова и Мария Брайкова, на Лидия Линдрова и Иво Бонев по формули. Включена е една песен по братска музика и текст на Людмила Червенкова (посмъртно), както и няколко братски песни.

Нека също да отдадем заслуженото на художниците, илюстрирали сборника по един прекрасен начин, като започнем от Любомир Йорданов на 12 години и продължим с Андрейана Цонева, Арамон Айдара, Божанка Атанасова, Борис Георгиев, Валентина Кюприйска, Велислава Ивановска, Десислава Петрова, Лили Димкова, Мария Брайкова, Мария Харалампиева, Наташа Балабанова, Пламен Капитански, Сашо Георгиев, Снежанка Стоянова, Тамара Стаева-Пенчева, Цветана Щилянкова и стигнем до Творческо единство „Хармония“ (Добринка и Красимир Златареви).

Прави впечатление, че има многопрофилни творци, които са се проявили в книгата с по два и три таланта: Андрейана Цонева (стихотворения, песни, картини), Ангелина Михайлова (стихотворения, графичен дизайн и оформление), Антония Йорданова (стихотворения и песни), Арамон Айдара (стихотворения и картини), Божанка Атанасова – Жанет (стихотворения и картини), Валентина Кюприйска (стихотворения и картини), Десислава Петрова (стихотворения и картини), Добринка Златарева (стихотворения, проза, картини), Жела Николова (стихотворения и песни), Иван Михайлов (стихотворения и песни), Маргарита Кънчева (стихотворения и песни), Мария Брайкова (стихотворения, проза, картини), Мария Харалампиева (стихотворение, проза, картини), Наташа Балабанова (стихотворения и картини), Р. Христов (стихотворения и песни), Снежанка Стоянова (стихотворения и картини), Тамара Стаева-Пенчева (стихотворения и картини), Юлиана Василева (поезия, проза, песни).

Няколко думи и за съдържанието на сборника: започва с Посвещение на Учителя, Предговор, следват главите: „Учителя за себе си“, „Другите за Учителя и Учението“, „В съприкосновение с Учителя“ и „Творби, посветени на Учителя“. Началните статии ни въвеждат

в живота и делото на Учителя Беинса Дуно и ни показват как той вдъхновява хиляди хора да променят живота си към по-добро, създавайки мощно духовно движение с влияние по целия свят. Поместили сме творби за Учителя от негови непосредствени последователи и ученици в хронологичен ред: Мара Белчева, Иван Толев, Ана Шишкова, Сава Чукалов, Олга Славчева, Виктор Йорданов – ЕлВилюри, Влайчо Жечев, Димитрина Антонова, Стоянка Илиева, Олга Блажева, Димитър Сотиров, Невена Неделчева и Весела Несторова. Основната част на сборника започва с мисли за обръщението „Учителю Благий“ и съдържа творби за Учителя и по Учителя от негови идейни следовници и сподвижници, каквито сме ние днес. Следва заключителният раздел с песни, представени с нотен запис на мелодиите и лиричен текст. В края на книгата ще намерите Кратка биографична информация за Учителя, съгласувана с библиографа Людмила Димитрова, както и Кратки биографични данни за някои от авторите.

Ето, че стигнахме до края на този сборник, в който споделяме преклонението си пред Учителя и Словото. И още нещо отвъд думите... И много други неща...

Идва време да се разделим, но не за дълго. До следващата среща, до следващия сборник.

А дотогава, бъдете живи, здрави и щастливи, изпълнени със светлина, любов и нови сили.

От съставителя

БИОГРАФИЧНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПЕТЪР ДЪНОВ – УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Дати и събития

- 1864:** Петър Константинов Дънов е роден на 11 юли по нов стил (29 юни по Юлианския календар) в с. Николаевка, Варненско – с предишно наименование Хадърча, тогава в пределите на Османската империя, сега на българското Черноморие. Той е третото дете в семейството на православния свещеник и учител Константин Дъновски и Добра Атанасова.
- 1872:** Петър Дънов постъпва в началното училище в Николаевка.
- 1879 – 1884:** Посещава мъжката гимназия във Варна, но не я завършва поради продължително заболяване.
- 1887:** Завършва Американското богословско училище в Свищов.
- 1887 – 1888:** Учител е в с. Хотанца, Русенско.
- 1888:** През август Петър Дънов тръгва за САЩ и се записва в богословската методистка семинария Дрю в Медисън, Ню Джърси.
- 1892:** На 19 май той завършва курс по богословие (без гръцки) в богословската методистка семинария Дрю в Медисън, Ню Джърси.

- 1892 – 1893:** Записва се като редовен студент в Богословския факултет на Бостънския университет. Дипломира се на 7 юни 1893 г. с дипломната си работа „Миграция и християнизирание на германските племена“.
- 1893 – 1894:** Посещава курсове по медицина в Бостънския университет само за една година.
- 1895:** Петър Дънов се завръща в България, но не приема предложенията да стане методистки проповедник.
- 1896:** Публикува книгата „Наука и възпитание“, в която се разглежда човешкия път в световната драма и идването на една нова култура.
- 1897:** На 7 март във Варна Петър Дънов има мистично преживяване, което разкрива духовната му мисия. Същата година той основава „Общество за духовно повдигане на българския народ“ и написва мистичната книга „Хио-Ели-Мели-Месаил“, която е публикувана по-късно. Тази година представлява повратна точка в живота му и слага начало на работата му като духовен Учител.
- 1898:** Учителя изнася беседата „Призвание към народа ми – Български синове на семейството славянско“ пред членовете на Благотворителното общество „Майка“ във Варна като послание за социално и духовно само-определяне.
- 1899:** Петър Дънов написва „Свидетелствата Господни“ и „Обещанието Божие“ – епистоларни диалози.
- 1900:** Учителя събира първите си трима ученици: Пеню Киров, Тодор Стоименов и д-р Георги Миркович на среща във Варна през месец юли. Това е нача-

лото на редовните годишни срещи с нарастващ брой присъстващи.

1900 – 1942: Провеждат се годишни срещи, обикновено през месец август, на различни места в страната: Варна и Бургас (1900 – 1909), Велико Търново (1910 – 1925), София (1926 – 1941), Рила планина и Витоша.

1901 – 1912: Учителя пътува из страната да изнася сказки и провежда френологични научни изследвания, свързани с българския характер.

1906: Установява се да живее в София, столицата на България, на ул. „Опълченска“ 66, където започва да изнася Учението във формата на беседи.

1912: Беинса Дуно работи с Библията в с. Арбанаси, близо до Велико Търново, където завършва „Завета на Цветните лъчи на Светлината“, публикуван през месец септември, същата година.

1914: Започва да изнася редовни Неделни беседи пред обща публика в София. Тези лекции са записвани стенографски от Тодор Гълъбов.¹ По-късно, те са декодирани, редактирани и публикувани в поредицата „Сила и живот“, където се дават фундаменталните принципи на Новото учение.

¹ Неделните беседи на Учителя продължават до 1944 г. През периода 1914 – 1917 са записвани от Тодор Гълъбов (1870 – 1935), професионален стенограф, който работи в Народно-то събрание. Той ги е стенографирал, след което ги е декодирал. Когато напуска страната, с това дело се заема Паша Тодорова (1888 – 1972), училищен преподавател по химия. Към нея се присъединява Елена Андреева (1899 – 1990), а по-късно идва и Савка Керемидчиева (1901 – 1945) – така се образува триото на всеотдайни стенографки.

1917 – 1932: Беинса Дуно провежда специален окултен клас за омъжени жени в София.

1917 – 1918: По време на Втората световна война той е интерниран във Варна под предтекст, че неговото учение демобилизира войниците на фронта. След войната неговите последователи се увеличават значително и наброяват близо 40 000 към края на 1930 г.

1922: На 24 февруари в София се открива Школата на Всемирното Бяло Братство с два класа окултни ученици: Общ окултен клас (ООК) и Специален/Младежки окултен клас (МОК). Учителя изнася своите лекции 2 пъти седмично до декември 1944 г., почти 23 години без прекъсване.

1927: Близо до София се създава селище, наречено „Изгрев“ (в днешния квартал „Изгрев“), което става духовен център за последователите на Учителя. Той самият се премества да живее там и държи лекции на различни теми в специално построен за целта салон (на мястото, където сега е Руското посолство).

1929: Организиран е първият палатков лагер на Седмте Рилски езера. Съборите и Лятната духовна школа в Рила стават традиция за последователите на Учителя от страната и чужбина. Понастоящем, те се провеждат всяка година през месец август с хиляди участници от цял свят.

1930: На 21 септември Учителя започва нова серия лекции от Учението: Утринни слова (изнасяни в неделя в 5 ч. сутринта), които продължават до април 1944 г.

1934: Учителя дава Паневритмията (Космическия ритъм на живота). Първата част е серия от 28 упражнения, съдържащи музика, поетичен текст и движения. По-късно той добавя още 2 части: „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Паневритмията е напълно завършена през 1942 г.

1944: Беинса Дуно с група последователи прекарва най-тежките месеци на Втората световна война (14 януари² – 19 октомври 1944) в с. Мърчаево, в подножието на планината Витоша, близо до София, в дома на Темелко Гьорев. Тази къща е запазена и е превърната в музей, посветен на Учителя.

1944: На 20 декември е дадено „Последното слово“ в Общия окултен клас (ООК).

1944: На 27 декември Учителя завършва земния си път в София. Със специално разрешение тялото му е положено да почива в квартал „Изгрев“. Това свещено място сега е превърнато в красива градина, която е отворена за всички.

Учителя Беинса Дуно оставя безценно духовно наследство, състоящо се от многобройни беседи и лекции, писма, молитви, формули, мелодии и песни, гимнастически и дихателни упражнения, методи и практики за индивидуална и групова работа, за духовно развитие и съзнателен живот.

За повече информация:

<https://petardanov.com>, <https://beinsa.org/>
<https://beinsa.bg/>, [https:// beinsadouno.org](https://beinsadouno.org)

² В някои източници датата, когато Учителя заминава за Мърчаево, е 11 януари 1944 г.

БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ

АЛБЕНА СТАНЕВА

Родена съм в Г. Оряховица. От 21 години живея в София. Завършила съм руска филология и втора специалност бизнес и управление във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“. Най-дълго съм работила като преводач и в областта на митническото освобождаване на стоки.

В периода 2000 – 2003 г. се формира интересът ми към духовните учения, като първото от тях е това на Учителя Беинса Дуно. В последващите години с интерес изучавам неговите беседи, присъствам на различни мероприятия на Общество Бяло Братство.

През 2005 г. у мен се запалва интерес към музиката и особено тази, дадена от Учителя и от негови ученици. Изучавам внимателно книгите на Цветана-Лиляна Табакова и Огнян Николов, както и много различни беседи от Учителя за музиката и пеенето. Преминала съм през музикалните семинари на Огнян Николов, 9 години съм се занимавала с вокалния педагог Сребрена Николова, известно време съм учила пиано и солфеж при Искра Рачева. Песните и музиката на Учителя Беинса Дуно са чест гост в ежедневието ми.

През 2006 г. в мен започна да се проявява композирането, а през 2007 г. – поезията. Мои стихове са включени в първия сборник „Слънчеви лъчи“, 2015 г.

В периода 2014 – 2022 г. съм се занимавала с изследване, изучаване и синтез на различни духовни учения, като предприех няколко духовни пътувания.

От 2022 г. насам се стремя да интегрирам полученото духовно знание в материалния свят, следвайки холистичния подход към живота.

Присъствието ми в социалните мрежи е под името „Светлина и Любов“.

АНДРЕЙАНА ЦОНЕВА

Пише стихове и песни, издава детски книги, свири на пиано и композира, рисува с масло, акварел и акрил, участва в сборници и алманаси.

Родена е през 1950 г. в Добрич.

Запознава се със Словото на Учителя през 1994 г.

До 1999 г. чете и прилага прочетеното.

През 1999 г., вече подготвена, участва в събирания и събори на Бялото Братство.

Вдъхновена от Словото, започва да пише стихове и песни, включително и за деца.

Издава следните детски книги:

1. „ЖИТКО И МЛАДЕНЧО, СЛЪНЧЕВО МОМИЧЕ, НЕБЕСНО СИЯНИЕ” – приказки – Леля Ани, с илюстрации на Павлина Димитрова.

2. „СИЯЙНА ЗВЕЗДИЧКА”

3. „СЛЪНЧЕВА ПЪТЕКА” – приказки, стихчета, песнички и илюстрации – Леля Ани

Със свои стихотворения участва в сборници със съставител – Мария Брайкова, а именно: „Вдъхновение”, „Усмивката на Евридика”, „Слънчева рапсодия”, „Слънчеви лъчи”.

Ето какво казва Андрейана за себе си:

„Рисуването ми е хоби, а музиката ми беше мечтата – да свиря, да пиша, да пея! И Слава на Бога и на Учителя – мечтата ми се сбъдна.

Благодаря на Бог, на Учителя и на Вселената за всички Небесни ДАРОВЕ.

Благодаря и на всички, с които вървим заедно в Пътя и работим за СЛОВОТО!”

АНЕТА НИКОЛОВА

Родена съм и живея във Враца.

Възпитаник съм на Френската гимназия. Завършила съм педагогика и философия в СУ „Св. Климент Охридски“, а по-късно и психология във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“.

Дълги години намирах пътя към себе си в поезията. Автор съм на четири поетични книги:

„Болка от любов“ – 1995 г., „Разпознаване“ – 2004 г., „Благодаря за светлината“ – 2019 г. и „Стихове за всеки ден“ – 2020 г.

Занимавала съм се и с превод на литература от френски език.

От много години усилено изучавам астрология. Търся и намирам обяснение на света около мен.

Омъжена съм, с две големи деца – дъщеря и син.

Най-хубавото нещо, случило се в живота ми, е докосването до Словото на Духовния Учител на българите – Петър Дънов.

За повече информация: aneta-nikolova.com

АНТОАНЕТА КРУШЕВСКА

Родена е през 1942 г. По образование е химик.

Заминава за Америка през 1991 г., където се занимава с научна работа до пенсионирането си през 2008 г.

Запознава се с Ернестина Сталева, ученичка на Учителя, когато отива да живее в Масачузетс, САЩ. От нея научава за Учителя. Започва да работи за разпространение на учението му на английски език. Дори след като се премества да работи в други щати, Тони продължава да поддържа връзка с Ерна и да работят по превеждане на беседи и книги от Учителя на английски, включително на молитви, формули и песни.

Тони изучава Паневритмия при Ерна и играе с нейната група. Впоследствие тя става учител по Паневритмия и преподава в Америка и Канада. Заедно с Ерна издават като учебно помагало „Паневритмия“ на английски през 1999 г., следват обогатени издания през 2004 и 2015 г. Последното ново, преработено и допълнено издание от 2022 г. е един от най-пълните и полезни учебни материали по Паневритмия и се предлага за разпространение в книжен и електронен вариант чрез платформата Амазон.

Тони участва в издаването на английски и испански език на последното слово на Учителя „Изворът на Доброто“, като прави и аудио-книга по него. Други проекти с нейно активно участие са: „Царският път на душата“ на английски език, „Светлини по пътя на живота“ – сборник с притчи и истории от Словото на Учителя (на английски, испански, френски и италиански език) и други книги, много от които се предлагат за разпространение чрез Амазон.

Освен с преводи, Тони се занимава с нумерология и лечение с Рейки. Обича туризма и пътешествията.

**АНТОНИЯ ЙОРДАНОВА –
АННАЯ**

Учител по български по професия, любител на Словото, Музиката и Природата, творец по душа, изследовател по дух. Автор на електронните стихосбирки: „Насаме с планината“ (2013 г.), „В околото на бурята“ (2013 г.), „Шест поеми за деца“ (2013 г.), „В оазиса на жадните души“ (2014 г.), „Небесен хляб“ (2017 г.), „Мисия Сърце“ (2019 г.). Съставител, заедно със сестра Трендафила Балдевска, на електронната книга „Цветните лъчи на Светлината. Цветовете“ (2013 г.) и на хартиеното издание „По пътя на душата“ (издателство Едикта, 2016 г.), съдържащи тематично подредени цитати от Словото на Учителя Беинса Дуно. Създател на песни, повечето по образи, мотиви или текстове от Учителя и на поезия, вдъхновена от Словото Му. Автор на стихосбирката „Рила, моя Любов“ (издателство Благодать, 2022 г.), съдържаща песни, стихове и цитати, посветени на Рила.

Творчески акценти: диалози с Апостола на Свободата и с Патриарха на българската литература.

Администратор на фейсбук групата Поетичен кръг Рила.

АРАМОН АЙДАРА

ВСИЧКО ДЪЛЖА НА УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Статия на Т. Младенова – извадки

Една фина жена преминава през годините като професионален гид в сферата на международния туризъм.

После идват изпитанията.

Губи работа по време на демокрацията и пробва различни несвойствени занимания. Така стига до търсене на истинския си Аз и раждането на новата Ева – с духовно име Арамон (означава Врата, Портал). Арамон започва новия си живот с уединение, физическо пречистване и процес на разширяване на съзнанието. Прозира, че всичко и всички са в Единство. Идваме от Един Източник и пътуваме, преминавайки през всички проявления на естеството, за да се завърнем към Бога. В момента сме в преход. Проявеният свят преминава на по-високо ниво на развитие на съзнанието. Синтезът между наука, религия, изкуство се извършва в нас и пред нас. Задълбоченото съзнание поражда истинското изкуство.

Арамон непрестанно учи, отваря духовните си очи все по-широко. Започва и да рисува. Лили Димкова – утвърден художник, дъщеря на лечителя Петър Димков – ѝ преподава своята техника на рисуване. Получава също сертификат за рисуване от художника Румен Статков. Освен това пише поезия, съчетава я с картини и музика.

Картините на Арамон са придружавани от слово, числа, идеи и носят дълбоки и извисени послания.

За повече информация: artaramonaidara.com

**БОЖАНКА АТАНАСОВА –
ЖАНЕТ (1956 – 2023)**

Родена е в Рудозем и е живяла в Смолян. Семейството ѝ следва Учението на Учителя. Божанка – Жанет пише и рисува за деца, има издадена книга с приказки „Дар от Доброто за децата – малки и големи“. Тя също оставя стихотворения и есета, вдъхновени от идеите на Учителя, някои от които ви представихме тук.

Ето какво разказва за нея Добринка Златарева:

„Скромност и смирение“ при сестра ми не са само етикет, но съдържание и начин на живот. Тя твърдеше, че не е важно как изглеждаш за хората, а как те вижда Бог. Има сън, в който Учителя ѝ казва: „С теб се познаваме отдавна.“

Когато трябваше нещо да се разреши, а не знаехме как, тя отваряше Библията или книга на Учителя и Духът на Словото ни отговаряше чрез нея.

Например, много бяхме притеснени, че трябва да се сменят старите ВИК тръби и да се направи голям ремонт. Тя отвори книга на Учителя на следния текст: „За този майстор, който разбира от работата си, и трудното е лесно.“ Наистина, намери се такъв човек – можещ, и всичко се нареди.

Сестра ми наблюдаваше на малкото Добро, което всъщност се помни за цял живот.

Ден преди да си замине, тя пожела да изпеем песента „На Учителя“. Пеехме и аз усетих, че това е нейната молба към Учителя:

„И когато стана жител
на невидимия свят,
о, любими мой Учител,
дай ми твоята благодат.“

БОРИСЛАВ РУСАНОВ

Борислав Русанов е роден в Свищов на 26 февруари 1963 г. От юношеските си години започна да проявява интерес към духовното пробуждане и израстване. Приет е във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“ специалност Българска филология. На 23-годишна възраст открива своя Учител и основава младежки окултен клас. Когато завършва образованието си през 1990 г., започва работа като учител в Свищов. Написва книгите „Симфонии на вечността“, „Просто да бъдеш“, „Евангелие на Любовта“, „Мистерията Лим“, „Към Извора на Любовта – пътя на един мистик“. След 25 години като учител по Български език и литература в началото на 2014 година напуска образователната система, за да се отдаде изцяло на духовната си мисия, като пътува из страната и провежда регресии, чрез които връща хората не само към минали съществувания, а преди всичко към тяхната истинска духовна същност и им помага да заживеят един по-качествен и смислен живот.

**ВАЛЕРИЙ
СЕРАФИМОВИЧ
ШЕВЧЕНКО**

Поэт.

Союз писателей России
(Московское отделение),
Российский Союз писателей,
Союз композиторов и поэтов-песенников Московской области.

Лауреат премий МГО „Союза писателей России” и „Союза писателей-переводчиков” „Золотая осень” им. С.А. Есенина и „Наш век” им. Ф.И. Тютчева.

Поет.

Член е на Съюза на писателите на Русия (Московски отдел), както и на Русийския Съюз на писателите, композиторите и поетите песенници от Московска област.

Лауреат е на наградата „Златна есен” на името на С.А.Есенин и „Наш век” на името на Ф.И. Тютчев на Съюза на писателите на Русия и на Съюза на писателите преводачи.

<https://stihi.ru/avtor/vshev63>

ВЕНЕТА СТЕФАНОВА

Родена съм в Източните Родопи през 1936 г. по време на гроздобер. Пораснала съм там и в Казанлъшкото поле.

Образование получих в с. Юлиево, гр. Казанлък, с. Шаново, с. Дъбово. Гимназия завърших в Стара Загора, а в Софийски университет „Св. Климент Охридски“ – специалност „Физика“ – научно-производствен профил. Докторска дисертация – (к.т.н.) и хабилитация (ст.н.с. II ст.) защитих в Технически университет, гр. София.

Пиша стихове от 1985 г., но най-вече след 2015 г., когато се роди моята правнучка Стефани.

Издадени книги:

1. „Душата ми“, Стихове, Издателство „Пропелер“, София, 2019 г.
2. „Внуци и правнуци“, Стихове, Издателство „Пропелер“, София, 2020 г.
3. „Четири ключа“, Стихове, София, 2021 г.
4. „Проблясъци“, Стихове, София, 2021 г.
5. „В светлината“, Стихове, София, 2022 г.
6. „По пътеките на времето“, Стихове и разкази, София, 2022 г.
7. „Майчина рожба“, Стихове, София, 2023 г.
8. „Живот в Любовта“, Стихове и разкази, София, 2024 г.

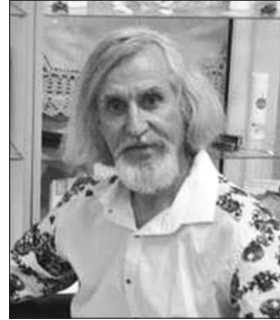
Имам участие в сборник „СТЪПКИ“, Поезия от български учени, 2018 и 2019 г. и редовно участвам в антологиите на Съюза на българските творци.

ВЛАДИМИР ЧЕРЧЕНКО

Россия

Поэт, писатель, фотограф,
музыкант, переводчик.

Во всей этой многогранной деятельности Владимира Черченко ясно просматривается его цель – эволюция сознания и реальная возможность трансформации жизни через приобщение ко всем видам Красоты.

О себе

Живу в Геленджике. Родом со Ставрополя. Занимаюсь культурно-просветительской работой – лекции, встречи, беседы, авторские семинары. Разработал проект „Мир через Культуру“, в котором достойное место занимает музыкальный проект „ЗДОРОВЬЕТВОРЕНИЕ ЧЕРЕЗ МУЗЫКУ“ (разработано около 300 CD с классической музыкой). Пою на 10 языках под гитару.

С 2005 г. фотохудожник – мой фотоархив насчитывает 3 000 фото, многие из них концептуальны.

Стихи начал писать с 2009 года – они спонтанно формируются в сборники (более 40). Кое-что уже издано в альманахах и книгах, а другие готовятся к печати. Все мои стихи позитивны и несут энергию оптимизма и здоровья.

Перевожу с болгарского Слово Учителя Петра Дюнова. Мной уже переведено 17 книг Учителя: „ЛЮБОВЬ К БОГУ“, „ОККУЛЬТНОЕ ПЕНИЕ И РЕЧЬ“, „МУЗЫКА“, „ЛЕГЕНДЫ И ПРИТЧИ“, „МЕДИЦИНСКИЕ И ОККУЛЬТНЫЕ ПРАВИЛА“, „ПРИЧИНЫ БОЛЕЗНЕЙ И МЕТОДЫ ИХ ЛЕЧЕНИЯ“ и другие. Переведены и уже изданы 3 тома „ЗАВЕТ ЛЮБВИ“ – последнее слово Учителя. Остальные переводы готовятся к выпуску. Намечено к переводу ещё несколько десятков книг Учителя.

<https://stihi.ru/avtor/vivaldist>

ВЛАДИМИР ЧЕРЧЕНКО

Русия

Поет, писател, фотограф, музикант, преводач.

В цялата тази многостранна дейност на Владимир Черченко ясно прозира неговата цел – еволюцията на съзнанието и реалната възможност за трансформиране на живота чрез приобщаване към всички видове Красота.

За себе си

Живея в Геленджик. Роден съм в Ставропол. Занимавам се с културно-просветителска работа – лекции, беседи, авторски семинари. Разработих проект „Мир чрез Култура“, в който достойно място заема музикалният проект „Здраве чрез музика“ (около 300 СД с класическа музика). Пея на 10 езика под съпровод на китара.

От 2005 г. съм фотохудожник – фотоархивът ми наброява 3 000 фотографии, много от тях са концептуални.

Започнах да пиша стихове от 2009 г. – те спонтанно се подреждаха в сборници (повече от 40). Някои от тях вече са издадени в алманаси и книги, а други се подготвят за печат. Всички мои стихотворения са позитивни и носят енергията на оптимизъм и здраве.

Превеждам от български език Словото на Учителя Петър Дънов. Вече съм превел 17 книги на Учителя – ЛЮБОВ КЪМ БОГА, ОКУЛТНО ПЕЕНЕ И ГОВОРЕНЕ, МУЗИКА, ЛЕГЕНДИ И ПРИТЧИ, МЕДИЦИНСКИ И ОКУЛТНИ ПРАВИЛА, ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ И МЕТОДИ НА ЛЕЧЕНИЕ и др. Преведени са и вече са издадени 3 тома ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – последното слово на Учителя. Останалите преводи се подготвят за печат. Планирам да превода още няколко десетки книги на Учителя.

<https://stihi.ru/avtor/vivaldist>

ДЕСИСЛАВА ПЕТРОВА

Казвам се Десислава Петрова и съм израстнала сред необятната добруджанска шир и морските простори на Североизточна България. Моята същност е дълбоко свързана с Природата. Завършила съм „Молекулярна биология“ в СУ „Св. Климент

Охридски“, а в момента съм преподавател по естествени науки – биология и химия. Всичко в природата ме радва, защото Бог се проявява навсякъде, в изгревите, в реките, в малките цветчета, но най-мощният катализатор за моето вдъхновение е мистичната Рила планина.

Започнах да пиша стихове преди няколко години, записвах си мислите, които идват при мен в ритмична, стихотворна форма, всичко, което вълнува душата ми. Занимавам се любителски с рисуване, то ми носи вътрешен мир и хармония. От всички рисувателни техники, опитах първо акварелната, много ми допадна и реших да продължа с нея. Акварелът е изключително нежна и ефирна техника, която позволява да рисуваш светлината, тя е съчетание от взаимодействието на цветовете, енергията на водата и тази на художника. Благодарна съм, че имам възможността да творя, да се проявявам чрез стихове и картини.

Има нещо от Учителя, което се опитвам да държа в себе си като правило, човек се чувства истински пълноценен, когато е „в едно с ритъма на Природата“, в едно с природните закони и принципи.

ДОБРИНКА ЗЛАТАРЕВА

Родена съм в село Топалово, Пловдивско. Със сестра ми Жането (Божанка Атанасова) сме събрали от детството си както аромата на полски цветя от родното село на майка ни Митра – Топалово, така и дъха на борове и смола от родното село на баща ни Христо – Турян, Смолянско.

Това ни е дало творческия заряд на синтеза между полето и планината, който е залегнал в нашето творчество: рисунки, картини, есета, приказки, стихотворения. Благодарни сме на родителите ни, че са ни въвели в Учението на Учителя Беинса Дуно. Благодарни сме, че по пътя на ученичеството, животът ни се осмисля и се срещахме със сродни души, участваме в братски срещи и събития. Посещавали сме събори и други братски прояви в Айтос, Бургас, Мадара, София, Пловдив и Седемте Рилски езера. От беседи на Учителя сме изготвили и издали книгата „Примери“. Разбрали сме какво велико нещо е да бъде подкрепен талантът – творческият импулс. Участвали сме с илюстрации в различни братски издания, както и със словесни творби в сборниците „Слънчева рапсодия“ и „Слънчеви лъчи“ със съставител Мария Брайкова.

ЕВГЕНИЯ ИВАНОВА

Родена съм в град Плевен през 1960 г. Още от дете пиша разкази.

Завършила съм РЕГ „Васил Каравасилев” в родния си град.

Учила съм славянска филология в СУ „Св. Климент Охридски”. Като студентка започнах да пиша стихове.

След като завърших висшето си образование, съм работила през целия си живот като учител по български език и литература.

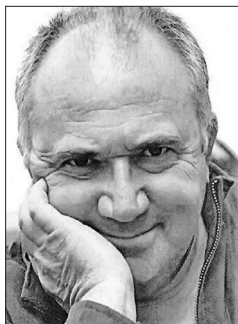
В началото не мислех да се посветя изцяло на тази професия, но когато през 1993 г. се запознах с беседите на Учителя и със спомените за него, срещнах неговите препоръки, които той отправя към сестрите по онова време, да работят като учители, за да чистят кармата си.

Това ме накара да остана в учителската професия за цял живот и никога не съм съжалявала за своя избор, защото нищо не те прави по-щастлив от любовта на децата към тебе.

В по-младите си години съм писала стихове за деца, но след като станах последовател на Учителя П. Дънов, стихотворенията ми са свързани предимно с Божествената любов и с работата ми на духовното поприще.

Имам една издадена стихосбирка със заглавие „Божествено дихание”.

Не спирам да пиша стихове и се надявам за в бъдеще да издам и други стихосбирки.

ЕМИЛ ЕЛМАЗОВ
(1949 – 2019)

По образование икономист, по призвание – билкар, лечител, поет, писател, журналист.

Роден е на 24.06.1949 г. във Велико Търново. Бил е редактор в сп. „Отечество“. През 1978 г. излиза първата му книга „Мелодия за обой и китара“. Следват „Изпитателят и гравитацията“ (1983), „Златният град“ (роман, 1987), „Юнашка дреха“ (повест-шарж, 1987), „Жертвата“ (роман, 1988), „Луна в кладенеца“ (1990), „Щастливи скитници“ (пътеписи, 1991), „Изначалният хляб: Лимец – дивото жито на древността“ (2012), „Изначалният хляб. Книга II: Възкресението на лимеца“ (2013), „Пазачът на стихииите“ (сборник стихове, 2017). Някои от книгите му са награждавани и превеждани в чужбина. Член е на Съюза на българските писатели.

Емил Елмазов издава редица книги с беседи на Учителя Беинса Дуно. Книгата „Новото човечество“ с избрани беседи от Учителя заема достойно място на пл. „Славейков“ още през 1990 г. Преиздадена е през 2017 г.

„Емил Елмазов е един от добрите, скрити ученици на Учителя.“ (Жана Иванова, изд. Жануа)

Той е човек с разностранни интереси и енциклопедични познания. Изследовател е на глаголицата и на кодовете. Основава резерват „Билкария“ в Боженския балкан върху 150 декара изоставени земеделски земи и гори. Негово дело е първият у нас музей на билките в Кметовци. Председател на Националния съюз на билкарите, производителите и разпространителите на живи храни.

Според негови сподвижници, Емил Елмазов е един от новите богомили, раздали се до последен дъх.

ЕРНЕСТИНА СТАЛЕВА
(1914 – 2005)

Родена е на 23 октомври 1914 г. Умира на 09 август 2005 г. в американска болница.

Родителите ѝ са от Полша, но живеят в България. Баща ѝ е началник на спиртната фабрика в Княжево край София. Майка ѝ умира при нейното раждане, отгледана е от дойка и от прислуга. Има мащеха, която се държи лошо с нея и баща ѝ, особено след като фабриката е затворена след Първата световна война и семейството обеднява.

Когато Ерна е на 11 г., тя губи баща си. На 13 г. започва да посещава с мащехата си методистката църква Д-р Лонг на ул. Раковска. Тя слуша проповедите на пастора и започва искрено да вярва и да се моли на Христос. Към същата църква има младежко дружество, където Ерна се запознава с някои хора от Бялото братство и се сприятелява със заможния младеж Митко Кочев. Той ѝ намира квартира, когато напуска дома си през 1933 г. Тогава тя за първи път отива на Изгрева. С полиция я намират и я връщат у дома като 18-годишна малолетна бегълка. След тази случка мащехата не ѝ позволява повече да ходи на Изгрева. Когато Ерна става на 20 години, тя избягва отново през януари 1935 г. и заживява на Изгрева, като се присъединява към Братството. Преселва се от България в САЩ скоро след смяната на властта през 1944 г.

Ернестина превежда беседи на Учителя, преподава Паневритмия, създава група в Масачузетс. В последните години на живота ѝ с нея работи Антоанета Крушевска, заедно издават ръководство по Паневритмия през 1999, преиздадено през 2004, 2015 и 2022 г. Те също превеждат и издават основни лекции и книги на Учителя на английски език.

ИСКРА ХРИСТОВА

Какво да кажа за себе си?

От Варна съм. Водолей съм.

Пиша от дете. Имах прекрасна учителка по литература – Катя Бакърджиева, която ме научи на тънкостите на сътворяване на мерена реч, за което съм й безкрайно благодарна.

В творческата си пътека минах през различни периоди.

Последният започна след 2004 година – тогава усетих стихотворенията като послания и ги назовах „Искрици Божии”.

Щом Музата подава, аз поемам – 27 стихосбирки дотук.

С делото на Учителя Петър Дънов се започнах преди доста години чрез майка ми, която вървеше пред мен по тази пътека.

По образование съм програмист, но в един момент избрах да бъда озеленител.

А вече съм свободна личност, гледам си градинката на село и времето все не ми стига за всички ангажименти и всички хубави неща, с които искам да се занимавам...

Първата стихосбирка – 2006 г. Как пиша? Както мога... Нима птичето може да обясни как пее?...

„Искриците Божии понякога идват при мен наведнъж, изливат се – но това е рядко. По-често идва, както го наричам, „суров материал” – иска обработка, за да се получи това, което достига до читателя – според както съм научена. Понякога недовършеното стихотворение престоява дълго време, преди да се намери точната по смисъл дума, с подходящата рима за някое празно място. Тези Искрици Божии са дарове Небесни за мен самата и безкрайно благодаря за тях на Музата-Твореца!”

ЖЕЛА НИКОЛОВА

Родена съм на 29.02.1956 г.
в с. Радовец, окр. Ямболски.

Завършила съм Френска
езикова гимназия „Ромен Ро-
лан” в гр. Стара Загора. Полу-
чих висшето си образование
във ВИАС, гр. София, специал-
ност „Земеустройство”.

От 1981 г. живея в Пловдив
и работя по специалността си.

От 2001 г. започнах да пиша песни, голяма част от
които успях да нотирам. През 2010 г. е издадена кни-
гата „Дар небесен” с текстове на песни, а през 2012 г.
е издадена песнарката „Божествена симфония”. Мно-
го от песните са записани в 7 диска в изпълнение на
Мария Димитрова – сопран, Тонка Петрова – пиано,
Стефан Джевелиев – китара от гр. Бургас, както и в
мое изпълнение и аранжимент на пиано – Надежда
Табакова.

Пиша също така и стихове и разкази, някои от
които са поместени в сборниците на Творчески кръг
„Слънчеви лъчи”.

ЛЮДМИЛА ДИЛОВА ИВАНОВА

Родена е на 11.08.1936 г. в с. Гайтанци, Видинско. По професия е агроном. Живее и работи във Видин. Майка ѝ, Райна Каменова, начална учителка, знае есперанто, следва идеите на Толстой, по-късно и на Учителя. Под нейно влияние Людмила навлиза в Учението и се включва в дейността на Видинската братска група. Тя свири на китара и цигулка, пише стихотворения и есета, организира срещи с творци и ученици на Учителя (Петър Вангелов, Теодор Теодоров и др.)

МАРИЯ БРАЙКОВА

„Заедно можем повече“

Мария Брайкова е родена и живее в София. Филолог по образование, преводач и учител по професия, поет по призвание.

Има издадени 6 книги с поезия: „Озарение“ (1995), „Висини“ (1996), „Цветопис на Светлината“ (1999), „Трепети“ (2012), „Между другото“ (2022) и „Посоки“ (2023).

В учението на Учителя е от 1989 г. Наред с изучаването на Словото, превежда беседи на Учителя на английски език. Освен това подготвя и издава сборници с братско творчество: „Вдъхновение“ (2002), „Усмивката на Евридика“ (2003), „Слънчева рапсодия“ (2007).

Създава и ръководи Творчески кръг „Слънчеви лъчи“ към общество Бяло Братство през 2010 г. Оттогава досега изготвя годишни тематични програми, по които се правят ежемесечни срещи. На тях се четат произведения по зададената тема, споделят се опитности и размисли, пеят се песни и се казват формули и молитви.

Мария Брайкова е съставител на първия (2015) и втория (2024) сборник „Слънчеви лъчи“, отразяващи дейността и постиженията на Творческия кръг „Слънчеви лъчи“ и приятели.

**МАША СТОЯНОВА КРЪСТЕВА
(1954 – 2023)**

„Днес да бъдем по-добри от вчера!”

Дистрибутор на книги, разпространител на Учението, нумеролог, майка на две деца.

Активен член на Творчески кръг „Слънчеви лъчи” и на певческата фолклорна група в Баня.

Скромна, мила, всеотдайна и винаги позитивна, обича да прави подаръци и да черпи от сърце. Разпространява Учението не само с книгите, но и с делата си. Участва и помага в различни братски инициативи (събори, концерти, залесяване и др.). Участва в подготовянето и издаването на книгата „1000 свещени формули”, София, 2016 г.

Създава ФБ страницата „Доброто в нас”, където публикува мисли от Учителя, положителни послания, материали за ученици и последователи на Учението, както и свои размисли и стихове.

**МИТРА ТАШЕВА
ДИМИТРОВА
(1929 – 2016)**

Родена е в с. Тополово, живяла е в Смолян, където домът ѝ се превръща в братски. Винаги посреща братските гости с храна и почерпка. Пее и говори много хубаво, с ясен, звънък глас. Посещава братските събори в Айтос, ходила е на Мусала и Рилските езера. Посреща 70-годишния си юбилей на Рилските езера.

Ето какво разказва за нея дъщеря ѝ Добринка Златарева:

„Майка всичко приемаше безусловно: никога не е питала това какво значи или че нещо не разбира. Каквото каже, ще го изпълни: тя беше образец на точност и рядък случай за спазване на обещанията. Четеше беседите на Учителя на глас, без очила, до късна възраст. Също много обичаше да чете спомени и случки. Пееше чудесно, от душа и сърце, в трудности и радости. Любимата ѝ песен беше „Малкият извор“, пееше я всеки ден.

Майка има сън с Учителя, в който тя го води под ръка в нейното село Тополово по една улица край реката и му казва загрижено да внимава да не падне в реката. Учителя се засмял и отговорил: „Как ще падна?“ Тя, майка, по природа си беше грижовна. За нас казаното от нея е трогателно, защото виждаме отношението. Малкото има отношение към голямото, към великото. Да имаш отношение към Учителя! Майка по свой начин е показала обичта си към Учителя.”

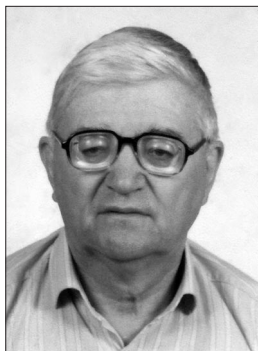

НАТАША БАЛАБАНОВА

Наташа Балабанова е родена през 1964 г. в гр. Разград. Живее в гр. София. Завършила е „Педагогика на изобразителното изкуство“ в СУ „Св. Кл. Охридски“.

През 2002 г. издава самостоятелна книга „Ухание“, поезия и проза, с авторски илюстрации. Участва със стихове и илюстрации в сборниците „Вдъхновение“, 2002 г., „Усмивката на Евридика“, 2005 г., „Слънчева рапсодия“, 2007 г.

Има 3 самостоятелни изложби: фотоизложба „Планински ухания“ в Руския културно-информационен център, гр. София, изложба живопис „Ухание“ в галерия „Дом на архитекта“, гр. София, и изложба-живопис „Посоки“, 2015 г., в галерия Карабас Барабас, гр. София.

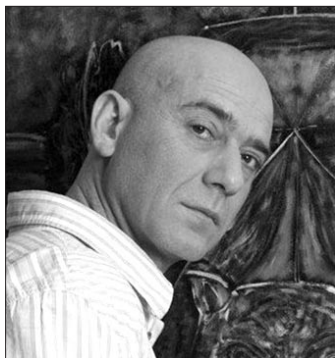

ПЕТЪР НЕШЕВ

Петър Христов Нешев е роден на 18.06.1943 г. в София.

Член на Съюза на независимите български писатели и на Управителния му съвет и член на Съюза на слепите в България. Има издадени шест книги с поезия и участие в четири сборника на Съюза на независимите български писатели, в два сборника на поетичен кръг „Слънчеви лъчи“, в две издания на Сборник „Български легенди в стихове“, издадени от Туроператор „Слънце-3“ ООД – София, в Алманах 2020 „Моето синьо лято“, в Първа, Трета и Четвърта антология на Българската апева, в Алманасите Нова българска литература „Поезия“ 2021, „Романтика“ 2022 и 2023, „Хумор и сатира“ 2022 и 2023, „Коледен алманах“ 2022 на Фондация „Буквите“, както и в Алманах „Под лъчите на слънцето“ 2021 и 2022 г.

Участва в ежегодния Национален конкурс за поезия „Зрящи сърца“ за хора със зрителни увреждания на Българското национално радио, програма „Христо Ботев“, като печели две първи и две втори награди. Печели първа награда в поетичния конкурс „И в златна есен с любов и песен“, Казанлък 2018 г., първа награда в XIV-ти Национален конкурс за хумор и сатира – Кубрат 2021 г., както и трета награда в поетичния конкурс „Любовта...“ на Младежки дом – Враца през 2019 г.

ПЛАМЕН КАПИТАНСКИ

Пламен Капитански е роден на 18 април 1964 г. в гр. София, България. Започва да рисува на четиригодишна възраст. През 1983 г. завършва Художествената гимназия в София, а през 1991 г. завършва Художествената академия, София, със специалност стенопис. Има собствен многообразен и нестандартен стил на рисуване, автор на повече от 4000 творби. Негови картини са притежание на Националната художествена галерия и на редица частни колекции в България, Чехия, САЩ, Канада, Франция, Холандия, Австрия, Великобритания, Германия и др.

До 1999 г. художникът е известен предимно със своите рисунки и картини. Поради тежка алергия за известно време творецът преустановява рисуването и започва да посещава редица манастири из страната. Завръща се към рисуването на стенописи – прави фреска на Св. Георги в храма в с. Златолист, където е живяла последната българска неканонизирана светица Преподобна Стойна. През 2000 г. се появяват първите иконописни изображения – на Преподобна Стойна, такава каквато я вижда в стаичката ѝ след сътворяването на стенописа на Свети Георги. На рождения си ден същата година дарява на Кръстова Гора, старата църква Света Троица, изображения на Богородица, Христос и Патриарх Евтимий. Днес той е отдал живота си за популяризирането на храма „Свети Георги“ в Златолист и силата на Преподобна Стойна, проявяваща се в чудотворни изцеления и духовна подкрепа в трудни моменти.

Неговият уебсайт е: <https://www.kapitanskiart.com/>

РОСИЦА ПЕТРОВА

Росица Петрова – с псевдоним Любов Пенова, е родена на 28.07.1949 г. в Хасково. Завършва Икономически техникум и работи като счетоводител. Участва в живота на Братството и е активен участник във ФБ групата „Слънчеви лъчи“.

Създава поетичните книги:

1. „Духовни откровения“ (2004),
2. „Път в реалността“ (2007)
3. „Стъпки в живота“ (2024).

Мото/кредо на Росица Петрова:

Бъди силен, за да успееш.
Бъди умен, за да спечелиш.
Бъди честен, за да си доволен.
Бъди здрав, за да можеш всичко!

СВЕТЛА ПАНАЙОТОВА

Светла Панайотова е родена близо до Дунава.

Завършва Висш икономически институт в София.

Работи като проектант в Електронно-изчислителен център – Пловдив. Нещатна журналистка в радио Пловдив – редакция „Литература, изкуство, култура“ и редакция „Икономическа“.

Преподавателка в Пловдив и Клисурска.

Живее и работи в Пловдив.

Член е на Дружеството на пловдивските писатели.

ПУБЛИКУВАНИ КНИГИ:

1. ВЕЧНИЯТ КРЪГОВРАТ – поезия, Пловдив 2004, преиздавана

2. МОРЕ, НЕБЕ, ЗЕМЯ, ЛЮБОВ – стихове и есета, Пловдив 2007, преиздавана

3. АЗБУЧЕН ПЪТЕВОДИТЕЛ НА СЛОВОТО – разкази, стихове, есета, наука – Пловдив 2012, преиздавана

4. ТРЕПЕТНО ОЧАКВАНЕ – Пловдив 2014 – стихове и лирически фрагменти, преиздавана

5. Къде сме? – роман, Пловдив, 2021

6. Космически и земни разкази – Пловдив, 2023

Вярна на себе си, Светла Панайотова продължава да търси пътища към духовното. Изкачва планини и върхове, играе и преподава Паневритмия, участва в живота на общество Бяло братство, общува със съмишленици по цял свят, твори и живее активно.

СНЕЖАНКА СТОЯНОВА

ССХУИМИ „Цанко Лавренов“,
Пловдив, 1988 г.

НХА, специалност „Скулптура“, ОКС „Магистър“, 1994 г.

Член на СБХ, секция „Скулптура“, 1997 г.

НХА, специалност „Оперна и балетна сценография“, ОКС „Ма-

гистър“, 2001 г.

Автор на арт-терапевтична програма „Моделиране на себе си“ – изкуството като метод за самопознание, себеинтеграция и разкриване на творческия потенциал чрез работа с глина, бои и др. материали, 2010 г.

Доктор по изкуствознание и изобразителни изкуства, 2018 г.

Автор на бюст-паметника на Петя Дубарова, Двор на Кирилицата – Алея на писателите, гр. Плиска, 2019 г.

Главен асистент, Секция „Антропологически изследвания“, Институт по философия и социология, Българска академия на науките, София, 2020 г.

Хон. преподавател, Катедра „Скулптура“ по дисциплините „Неназован спецкурс“ от 2022 и от 2024 г. по „Пространство. Материал. Анализ“ по магистърската програма „Скулптурни трансгресии“.

21 участия в изложби.

Автор на 19 научни публикации и на книгата „Скулптурният процес на работа с глина като метод за формиране на човешката индивидуалност и нейното социализиране“, 2018 г.

ТАМАРА СТАЕВА-ПЕНЧЕВА
(1951 – 2024)

Художник, учител, просветител
Родена е в град Ямбол, живее
в София.

Учи Художествената гимназия
в София в периода 1965 – 1970 г.

Завършва Художествената
академия от 1971 г. до 1975 г. в специалност „Плакат и
пространствено оформление“ при проф. Ал. Поппилов,
проф. Ив. Газдов и проф. Г. Петров.

Работи в областта на плаката, рекламата, живопис-
та и графиката, учител е по изобразително изкуство.
Води курс по рисуване в БЦ в София.

От 1985 г. е член на Съюза на художниците в Бъл-
гария.

Първата ѝ самостоятелна изложба живопис в град
Калофер през 2002 г. е организирана и открита със съ-
действието на поетесата Мария Брайкова.

Следват многобройни самостоятелни изложби.
Участва и в много национални и международни общи
изложби с живопис и приложни работи – плакати, про-
екти за витрини, пространствено оформление. Ето
какво казва за живописиста ѝ журналистката Надя Бе-
лева, която открива 3 нейни изложби: „Едно шествие
на цветността, което ни извежда извън границите на
видимото.“ Осъществява семинари със синкретизъм
на изкуствата:

„Пчелата – най-чистото същество на земята”

„Житото – емблема на човешката душа”

„Розата – символ на любов”

„Ябълката – символ на дълголетие и безсмъртие”

„Водата – символ на живота”

„Липата – най-медоносната билка”

Нейни картини и икони се намират в Никозия – Кипър, Рига – Латвия, Корея, Германия, Москва – Русия, Ница – Франция, Италия в частни колекции и църкви.

Има близо 20 години стаж като учител по изобразително изкуство с ученици от всички възрасти. Преподава рисуване, живопис, плакат и реклама, шрифт, илюстрация, пространствено оформление, кукли, мода.

Тя е прилежна ученичка на Учителя: завършва МОК, редовно посещава ЛДШ на Рилските езера и различни братски събори и инициативи. Пее в хор „Евера” и е редовен член на Творчески кръг „Слънчеви лъчи”.

За повече информация:

Фейсбук страница: Тамара Пенчева - картини

<https://sbh.bg/bg/member/2517/tamara-staeva-pencheva>

ЮЛИАНА ВАСИЛЕВА (1965) & САШО ГЕОРГИЕВ (1961), според познанията, приложението и вдъхновението от Словото на Учителя, осъществихме съвместно:

„ПРОЛЕТТА ДОЙДЕ“ – тристишия и кратки поетични форми и илюстрации – масло, акварел – изд. Херон Прес ООД, С. 2008 г.

„СЛЪНЦЕ В УТРИНТА“ – стихове, молитви, формули, мелодии и картини, изд. Благодат, С. 2022 г.

„СТИХЪТ-СТРАЖ“ – стихове, картини, мелодии, ИК Виделина, С. 2022 г.

Представихме за обществеността и за общността и четири книжки с 473 бели стихове на Учителя. Стиховете – откъси от текста – са извлечени и записани без редакция, т.е. без промени в наличността, вида и последователността на думите – от томчето утринни неделни слова 1933 – 1934 „Новото разбиране за връзката в живота“, по изд. Жануа-98. – Тези нередактирани цитати от Словото са подредени в по-присъщата им поетична форма, като – допълнително – има добавени само заглавия или номерация, съдействащи фокусиращо или динамизиращо за разгръщане на смисъла.

„НОВОТО РАЗБИРАНЕ“, изд. Бяло Братство, С. 2009 г.

„ДНЕС ДА СЕ РОДИ“, изд. Девора-МарБи, Дупница, 2009 г.

„КОЯ Е БОЖИЯТА ЛЮБОВ“, изд. Девора-МарБи, Дупница, 2009 г.

„ВЪРХОВНИЯТ АВТОРИТЕТ“, изд. Девора-МарБи, Дупница, 2010 г.

С право можем да твърдим, че Учителя е най-големият ни поет!! – Десетки хиляди бели стихове лежат прозаично записани в беседите Му! – Всяка от четирите ни издадени книжки има посвещение и послеслов за Поезията на Учителя. Тази неизявена докрай поезия е подобна на стиховете на Свещените писания...

Поезията на Учителя е тема, по която тепърва ще се пише през вековете, но началото – достатъчно

категорично – е сложено! – До тази тема аз, Юлиана, стигнах, когато след оказана ми помощ от Учителя в труден здравословен момент – поисках да Го възпея. – Ето няколко изречения от първия от послесловите:

„Съдържанието има своя най-близка форма. Когато същността попадне в съответстващата ѝ форма, изявлението ѝ е по-силно, присъствието ѝ – по-ярко, въздействието – най-запомнящо се.

Посланието, изразено чрез стих, достига нива по-дълбоки от ума. То е по-трайно, леко и нежно, съзвучно с душата. Като източник на ново знание, то е съобразено с човека и безопасно. Общувайки с живия стих, когато го възприемем, той вече ни преустройва чрез посланието си. Това е краткият път между душите, уравновесен с всички природни закони, цялостен и завършен израз на Божественото.”

„Изборът и представянето на Словото на Учителя в стихове е закономерен етап от разгръщането на духовното Му наследство. Благодаря, благодаря, Учителю за прекрасната задача, с която Си ме удостоил, до която Си ме допуснал! В миговете, когато със священ трепет пристъпям към Стиховете Ти, аз съм частица от Твоята аура, вълна в Божественния океан, разумна лястовица. Предстои работа, с вдъхновение, любов, радост и отговорност.”

Пейзажите, портретите, плодовете и композициите, предимно акварел, а също и масло – използвани за кориците и съдържащи си в книгите – са рисувани от Сашо Георгиев, който е завършил Художествената академия и работи като педагог в София. Сашо Георгиев е роден в Дупница. Свири любителски Паневритмията и песни на Учителя на блок-флейта и на китара. Провел е изложби, посветени на 150-годишнината от Рождението на Петър Дънов – Учителя в София и в Дупница и изложба, посветена на 160-годишнината от Рождението на Петър Дънов – Учителя – в София, през месец юни 2024 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	5
Учителя за себе си	11
Другите за Учителя и Учението	15
В съприкосновение с Учителя	19
Творби, посветени на Учителя от Негови непосредствени ученици и последователи	25
Мара Белчева.....	27
Иван Толев.....	28
Ана Шишкова.....	29
Сава Чукалов	30
Олга Славчева	31
Виктор Л. Йорданов – ЕлВилюри	32
Влайчо Жечев – дядо Влайчо.....	33
Димитрина Антонова	34
Стоянка Илиева	36
Олга Блажева	37
Димитър Сотиров.....	38
Невена Неделчева.....	41
Весела Несторова	42
Творби за Учителя и по Учителя от Негови идейни ученици и последователи	45
Албена Станева	49
Ален Р. Х. Грейндж.....	55

Съдържание

Ангелина Михайлова	61
Ангелина Панчева.....	65
Андрейана Цонева.....	71
Анета Николова.....	79
Антоанета Крушевска.....	89
Антония Йорданова – Анная.....	93
Арамон Айдара	103
Божанка Атанасова – Жанет.....	105
Борислав Русанов.....	113
Валентина Кюприйска	123
Валерий Шевченко.....	127
Венета Стефанова.....	133
Весела Димова.....	141
Веселина Костадинова.....	145
Веселина Маркова	149
Владимир Черченко.....	151
Десислава Петрова	159
Деян Пенчев	165
Добринка Златарева.....	169
Евгения Иванова.....	181
Елена Гуджунова.....	185
Емил Елмазов	189
Ернестина Сталева.....	193
Жела Николова	195
Иван Михайлов.....	199
Искра Христова	201
Кирилка Вулова.....	209
Кристина Митева.....	213

Леа Мартен	219
Людмила Иванова	223
Маргарита Кънчева	229
Мария Брайкова – Иса	233
Мария Томова	243
Мария Харалампиева	247
Маша Стоянова	251
Митра Димитрова	255
Наташа Балабанова	257
Николай Орфеев	261
Петър Нешев	263
Пламен Станоев	265
Р. Христов	269
Росица Петрова – Любов Пенова	275
Светла Панайотова	283
Снежанка Стоянова	287
Стоян Марков	293
Тамара Стаева-Пенчева	295
Тодор Кралев	299
Христина Иванова	301
Юлиана Василева	307
Песни	315
Слънцето на Любовта	317
Ангели на Рила	318
Бог роди се, Коледо	320
Молитвен зов	322
Ново наричане	326

Съдържание

Поклон.....	328
Рожден ден на Учителя	330
Аве Мария.....	332
Да Го посрещнем.....	335
Теб търся, Господи!.....	340
Мерухим	342
Изпълни ни с Твоя мир	345
Мир, Мир, Мир, Господи, просим	350
На дланта Ти, Боже.....	353
Спомни си нови светове.....	356
Край планинското езеро.....	358
Учителю	360
Безценни са Словата Ти.....	361
Силата на Любовта.....	363
Новораждане.....	365
Космос.....	368
Бог е Любов	369
Три формули от Учителя	371
Слънцето да те погали	374
Ава Отче	375
Бъди Благословен, Любими Отче	376
Едно съ Отца.....	380
Единен Дух	381
С Теб, Учителю	382
Песен за реката.....	384
Чуден Светът е... ..	386
Господи, с Тебе леко се живеи.....	390
На Теб пея, Учителю мой	391

Съдържание

Изгревът свещен	392
Ел Шадай	395
На Учителя.....	398
Послеслов.....	401
Биографична информация за Петър Дънов – Учителя Беинса Дуно.....	407
Биографични бележки.....	413

Слънчеви лъчи

ЧИТАТЕЛЮ,

Поднасяме ти книга-сборник
с духовни плодове и рожби:
със стихове, есета, песни,
картини с образи чудесни.

Той „Слънчеви лъчи“ излива,
енергия животворна влива,
разкрива нашия Учител
като творец и вдъхновител.
Тъй както Слънцето ни грее,
така и Словото се лее,
за да ни храни, озарява
и благодат да ни дарява.

Ти, ако искаш, приеми го,
от любопитство прочети го,
за да усмихнеш си сърцето
и да пробудиш в теб детето.

И пак отваряй го, когато
нуждаеш се от мотивация
добро да правиш, да успееш
в Божественото да узрееш.

Творчески кръг „Слънчеви лъчи“

